

อภินันทนาการ



การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิก

นายเฉลิมพล แผ่ทอง

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

วันลงทะเบียน..... ๒๖ มี.ค. ๒๕๕๘

ลงทะเบียน..... ๖๖๗๖๑๕๙

เลขเรียกหนังสือ.....


ศิลปินพันธ์เสนอกณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์


DESIGN OF EVENING GOWN INSPIRED BY THE ARCHITECTURE OF THE GOTHIC




Arts Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University
in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Product and Package Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปปะนิพนธ์ เรื่องการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจ
จากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค ของ นายเฉลิมพล แผ่ทอง เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ของ
มหาวิทยาลัยนเรศวร


.....ประธาน (อาจารย์ที่ปรึกษา)
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุดสังข์)


.....กรรมการ
(อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์)


.....กรรมการ
(อาจารย์ปริญพัชรวิฑูรฐธนพัชร)



อนุมัติ


.....

(ดร.สันต์ จันท์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ชื่อเรื่อง	การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค
ผู้วิจัย	นายเฉลิมพล แผ่ทอง
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุดสังข์
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ชโลธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปะนิพนธ์ ศป.ป.สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ.2557
คำสำคัญ	การออกแบบชุดราตรี,สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

บทคัดย่อ

โครงการศึกษาวิจัยการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและการออกแบบชุดราตรี เพื่อศึกษาข้อมูลรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค และเพื่อสร้างสรรค์ชุดราตรี ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค

ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การวิเคราะห์จากเอกสาร เพื่อให้ได้มาซึ่งกระบวนการในการออกแบบ

จากการศึกษาพบว่าสถาปัตยกรรมสมัยกอธิคนั้นมีความเป็นมาที่ยาวนาน และเป็นสถาปัตยกรรมที่มีชื่อเสียงจนได้ขึ้นเป็นมรดกโลก สถาปัตยกรรมสมัยกอธิคมีลักษณะเด่นคือ ลักษณะโครงสร้างหลังคาทรงโค้ง ลักษณะครีบบันลอย ลักษณะของซุ้มประตูหน้าต่าง และลักษณะเพดาน ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นจุดเด่นของสถาปัตยกรรมนี้ ซึ่งการออกแบบในครั้งนี้ต้องการจะสื่อภาพความงดงามของโครงสร้างสถาปัตยกรรมกอธิค ซุ้มประตู หน้าต่าง ซึ่งจะนำจุดเด่นต่างๆนี้มาเป็นไลน์การคัตติ้งของชุดและลวดลายบนชุดราตรีเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นสถาปัตยกรรมกอธิคบนชุดและรูปแบบของชุดราตรีนั้นจะออกแบบให้มีความเช็ทซี่ เย้ายวนแต่ก็แฝงไปด้วยความลึกลับอันทรงพลัง และมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำจำเจเหมือนกับชุดราตรีทั่วไป และลักษณะเด่นและความงดงามของสถาปัตยกรรมกอธิคมาผสมผสานกันโดยมีการออกแบบทั้งหมด 5 ชุด ชุดแรกนั้นเป็น ชุดผ้าไหมเทียมหางปลาสีดำแขนกระบอกปาดไหล่ ชุดที่ 2ชุดผ้าซาตินหางปลาสีดำ เว้าเอว แหวกหลัง แขนกุด ชุดที่ 3 ชุดผ้าไหมเทียมสีเขียวน้ำทะเล แขนกระบอก กระโปรงทรงสอบมีระบาย ช่วงเอว ชุดที่ 4 ชุดผ้าไหมเทียมสีเขียวน้ำทะเล แขนกุดมีระบายพริทช่วงอก กระโปรงทรงสอบชุดที่ 5ชุดผ้ากำมะหยี่สีน้ำเงิน สายเดี่ยว ฝากกลางอก กระโปรงทรงสอบ

ประกาศคุณูปการ

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุตสังข์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำศิลปะนิพนธ์ในครั้งนี้ ที่ได้ อุตส่าห์สละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปะ นิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ชโลธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์ และอาจารย์दनัย เรียบ สกกุลที่เป็นทีปรึกษาคำแนะนำต่างๆและคอยให้กำลังใจในการทำศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ขอกราบ ขอบพระคุณ อาจารย์ปริญพัชรวิธรัฐธนพัชร ที่ให้ทั้งคำปรึกษา คำชี้แนะจุดที่ควรแก้ไขชี้ให้เห็นใน สิ่งที่ผมไม่เห็นตลอดจนคอยเป็นกำลังใจอย่างดี ต้องขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ ความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณช่างฝีมือ คุณเยี่ยมยุทธ คำชื่น ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานการออกแบบของ ผู้วิจัยจนออกมาเป็นชิ้นงานที่สวยงาม สร้างแพทเทินชุดได้สวยถูกใจตามที่ผู้วิจัยต้องการ ขอขอบคุณพี่จอย ช่างตัดเย็บของห้องเสื้อเยี่ยมยุทธที่ได้ตัดเย็บชุดได้อย่างประณีตสวยงาม ขอขอบพระคุณครับ

ขอขอบคุณเพื่อนๆที่น่ารักทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ คอยให้กำลังใจในยามที่ผู้วิจัยท้อ ถ้า ไม่ได้บุคคลเหล่านี้ผู้วิจัยคงไม่มีกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน และขอขอบคุณเพื่อนๆสาขา ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ รุ่นที่ 12 ทุกคนที่อยู่ร่วมชะตากรรมร่วมกันมาถึง 4 ปีมีทั้งสุข และทุกข์ อยากบอกว่าดีใจที่ได้ศึกษาหาความรู้และจบไปพร้อมกับทุกคนครับ

ขอขอบคุณน้องๆที่คอยช่วยงานและเป็นกำลังใจ น้องกิ๊ก และน้องสะก๊าก ชั้นปีที่ 3 ที่ช่วย ทำโมเดลมอคคัฟ ขอขอบคุณนางแบบ แพน ฐิตาภา ที่มาเป็นแบบในการถ่ายภาพ ขอขอบคุณ ช่างภาพ ไม้เอก ออกแบบสื่อนวัตกรรม ปี4 ที่สละเวลามาถ่ายรูปสวยๆให้ ขอขอบคุณครับ

สุดท้ายต้องกราบขอบพระคุณ คุณแม่ที่เข้าใจในทุกๆเรื่องเข้าใจในทุกปัญหา และคอย ปลอบโยนในเวลาที่คุณวิจัยเกิดท้อ และยังสนับสนุนในทุกๆด้านรวมทั้งทุนทรัพย์ที่ค่อนข้างมาก รัก แม่่มากจริงๆ และขอกราบพระคุณ คุณพ่อที่คอยสนับสนุนอยู่ห่างๆ ขอกราบพระคุณป้าๆที่คอย สนับสนุนทุนทรัพย์ยามขาดเหลือ ขอขอบคุณพี่สาวพี่ชายที่คอยเป็นกำลังใจเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแต่ผู้มี พระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบชุดราตรีและ ผู้ที่สนใจไม่มากนักน้อย

เฉลิมพล แผ่ทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การออกแบบเครื่องแต่งกาย.....	5
2.1.1 หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า.....	5
2.2 การออกแบบชุดราตรี.....	17
2.2.1 ประวัติศาสตร์ของชุดราตรี.....	17
2.2.2 หลักการออกแบบชุดราตรี.....	28
2.2.3 หลักการเลือกชุดราตรีตามรูปร่างของผู้สวมใส่.....	31
2.3 สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	37
2.3.1 ประวัติศาสตร์ของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	37
2.3.2 ลักษณะของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	40
2.3.3 สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค ในประเทศไทย.....	46
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	50
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารเพื่อสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบ	50
ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดกลุ่มผู้สวมใส่และกลุ่มเป้าหมาย.....	51
ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและสร้างสรรค์ชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจาก	
สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	52
ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบชุดราตรีตาม	
แรงบันดาลใจสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	53

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.1.1 วิเคราะห์แนวคิดของแรงบันดาลใจมาจากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	56
4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	59
4.2 ดำเนินการออกแบบ.....	61
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	81
5.2 สรุปผลและอภิปราย.....	81
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ประวัติผู้วิจัย.....	84

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
2.1 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นตั้ง.....	6
2.2 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายแนวนอน.....	6
2.3 แสดงภาพประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นทแยง.....	7
2.4 แสดงภาพประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นโค้ง.....	7
2.5 ภาพประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นซิกแซ็ก.....	8
2.6 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 1:1 ส่วน.....	8
2.7 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 3:5 ส่วน.....	9
2.8 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 2:8 ส่วน.....	9
2.9 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดผสมกลมกลืน.....	10
2.10 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสมดุลแท้.....	10
2.11 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสมดุลเทียม.....	11
2.12 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดจังหวะ.....	11
2.13 แสดงภาพตัวอย่างผ้าชีฟอง.....	12
2.14 แสดงภาพตัวอย่างผ้าฝ้าย.....	12
2.15 แสดงตัวอย่างผ้าไหม.....	12
2.16 แสดงตัวอย่างผ้ายีนส์.....	13
2.17 แสดงคำอธิบายStaple Color ของประเทศเขตร้อน.....	14
2.18 แสดงคำอธิบาย Flair Color.....	15
2.19 แสดงคำอธิบาย Flair Accessories.....	15
2.20 แสดงคำอธิบาย Standard Accessories.....	16
2.21 แสดงคำอธิบาย Personality Area.....	16
2.22 แสดงคำอธิบาย Related Color.....	17
2.23 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีในช่วง อิตาลีสมัยกลาง.....	19
2.24 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัยสมัย.....	20
2.25 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย ศตวรรษที่ 14-17.....	21
2.26 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย พระเจ้าหลุยส์ที่ 16.....	22
2.27 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย จักรวรรดิที่ 1 (ค.ศ.1804-ค.ศ.1815)	23

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
2.28 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย วิคตอเรียน.....	24
2.29 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของประเทศ รัสเซีย ช่วงปี1830-40.....	24
2.30 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของสมัยฟื้นฟูของสเปน.....	25
2.31 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของสมัยอังกฤษ ช่วงต้นศตวรรษที่ 18.....	26
2.32 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของสมัยโดเรคโตรี (ฝรั่งเศส 1795-1799)..	27
2.33 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของ อเมริกาช่วงปี 1860.....	27
2.34 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงอเล็ก.....	32
2.35 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงหุ่นแอปเปิ้ล.....	32
2.36 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงหุ่นลูกแพร์.....	33
2.37 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงหุ่นทรงนาฬิกาทราย.....	34
2.38 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่รูปร่างสูงโปร่ง.....	34
2.39 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างอวบ.....	35
2.40 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างผอมทรงตรง.....	36
2.41 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีต้นแขนใหญ่.....	36
2.42 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีหน้าอกค่อนข้างใหญ่.....	37
2.43 แสดงคำอธิบายสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค.....	39
2.44 แสดงลักษณะโครงสร้างของหลังคาโค้งแหลม (point vault).....	41
2.45 แสดงลักษณะของการค้ำยันแบบ ครีบยันลอย (flying buttress).....	41
2.46 แสดงลักษณะโครงสร้างของหลังคาโค้งแหลม (point vault).....	43
2.47 แสดงลักษณะโครงสร้างของครีบยันลอย (flying buttress).....	44
2.48 แสดงลักษณะเพดานสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	45
2.49 แสดงคำอธิบายลักษณะ วัดนิเวศธรรมประวัติ.....	47
2.50 แสดงคำอธิบายลักษณะ โบสถ์วัดกาลหว่าร์.....	48
4.1 แสดงคำอธิบายหลังคาทรงโค้งแหลม point vault.....	56
4.2 แสดงคำอธิบายลักษณะครีบยันลอย.....	57
4.3 แสดงคำอธิบายลักษณะเพดานสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค.....	59
4.4 แผนภาพแรงบันดาลใจ.....	60

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
4.5 แบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 1 (ชุดที่ 1-5).....	62
4.6 แบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 2 (ชุดที่ 6-10).....	63
4.7 แบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 3 (ชุดที่ 11-15).....	64
4.8 แบบร่างสเก็ตทั้ง 3 แนวทาง (ชุดที่ 1-15).....	65
4.9 บรรยากาศในห้องสอบ (เสนอแบบร่างครั้งที่ 1).....	65
4.10 แบบร่างชุดราตรีที่สกรูขึ้นตัวอย่างจริง 5 แบบ.....	66
4.11 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 1 (ด้านหน้า).....	66
4.12 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 1 (ด้านข้าง).....	67
4.13 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 1 (ด้านหลัง).....	67
4.14 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 2 (ด้านหน้า).....	68
4.15 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 2 (ด้านข้าง).....	68
4.16 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 2 (ด้านหลัง).....	69
4.17 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 3 (ด้านหน้า).....	69
4.18 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 3 (ด้านข้าง).....	70
4.19 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 3 (ด้านหลัง).....	70
4.20 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 4 (ด้านหน้า).....	71
4.21 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 4 (ด้านข้าง).....	71
4.22 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 4 (ด้านหลัง).....	72
4.23 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 5 (ด้านหน้า).....	72
4.24 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 5 (ด้านข้าง).....	73
4.25 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 5 (ด้านหลัง).....	73
4.26 แสดงชิ้นงานจริง 1.....	74
4.27 แสดงชิ้นงานจริง 2.....	75
4.28 แสดงชิ้นงานจริง 3.....	76
4.29 แสดงชิ้นงานจริง 3.....	76
4.30 แสดงผลงานจริง 4.....	77
4.31 แสดงผลงานจริง 5.....	78

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
4.32 แสดงผลงานและจัดนิทรรศการ 1.....	79
4.33 แสดงผลงานและจัดนิทรรศการ 2.....	79
4.34 แสดงผลงานและจัดนิทรรศการ 3.....	80
4.35 แสดงผลงานและเฟซบุ๊ก.....	82

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการตลาด.....	51
ตารางที่ 2 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบ.....	61
ตารางที่ 3 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบ แนวทางที่ 1 (ชุดที่ 1-5).....	62
ตารางที่ 4 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบ แนวทางที่ 2 (ชุดที่ 6-10).....	63
ตารางที่ 5 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบ แนวทางที่ 3 (ชุดที่ 11-15).....	64

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องด้วยในปัจจุบัน ธุรกิจแฟชั่นเริ่มเป็นที่นิยมกันมากขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจชุดราตรีที่เริ่มมีผู้ให้ความสนใจมากขึ้น ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้คนส่วนใหญ่เริ่มหันมาให้ความสนใจชุดราตรีมากขึ้นนั้นก็มาจากกลุ่มบุคคลคนที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่ถูกจับตามองในวงการบินหรือเซเลบิตี้ ได้สวมใส่ชุดราตรีออกงานราตรีต่างๆไม่ว่าจะเป็นงานเปิดตัวสินค้า ภาพยนตร์ หรืองานประกาศผลรางวัลทางด้านความบันเทิง เป็นต้น ซึ่งชุดราตรีมีส่วนสำคัญในงานเหล่านี้จึงเป็นที่สนใจมากขึ้นและอีกปัจจัยหนึ่งก็คือการประกวดนางงามไม่ว่าจะเป็นเวที Miss Universe , Miss World ,Miss International เป็นต้น ซึ่งเวทีการประกวดนางงามในระดับสากลเหล่านี้มีการใส่ชุดราตรีในการประกวดรอบสุดท้ายด้วย ซึ่งกลุ่มคนที่เป็นแฟนนางงามและติดตามดูการประกวดนางงามจึงเริ่มให้ความสนใจและให้ความสำคัญในชุดราตรีกันอย่างมาก ซึ่งกลุ่มบุคคลในแวดวงบันเทิงและการประกวดนางงามเหล่านี้มีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่นชุดราตรีในประเทศไทยอย่างแพร่หลาย

ถึงจะมีความสนใจในแฟชั่นชุดราตรีมากขึ้น แต่รูปแบบของชุดราตรีในประเทศไทยนั้น ก็ยังมีรูปแบบการดีไซน์ที่ซ้ำเดิมๆ และที่ค่อนข้างจะล้าสมัยและลักษณะของแรงบันดาลใจนั้นยังไม่มี ความชัดเจน บ้างก็มีการเลียนแบบแบรนด์สากลต่างๆ และลอกเลียนแบบกันเองในประเทศ ผู้ออกแบบจึงอยากจะทำชุดราตรีที่มีรูปแบบที่แปลกใหม่และยังคงความสวยงามและเพิ่มแรงบันดาลใจในการทำชุดให้มีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกลุ่มเป้าหมายก็คือ กลุ่มดาราเซเลบิตี้ อายุระหว่าง 30-40 ปี ที่มีบุคลิกภาพดี มีความมั่นใจในตัวเอง มีความเชิ่ชี่ ใส่ใจดูแลในรูปร่างและใส่ใจในการแต่งกายมีความชอบในแฟชั่น

ในช่วงอดีต ยุคสมัยต่างๆของฝั่งตะวันตกนั้นตามราชวงศ์ต่างๆย่อมต้องมีงานเลี้ยงสังสรรค์ แล้วแต่วาระที่จัดงานเลี้ยง เมื่อจะมีงานเลี้ยงราตรี เหล่าหญิงสาวและชายหนุ่มในแต่ละยุคก็ต้องสรรคหาชุดราตรีงามๆใส่ไปร่วมงานเลี้ยงและต้องเป็นชุดที่โดดเด่นและสะดุดตาและเพื่อให้สมกับฐานะคนในงานราตรีงานนั้นๆ ซึ่งงานเลี้ยงราตรีเหล่านี้จะส่วนใหญ่จะเป็นงานของชนชั้นสูงในราชวงศ์ต่างๆและยังมีชุดที่สามารถใส่ไปในงานวาระต่างๆ

ในยุคกลางของประเทศฝั่งยุโรปและตะวันตก ชุดราตรีถือเป็นชุดที่เป็นทางการสำหรับสตรีและบุรุษที่มีฐานะ ส่วนใหญ่แล้วผู้หญิงนั้นมักจะใช้เวลาเดินทางกับรถไฟ เป็นเวลาหลายศตวรรษ ในช่วงศตวรรษที่ 18 ชุดราตรีที่เป็นทางการเริ่มต้นพัฒนาการไปอย่างระเอียดระออ ศตวรรษที่ 19 ชุด

ราตรี เริ่มมีความทันสมัยมากขึ้นและชุดราตรีจะยาวจนถึงข้อเท้า แต่ในระหว่างรัชสมัยวิกตอเรียน ชุดราตรีจะมีลักษณะเป็นชั้นและมีความยาวมีรูปแบบของแขนขนาดใหญ่เพื่อปิดไหล่ชุดลักษณะนี้จะอยู่ในช่วงยุค 1830 และในยุค 1840 มีการลดขนาดของแขนเสื้อเพื่อให้ต่ำมากกว่าคอ และในยุค 1850 บริเวณอกจะมีลักษณะต่ำเพื่อโชว์เนินอกและเปลี่ยนจากลักษณะของแขนที่ยาวใหญ่มาเป็นแขนสั้น ในยุค 1860 จนถึง 1870 ลักษณะของชุดนั้นลักษณะของแขนเสื้อนั้นจะต่ำกว่าคอเสื้อและมีการสวมใส่ถุงมือ

สถาปัตยกรรมกอทิก เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่รุ่งเรืองในช่วงกลางสมัยกลางจนถึงช่วงปลายของสมัยกลาง โดยวิวัฒนาการมาจากสถาปัตยกรรมโรมานเนสก์และตามด้วยสถาปัตยกรรมสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา สถาปัตยกรรมกอทิกเกิดขึ้นระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 12 ถึง 16 โดยเริ่มขึ้นในประเทศฝรั่งเศสก่อนที่จะเผยแพร่ไปยังประเทศอังกฤษ และต่อไปยังทวีปยุโรปโดยทั่วไป สถาปัตยกรรมกอทิกเริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่ 12 และรุ่งเรืองต่อมาจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 16 ในระยะแรก สถาปัตยกรรมทรงนี้เรียกกันว่า "แบบฝรั่งเศส" คำว่า "กอทิก" มาเริ่มใช้กันในตอนปลายยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาในทางที่เป็นการหมิ่นลักษณะสถาปัตยกรรม ลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมแบบกอทิกที่เป็นที่รู้จักกันดีคือการใช้หลังคาที่มีรูปทรงโค้งแหลม เพดานสั้น และ ค้ำยันแบบปีก

สถาปัตยกรรมกอทิกเป็นสถาปัตยกรรมที่นิยมใช้ในการสร้างเป็น อาสนวิหาร แอบบี และคริสต์ศาสนสถานอื่น ๆ ของยุโรป นอกจากนั้นก็ยังใช้ในการสร้างปราสาท, วัง, ดิเกเทศบาลเมือง, มหาวิทยาลัย และบางครั้งก็สร้างสำหรับเป็นที่อยู่อาศัยแต่ก็มีไม่มากนัก สถาปัตยกรรมสมัยกอทิกที่ใช้ในการก่อสร้างโบสถ์และอาสนวิหาร และในสิ่งก่อสร้างบางสิ่งของฆราวาสที่เป็นการแสดงลักษณะการก่อสร้างอันมีพลัง ลักษณะรูปทรงของสิ่งก่อสร้างแบบกอทิกเป็นลักษณะที่ก่อให้เกิดความสะอาดทางอารมณ์ ซึ่งทำให้เป็นสถาปัตยกรรมที่เป็นที่นิยมใช้ในการก่อสร้างสถาปัตยกรรมทางศาสนา และสิ่งก่อสร้างหลายแห่งก็มีคุณค่าสูงพอที่จะได้รับการมอบให้เป็นมรดกโลก

สำหรับการออกแบบชุดราตรีที่ได้แรงบันดาลใจมาจาก สถาปัตยกรรมกอทิก นี้ เนื่องจากต้องการจะสื่อภาพความงดงามของโครงสร้างสถาปัตยกรรมกอทิก ชุ่มประดู หน้าต่าง ซึ่งจะนำจุดเด่นต่าง ๆ นี้มาเป็นไลน์การคัตติ้งของชุดและลวดลายบนชุดราตรีเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นสถาปัตยกรรมกอทิกบนชุดและรูปแบบของชุดราตรีนั้นจะออกแบบให้มีความเช็ทซี่ เข้ายวนแต่ก็แฝงไปด้วยความลึกลับอันทรงพลัง และมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำจำเจเหมือนกับชุดราตรีทั่วไป และลักษณะเด่นและความงดงามของสถาปัตยกรรมกอทิกมาผสมผสานกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและการออกแบบชุดราตรี
2. เพื่อศึกษาข้อมูลศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์สมัยกอธิค
3. เพื่อสร้างสรรค์ชุดราตรี ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมศาสตร์ สมัยกอธิค

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ออกแบบและพัฒนา ได้ศึกษาข้อมูลในส่วนต่างๆรวบรวมข้อมูล ในส่วนต่างๆและสามารถปฏิบัติการออกแบบได้ดังนี้

1. ค้นหาข้อมูลและเก็บรวบรวมเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจ
2. สร้างแบบร่าง

-ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบประกอบด้วย 1 คอลเล็กชัน ประกอบไปด้วย 5 ชุด

1.ชุดราตรียาว 2 ชุด

- 1.ชุดผ้าไหมเทียมหางปลาสีดำแขนกระบอกปาดไหล่
- 2.ชุดผ้าซาตินหางปลาสีดำ เว้าเอว แหวกหลัง แขนกุด

2.ชุดราตรีสั้นค็อกเทล 3 ชุด

- 1.ชุดผ้าไหมเทียมสีเขียวน้ำทะเล แขนกระบอก กระโปรงทรงสอบมี

ระบายช่วงเอว

- 2.ชุดผ้าไหมเทียมสีเขียวน้ำทะเล แขนกุดมีระบายพริทช่วงอก กระโปรง

ทรงสอบ

- 3.ชุดผ้ากำมะหยี่สีน้ำเงิน สายเดี่ยว ฝากกลางอก กระโปรงทรงสอบ

3.ขอบเขตด้านเวลา

-ระยะเวลา 5 เดือนเริ่มตั้งแต่ มกราคม – พฤษภาคม พ.ศ.2557

1.4 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ชุดราตรี หรือ Evening Gown หมายถึง เป็นชุดที่มีไว้สำหรับออกงานกลางคืน มีลักษณะที่หรูหราสวยงาม จะเป็นชุดที่ประดับตกแต่งอย่างวิจิตรสวยงามมีหลายลักษณะ มีแบบรัดรูป ทรงสู่ม ทรงบาน กระโปรงหางปลา เพื่อให้ผู้สวมใส่นั้นดูโดดเด่นในยามค่ำคืน ชุดราตรีนั้นมีอยู่หลายประเภท ถ้าเป็นชุดสั้นจะเรียกว่า cocktail dress จะเป็นชุดเดรสใส่ไปร่วมงานเลี้ยงค็อกเทล ซึ่งในงานจะต้องยืนและเดินไปเดินมา ชุดจึงเป็นเดรสสั้นเพื่อความคล่องแคล่วเหมาะกับกิจกรรมในงาน แล้วแต่ผู้ใส่จะเลือกสวมใส่ให้เข้ากับงานที่จะไป

ศิลปะแบบกอทิก หมายถึง ผลงานที่สร้างขึ้นโดยกลุ่มคนที่เรียกว่าพวกกอธิค แฟรงค์ ลอมบาร์ค สลาฟ และเทรกอซอน ซึ่งต่างเป็นชนเผ่าป่าเถื่อน ไร้ความเจริญทางศิลปวิทยาการ และยังเป็นชนเผ่าที่ทำลายจักรวรรดิโรมัน ดังนั้นนัยยะที่ใช้เรียกว่า "ศิลปะกอทิก" จึงเป็นการเรียกขานที่บ่งบอกไปในทางเหยียดหยัน ดูถูก เมื่อเปรียบเทียบกับคุณค่าศิลปะแบบกรีก-โรมัน ที่มีกฎเกณฑ์ชัดเจน ซึ่งในยุคเรอเนซองส์ได้รื้อฟื้นกลับมาปรับใช้ในยุคสมัยของตน จนเรียกชื่อยุคว่าเรอเนซองส์ หรือฟื้นฟูศิลปวิทยาการ หมายถึงย้อนกลับไปรื้อฟื้นศิลปวิทยาการแบบกรีก-โรมันขึ้นมาอีกนั้น จึงยิ่งส่งผลให้มองศิลปกรรมอันเกิดจากฝีมือของผู้ทำลายอาณาจักรโรมันยิ่งดูไร้คุณค่าไร้รสนิยม ยิ่งขึ้นแต่สำหรับชาวยุโรปทั่วไปนอกจากอิตาลี มักจะยอมรับศิลปกรรมกอทิกมากกว่าจะดูแคลนศิลปกรรมกอทิกเป็นศิลปะที่มีคุณค่าในตนเองอีกลักษณะรูปแบบหนึ่งของโลก ส่งผลต่อกระแสการหวนกลับไปสู่การชื่นชมและสร้างงานศิลปกรรมกอทิกอีกครั้งในศตวรรษที่ 18 ทั้งในยุโรปและอเมริกา จนกลายเป็นยุคที่เรียกว่า Gothic Revival ซึ่งหมายถึงการกลับมาฟื้นฟูศิลปะแบบกอทิกอีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะเป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในด้านต่างๆ ที่จะเป็นแนวทางและมีผลต่อการออกแบบ ชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค โดยการรวบรวมข้อมูลและนำมาทำมาทำการ วิจัย วิเคราะห์ อภิปราย เพื่อหาบทสรุปในแต่ละหัวข้อ ก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนของการออกแบบและแบบร่าง โดยแบ่งข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

2.1 การออกแบบเครื่องแต่งกาย

2.1.1 หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า

2.2 การออกแบบชุดราตรี

2.2.1 ประวัติศาสตร์ของชุดราตรี

2.2.2 หลักการออกแบบชุดราตรี

2.2.3 หลักการเลือกชุดราตรีตามรูปร่างของผู้สวมใส่

2.3 สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

2.3.1 ประวัติศาสตร์ของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

2.3.2 ลักษณะของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

2.3.3 สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค ในประเทศไทย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การออกแบบเครื่องแต่งกาย

2.1.1 หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า

การออกแบบเสื้อผ้านั้นต้องอาศัยพื้นฐานการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วยที่สำคัญต่างๆคือ

2.1.1.1 เส้น(Line) เส้นมีความสำคัญต่อการออกแบบมากเพราะรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏต่อสายตา อาศัยเส้นเป็นตัวนำรูป เส้นมีคุณสมบัติมากต่อความรู้สึกของอารมณ์ ซึ่งสามารถลวงตาและสร้างคุณค่าของแบบเสื้อได้ เส้นในแบบเสื้อ หมายถึง เส้นที่ทำให้เกิดเป็นรูปร่างลักษณะของตัวเสื้อ เส้นที่เป็นรูปร่างรอบนอก เรียกว่า เส้นกรอบนอก เส้นเกิดจากการต่อจุด 2 จุด หรือเกิดจากจุดๆเดียว เป็นจุดเริ่มต้นของเส้น เกิดจากจุดหลายร้อย หลายพัน หลายหมื่น หลายล้าน จุดที่ต่อกันไปจนแสดงเป็นเส้นตั้ง เส้นนอน เส้นโค้ง เส้นหัก แสดงทิศทางให้เกิดรูปร่าง

ทำให้เกิดมีเนื้อที่ มีขนาด น้ำหนัก เกิดลักษณะพื้นผิว เส้นสามารถแสดงให้เห็นความเคลื่อนไหว แสดงความเร็วได้เส้นในลักษณะต่างๆ เมื่อนำมาบรรจบกันก็จะทำให้เกิดรูปร่างได้ เส้นจะต้องมีความสัมพันธ์กับขนาด รูปร่างและทิศทาง เช่น เส้นตรงในแนวราบแสดงอาการเงียบสงบ แต่เส้นในแนวตั้งแสดงความมั่นคง เส้นในลักษณะต่างๆมีอิทธิพลต่ออารมณ์ เช่น เส้นโค้ง เป็นเส้นที่คุ้นตา ถ้าจะเขียนภาพใบหน้าคนในลักษณะง่ายๆ ให้มีตาและปากเป็นเส้นโค้งที่หงายขึ้น มีลักษณะการยิ้ม ถ้าเขียนใบหน้าคนให้มีตาและปากเป็นเส้นโค้งที่คว่ำจะมีลักษณะเป็นคนที่มีความทุกข์ เส้นที่ใช้ในการออกแบบเสื้อผ้ามีดังนี้

-เส้นตั้ง (Vertical Lines) ให้ความรู้สึกแข็งแรง มั่นคง เป็นเส้นที่แสดงถึงความสง่างามเหมาะสำหรับคนอ้วนเตี้ย



ภาพที่ 2.1 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นตั้ง

<http://poleznoto.info>

-เส้นนอน (Horizontal Lines) เป็นเส้นแสดงถึงความกว้าง ความสงบ ความนิ่งเฉย แบบเสื้อผ้าที่ใช้เส้นตรงแนวนอน เหมาะสำหรับคนผอมสูงจะพรางตาให้ตัวอ้วนขึ้นหรือเตี้ยลง



ภาพที่ 2.2 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายแนวนอน

<http://www.uucllothing.com>

-เส้นทแยง (Diagonal Lines) เป็นเส้นที่แสดงถึงความเคลื่อนไหวไม่อยู่นิ่ง เส้นเฉียงจะช่วยพรางตาได้หลายความรู้สึกเช่น ทำให้ดูสูงขึ้น เตี้ยลง อ้วนขึ้นหรือผอมลงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความยาวของเส้นและมุมของเส้นทแยงนั้นๆ กล่าวคือ

-เส้นทแยงมุมยาวจะช่วยให้สูงขึ้น

-เส้นทแยงมุมสั้นจะทำให้บริเวณนั้นดูกว้าง



ภาพที่ 2.3 แสดงภาพประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นทแยง

<http://www.stylehive.com>

-เส้นโค้ง (Curve Lines) ให้ความรู้สึกนุ่มนวลและอ่อนช้อย ไร่แรงแบบเสื้อที่ใช้เส้นโค้งเหมาะสำหรับเด็กและเสื้อวัยรุ่น



ภาพที่ 2.4 แสดงภาพประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นโค้ง

<https://www.facebook.com/Mahshar.Fashion?fref=ts>

-เส้นซิกแซก (Zigzag Lines) เป็นเส้นตรงที่เลี้ยวไปมาและทำให้เกิดมุมหักขึ้นที่จุดเลี้ยว ให้ความรู้สึกแปลกตา ตื่นเต้น ควรใช้เนื้อที่เล็ก จะดูมีเสน่ห์ ไม่น่าเบื่อ แต่ใช้มากเกินไปจะทำให้เสียรูป เสียทรงได้



ภาพที่ 2.5 ภาพประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นซิกแซก

<http://www.nicolafinetti.com>

2.1.1.2 สัดส่วนในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

สัดส่วนในการออกแบบเครื่องแต่งกายนั้น สัดส่วนใช้ในการแบ่งเส้นของช่วงตัวด้านบน และด้านล่างถือว่ามีความสำคัญที่ ใช้นำเสนอรูปร่างหรือใช้แก้ไขความสูงของผู้สวมใส่ โดยส่วนใหญ่รูปแบบสัดส่วนได้ดังต่อไปนี้

- สัดส่วน 1:1 ส่วนที่เป็นเสื้อจะมีสัดส่วนความยาวเท่ากับ 1 ส่วน ในขณะที่กระโปรงอยู่ที่ 1 ส่วนจึงมีสัดส่วนที่ค่อนข้างจะเท่ากันทั้งบนและล่าง



ภาพที่ 2.6 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 1:1 ส่วน

<https://www.facebook.com/Mahshar.Fashion?fref=ts>

- สัดส่วน 3:5 ในส่วนของเสื้ออยู่ที่ 3 ส่วนในช่วงบน และกระโปรงจะยาวประมาณ 5 ส่วน ซึ่งสัดส่วนนี้จะเหมาะกับผู้ที่มีความยาวหรือต้องการให้ร่างกายดูสูง



ภาพที่ 2.7 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 3:5 ส่วน

<https://www.facebook.com/ELLEuk?fref=photo>

-สัดส่วน 2:8 สัดส่วนนี้จะมีช่วงบนที่สั้นกว่าช่องว่างค่อนข้างมาก เป็นการเพิ่มส่วนล่างค่อนข้างมาก เป็นการเพิ่มส่วนล่างซึ่งมี 8 ส่วน ทำให้ดูสูงมากขึ้น นิยมใช้สัดส่วนนี้กับชุดราตรีเป็นส่วนใหญ่



ภาพที่ 2.8 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 2:8 ส่วน

<https://www.facebook.com/Mahshar.Fashion>

2.1.1.3 การผสมกลมกลืน

ซึ่งงานทุกชิ้นจะต้องมีความกลมกลืนเป็นหลักเพื่อให้ชิ้นงานไม่ได้ดูแตกต่างมากนัก ความสมดุล เช่น การใช้ โทนสี เดียวกันทั้งชุด ดูสวยงามแบบเรียบง่าย



ภาพที่ 2.9 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดผสมกลมกลืน

<https://www.facebook.com/Mahshar.Fashion>

2.1.1.4 ความสมดุลคือ

การจัดองค์ประกอบสองข้างเท่ากันซึ่งแบ่งเป็นสองประเภทคือ

-สมดุลแท้ ซึ่งมีการวางองค์ประกอบสองข้างเท่ากัน ทำให้ภาพลักษณะที่ได้ดูมั่นคง แข็งแกร่ง ซึ่งมักจะใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าที่ใช้ในการทำงาน ที่ต้องการความน่าเชื่อถือ เช่นสูท หรือกระโปรงบางทรง ที่เสื้อผ้าขึ้นบนและล่างรายละเอียดที่เหมือนกัน



ภาพที่ 2.10 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสมดุลแท้

<https://www.facebook.com/Mahshar.Fashion>

-สมดุลเทียม ซึ่งเป็นการสมดุลโดยไม่จำเป็นจะต้ององค์ประกอบที่เท่ากันทั้งสิ่งข้าง หรือไม่เหมือนกันทั้ง 2 ข้าง แต่เมื่อมองโดยรวมแล้วมีความลงตัวสวยงาม มักจะเห็นในงานที่สนุกสนาน หรือเป็นที่สะดุดตา เช่น ชุดราตรี หรือชุดที่ใช้ในโอกาสพิเศษ ต่างๆ แม้แต่เสื้อผ้าชั้นสูง



ภาพที่ 2.11 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดผสมเทียม

<https://www.facebook.com/Mahshar.Fashion>

2.1.1.5 จังหวะ

การใช้จังหวะในการออกแบบเสื้อผ้า เพื่อให้เสื้อผ้ามีความน่าสนใจมากขึ้น ในขณะเดียวกันจังหวะจะทำให้รายละเอียดต่างๆ นั้นมีความลงตัวอีกด้วย ซึ่งจังหวะในการออกแบบมีทั้ง จังหวะที่เท่ากันเสมอ และจังหวะที่ไม่เท่ากัน



ภาพที่ 2.12 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดจังหวะ

<https://www.facebook.com/Mahshar.Fashion>

2.1.1.6 พื้นผิวหรือผิวสัมผัส

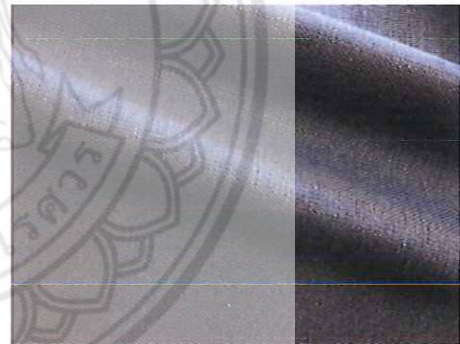
พูดถึงผิวสัมผัสของผ้า ซึ่งเกิดจากการสัมผัสผิวผ้า โดยอาจใช้หลังมือในการสัมผัส เช่น กรอบ แห้ง นุ่ม เป็นต้นผิวหยาบกระด้าง หรือเบาบาง

ผิวสัมผัส หมายถึง ลักษณะพื้นผิวของวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าซึ่งจะให้ความรู้สึกได้โดยการมอง จับต้อง ซึ่งผิวสัมผัสเหล่านั้นมักเกิดจากเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บหลังจากออกแบบเสื้อผ้าแล้ว เพราะผิวสัมผัสของผ้าจะนำมาเป็นสิ่งสำคัญเพื่อพิจารณาออกแบบเสื้อผ้าใหม่ให้เหมาะกับโอกาสใช้สอย ซึ่งเนื้อผ้าแต่ละชนิดจะมีผิวสัมผัสต่างกัน เช่น ความลื่น ความมัน ความหยวบกระด้าง ความเรียบ ความละเอียด เป็นต้น ความรู้สึกเช่นนี้เกิดจากลวดลายที่ปรากฏบนผ้า สีเส้นของผ้า โครงสร้างของผ้า เช่น ลักษณะการทอและการพิมพ์ ดังนั้น การออกแบบเสื้อผ้าต้องพิจารณาให้เหมาะสมจึงจะทำให้แบบเสื้อผ้าของผ้า เช่น ลักษณะการทอและการพิมพ์ ดังนั้น การออกแบบเสื้อผ้าพิจารณาให้เหมาะสมจึงจะทำให้แบบเสื้อนั้นมี ความสวยงาม หลักในการพิจารณามีดังนี้

-ผ้าผิวสัมผัสนุ่มมาก เช่นผ้าป่าน ผ้าชีฟอง ผ้าฝ้าย ผ้าเนื้อบาง ฯลฯ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่มีเส้นกรอบนอกทึงตัว ตกแต่งด้วยระบบหรือจีบรัด



ภาพที่ 2.13 แสดงภาพตัวอย่างผ้าชีฟอง



ภาพที่ 2.14 แสดงภาพตัวอย่างผ้าฝ้าย

-ผ้าผิวสัมผัสปานกลาง เช่น ผ้าไหม ผ้าฝ้ายเนื้อปานกลางหรือผ้าอื่นๆ ที่มีความทรงตัวเหมาะสำหรับออกแบบเสื้อผ้าที่มีเส้นกรอบนอกทรงตัว



ภาพที่ 2.15 แสดงตัวอย่างผ้าไหม

-ผ้าชนิดผิวสัมผัสหยาบหยาบขรุขระ เช่น ผ้าฝ้ายเนื้อหยาบ ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูก ผ้ากำมะหยี่ หรือผ้าที่มีเนื้อค่อนข้างหนาทรงตัวเหมาะสำหรับออกแบบเสื้อผ้าประเภทที่ต้องการความคงทนเช่น เสื้อแจ็คเก็ต เสื้อเทเลอร์ เป็นต้น



ภาพที่ 2.16 แสดงตัวอย่างผ้ายีนส์

2.1.1.7 สี

สีเป็นส่วนหนึ่งของแฟชั่น เป็นส่วนประกอบของแฟชั่นเสื้อผ้า แม้กระทั่งผมและเครื่องประดับยังคงต้องใช้สีให้เข้ากับเสื้อผ้าที่ใส่สีอาจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ High fashion ของฤดูกาลหนึ่งและไปสู่อีกฤดูต่อไป เป็นเพราะว่าสีนั้น เป็น Factor อย่างหนึ่ง ที่ถือว่าราคาแพงที่สุดก็ได้ของการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า เสื้อผ้าสำเร็จรูปหรือเสื้อผ้าอุตสาหกรรม ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วส่วนมากจะเปลี่ยนในเรื่องของสีก่อนที่จะเปลี่ยนในรูปแบบ แฟชั่นแต่ละสมัยออกมาในลักษณะที่หลากหลาย สีสีใหม่ๆ ซึ่ง แตกต่างจากสมัยที่ผ่านมา สีที่เป็นแฟชั่นที่ออกมาเป็นสีใหม่ๆ จะน้อย ส่วนมากจะออกมาเป็น Shade ของสีที่หลากหลายในตัวของแต่ละสี (เป็นสีที่ผสมสีดำเข้าไปในแต่ละสี

-ความสำคัญของสี

สี คือลักษณะของแสงที่ปรากฏแก่สายตา ให้เห็นเป็นสี (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน) ในทางวิทยาศาสตร์ ให้คำจำกัดความของสีว่า เป็นคลื่นแสงหรือความเข้มของแสงที่สายตามองเห็น ในทางศิลปะ สี คือ ทัศนธาตุอย่างหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของงานศิลปะ และใช้ในการสร้างงานศิลปะโดยจะทำให้ผลงานมีความสวยงาม ช่วยสร้างบรรยากาศ มีความสมจริงเด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้น

สีเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของงานศิลปะ และเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก อารมณ์ และจิตใจ ได้มากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ในชีวิตมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสีต่าง อย่างแยกไม่ออก โดยที่สีจะให้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น

1. ใช้ในการจำแนกสิ่งต่างๆ เพื่อให้ชัดเจน
2. ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม กลมกลืน เช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน
3. ใช้ในการจัดกลุ่ม พวก คณะ ด้วยการใช้สีต่างๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบต่างๆ
4. ใช้ในการสื่อความหมาย เป็นสัญลักษณ์ หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว
5. ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เพื่อให้เกิดความสวยงาม สร้างบรรยากาศ สมจริงและน่าสนใจ
6. เป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่างๆ ของมนุษย์

หลักการใช้สีบนเสื้อผ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความประหยัด และให้เกิดความรู้สึกตื่นตาไม่น่าเบื่อ นักออกแบบควรรู้จักจำกัดความเกี่ยวกับสีที่ใช้บนเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายดังนี้

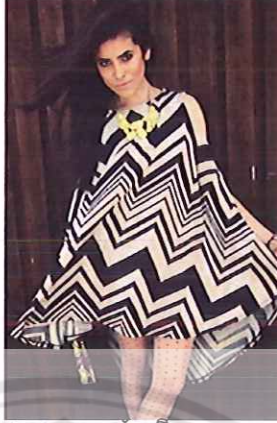
-Fashion Color หมายถึง สมัยนิยมของสี งานออกแบบเสื้อผ้าไม่นิยมนำสีเบื่องตันมาใช้กับเสื้อผ้า สีเบื่องตัน ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียว สีส้มและสีม่วงเท่านั้น ดังนั้นควรนำสีที่ลดค่าความเข้มหรือเพิ่มค่าความเข้มของสีมาใช้จะทำให้เสื้อผ้ามีความงามยิ่งขึ้น

-Staple Color หมายถึงสีใดๆ ก็ตามที่ใช้ร่วมกับสีต่างๆ แล้วเกิดความผสมผสานไปกันได้เสมอ Staple Color ของประเทศเขตร้อนคือสีขาวและสีครีม



ภาพที่ 2.17 แสดงคำอธิบายStaple Color ของประเทศเขตร้อน

-Flair Color หมายถึง สีใดๆ ที่ทำหน้าที่เน้นหรือตัดเส้น



ภาพที่ 2.18 แสดงคำอธิบาย Flair Color

<http://www.chictopia.com>

-Flair Accessories หมายถึง ผ้าพันคอ คอปก ขอบปลายแขน เข็มขัด เครื่องประดับ
หมวกทำหน้าที่เน้นให้เกิดจุดเด่นในเสื้อผ้า



ภาพที่ 2.19 แสดงคำอธิบาย Flair Accessories

fashionndesign.com

-Standard Accessories หมายถึง รองเท้า กระเป๋า ถุงมือ ถ้าทั้ง 3 สิ่ง ทำจากวัสดุชิ้นเดียวกันเรียกว่า Unit ของทั้ง 3 สิ่งไม่จำเป็นต้องทำจากวัสดุชนิดเดียวกันเสมอไปแต่ถ้าใช้รองเท้า กระเป๋า เป็น Staple Color จะสามารถใช้กับเสื้อผ้าได้ทุกประเภท



ภาพที่ 2.20 แสดงคำอธิบาย Standard Accessories

www.runningwithheels.com

-Personality Area หมายถึงบริเวณทั้งหมดซึ่งรวมทั้งศีรษะและลำคอเป็นบริเวณที่ควรเน้นให้เกิดจุดเด่นบนเสื้อผ้า



ภาพที่ 2.21 แสดงคำอธิบาย Personality Area

fashionrolls.blogspot.com

-Related Color คือ สีร่วม เช่น เสื้อสีแดง มีสีม่วงกับสีแดงเป็นสีร่วม สีม่วงกับสีเขียวมีสีน้ำเงินเป็นสีร่วม

-Unrelated Color หมายถึงสีสองสีที่ไม่มีสีร่วม เช่น สีเหลืองกับสีม่วงไม่มีสีร่วมสีเขียวกับสีแดงไม่มีสีร่วม



ภาพที่ 2.22 แสดงคำอธิบาย Related Color

www.galleryhip.com

2.2 การออกแบบชุดราตรี

2.2.1 ประวัติศาสตร์ชุดราตรี

ในช่วงอดีต ยุคสมัยต่างๆของฝั่งตะวันตกนั้นตามราชวงศ์ต่างๆย่อมต้องมีงานเลี้ยงสังสรรค์ แล้วแต่วาระที่จัดงานเลี้ยง เมื่อจะมีงานเลี้ยงราตรี เหล่าหญิงสาวและชายหนุ่มในแต่ละยุคก็ต้องสรรคหาชุดราตรีงามๆใส่ไปร่วมงานเลี้ยงและต้องเป็นชุดที่โดดเด่นและสะดุดตาและเพื่อให้สมกับฐานะคนในงานราตรีงานนั้นๆ ซึ่งงานเลี้ยงราตรีเหล่านี้จะส่วนใหญ่จะเป็นงานของชนชั้นสูงในราชวงศ์ต่างๆและยังมีชุดที่สามารถใส่ไปในงานวาระต่างๆ

ในยุคกลางของประเทศฝั่งยุโรปและตะวันตก ชุดราตรีถือเป็นชุดที่เป็นทางการสำหรับสตรีและบุรุษที่มีฐานะ ส่วนใหญ่แล้วผู้หญิงนั้นมักจะใช้เวลาเดินทางกับรถไฟ เป็นเวลาหลายศตวรรษ ในช่วงศตวรรษที่ 18 ชุดราตรีที่เป็นทางการเริ่มต้นพัฒนาการไปอย่างระเอียดระອศตวรรษที่ 19 ชุดราตรีเริ่มมีความทันสมัยมากขึ้นและชุดราตรีจะยาวจนถึงข้อเท้า แต่ในระหว่างรัชสมัยวิกตอเรียน ชุดราตรีจะมีลักษณะเป็นชั้นและมีความยาวมีรูปแบบของแขนขนาดใหญ่เพื่อปิดไหล่ชุดลักษณะนี้จะอยู่ในช่วงยุค 1830 และในยุค 1840 มีการลดขนาดของแขนเสื้อเพื่อให้ต่ำมากกว่าคอ และในยุค 1850 ,บริเวณอกจะมีลักษณะต่ำเพื่อโชว์เนินอกและเปลี่ยนจากลักษณะของแขนที่ยาวใหญ่มาเป็นแขนสั้น ในยุค 1860 จนถึง 1870 ลักษณะของชุดนั้นลักษณะของแขนเสื้อนั้นจะต่ำกว่าคอเสื้อและมีการสวมใส่ถุงมือ

อิตาเลียนสมัยกลาง (Gothic) เป็นช่วงเวลาระหว่างศตวรรษที่ 10, 11 และ 15 เป็นช่วงที่อาณาจักรโรมันเสื่อมอำนาจลงและหมดยุคของ Constantinople ใน ค.ศ. 1453 การแต่งกายของชายหญิงยังคง คล้ายกับสมัย Byzantine ซึ่งสีและแบบของเสื้อผ้าจะได้รับอิทธิพลจากการแต่งกายของพระ ตอนแรกผู้ชายจะสวมชุดทูนิกแขนยาว ตัวยาวถึงเข่าเรียกว่า Bliaud ส่วนผู้หญิงสวม

ชุด แบบเดียวกันยาวถึงข้อเท้า จะใส่เสื้อคลุมที่เรียกว่า Pallium มีเข็มกลัดติดไว้ ผู้ชายจะใส่ถุงน่อง ยาวรัดรูปเรียกว่า Stockings ซึ่งได้แบบมาจากตอนเหนือของบาบารีเยน ถุงน่องยาวจะยึดกับเข็มขัดที่คาดเอว ซึ่งสายนี้จะคาดไขว้มาจากใต้เข่า ต่อมาผู้ชายก็เปลี่ยนมาใส่ Bliaud ยาวถึงหน้าแข้ง

ศตวรรษที่ 11 มีชุดชั้น ในเรียกว่า Chainse ที่ทำจากผ้าขนสัตว์ ลินิน ป่าน หรือไหม ซึ่งจะใช้เป็นกระดุมหรือผูกเชือกติดที่คอ ใช้ใส่ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ต่อมา Chainse ได้กลายมาเป็นชุดชั้น ในที่เรียกว่า Lingerie ซึ่งทำจากผ้าแพรบางสามารถซักได้ และมีประดับตกแต่งด้วยลูกไม้ บริเวณรอบคอและข้อมือ แล้วสวม Bliaud หรือชุดทูนิกยาวถึงพื้น ทับ ซึ่งใส่ได้ทั้งปล่อยตรง ๆ หรือใช้เครื่องรัดเอวที่ตกแต่งด้วยเพชรอิกที่ก็ได้ ชุดนี้จะมีแขนยาว ผ้าจะมีการตกแต่งหรูหรามาก ถ้าหนาวจะมีการตกแต่งชายเสื้อ หรือแนวเส้นตะเข็บต่าง ๆ ด้วยขนสัตว์ที่เรียกว่า Ermine ส่วนในศตวรรษที่ 13 ผู้ชายจะสวมชุดทูนิกที่สั้น มากเหนือเข่าขึ้น มา บางทีก็ใส่ตรงหรือไม่ ก็คาดเข็มขัด โดยจะมีชายเหลือต่ำกว่าเอวประมาณ 2-3 นิ้ว ใส่ถุงน่องยาวถึงสะโพกสีแดงและ ประดับด้วยทอง และเพชร สวมรองเท้าหนังนิ่ม ๆ

ผ้า ใช้ผ้าลินินจะย้อมด้วยสีแดงเลือดหมู เขียว น้ำเงิน และม่วงแดง ผ้าทอยกดอกและ ผ้ากำมะหยี่ปัก ซึ่งในศตวรรษที่ 12, 13 ชาวซิซิลีจะทอผ้าไหมยกดอกได้สวยที่สุดในโลก แต่ผ้า ขนสัตว์ก็ยังใช้อยู่

ชุดไว้ทุกข์ใส่ทูนิกสีดำและเสื้อคลุมเป็นแถบสีขาว ผู้หญิงจะสวมชุดสีขาวใส่หมวกเก็บ และมีผ้าคลุมไหล่

เพศชายที่สูงอายุจะสวมที่คลุมศีรษะที่เรียกว่า Liripipe มีลักษณะเป็นทั้งที่คลุมศีรษะ (Hood) และคลุมไหล่ด้วย ด้านหน้าจะมีส่วนยื่นออกมาคล้ายปีกหมวก แล้วสวมใส่จะปิดคอ หรือแขน หรืออาจจะปล่อยลงไปทางด้านหลังก็ได้ ต่อมาวิวัฒนาการเป็นผ้าจีบและม้วนบนหมวก ลักษณะเหมือนหมวกแขก เรียกว่า Roundlet ผู้ชายจะใส่หมวกเป็นรูปครึ่งวงกลม ขอบหมวกจะม้วนขึ้น และมีขนนกยาวจะสวมทับ บนผ้าคลุมศีรษะอีกที

ในศตวรรษที่ 14 ผู้หญิงมีการใช้เครื่องรัดทรง สวมเสื้อกระโปรงเป็นชุดติดกัน ตัวกระโปรง มีจีบรูปดอก มีการตกแต่งด้วยลูกไม้ด้านหน้าตามแนวตะเข็บเปิดด้านหน้า เป็นรูปแบบของการ เน้นรูปร่าง ทรวดทรงให้เห็นลักษณะเส้นกรอบนอก (Silhouette) ของรูปร่าง

ในยุคกลางนี้ การคลุมศีรษะของสตรีเป็นสิ่งที่สำคัญจะคลุมด้วยผ้าฝ้ายหรือไม่ก็ผ้าลินิน จะเป็นผ้าสีเหลี่ยมหรือวงกลม จะคลุมไหล่แล้วปล่อยเป็นหางต่ำลงมา เหมือนกับการห่มแบบ Palla เรียกว่า Headrail หรือ Wimple แล้วใส่มงกุฎทับอีกที ซึ่งเป็นเครื่องแสดงยศฐาบรรดาศักดิ์จน

กระทั่งถึงศตวรรษที่ 16 หมวกมีลักษณะการใช้ผ้าลินินสีขาวพันใต้คางและรอบศีรษะ ที่เรียกว่า Chinbandหมวก Madonal Style คือเป็นทรงเสกกลางแล้วปล่อยยาวลงไปก็เป็นที่ยอดนิยม

หมวกที่ใช้ก็มีหลายรูปแบบ เป็นแบบ Hood หรือ Chaperon แบบ Chinbandแบบ Wimple เป็นการใช้ผ้าคลุมศีรษะถึงคอ ใช้ Net คลุมผม หมวกอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า Henninเป็นหมวกลักษณะเหมือนภูเขาสูง 2 ลูก และมีผ้าบาง ๆ คลุมเวลาสวมใส่

รองเท้าจะใช้ผ้ากำมะหยี่ปักด้วยเพชรนิลจินดาสีต่าง ๆ หุ้มถึงข้อเท้า ต่อมานิยมใช้หนังอ่อน นุ่มแทน รองด้วยไม้หนาเหมือนเกี้ยวเรียกว่า Chopineสวมถุงมือทำด้วยหนังปักด้วยเพชรนิล จินดา ในสมัยกลาง เสื้อผ้าจะมีราคาแพง หุหรามาก เครื่องประดับต่าง ๆ จะเป็นเพชรนิลจินดา เป็นทองรูปพรรณ



ภาพที่ 2.23 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีในช่วง อิตาลีสมัยกลาง

<http://pantip.com/topic/30694389>

-สมัยพระเจ้า Edward ที่ 6, พระนาง Mary พระนาง Elizabeth (1547-1603)

ในช่วงของสมัยพระเจ้า Edward ที่ 6 และพระนาง Mary (1547-1553, 1553-1558) การแต่งกายไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ความหรูหราจะมัน้อยลง แต่ก็มีกำริเริ่มใช้ปกเสื้อ เป็นครั้งแรก ปลายปกจะมีลวดตริ่งติดเพื่อการจับจีบและระบาย และมีการปักตกแต่งได้รับอิทธิพล การแต่งกายมาจากสเปน จนกระทั่งถึงสมัยพระนางอลิซาเบท (1558-1603) มีการเปลี่ยนแปลง การแต่งกายใหม่บ้าง ได้เปลี่ยนทรงกางเกงผู้ชายเป็นแบบ Trunk hose เป็นกางเกงที่ส่วนบนจับ พองและเจาะผ้า และรัดไว้ที่ปลายขาโดยมีแถบรับบั้น ผูกไว้ ต่อมาเปลี่ยนเป็นใช้ยางยึดเป็นเสื้อ เข้ารูปลายบานเหมือนกระโปรงสั้น มีเจาะผ้าและปักตามรอยเจาะ

การแต่งกายของผู้หญิง การแต่งกายก็เหมือนกับสมัยก่อน แต่กระโปรงจะบานมาก มีการใช้ โครงในที่เรียกว่า Wheel Farthingale กระโปรงจะแยกตรงกลางให้เห็นผ้าลวดลายชั้น ใน

รองเท้า จะประดับด้วยลูกไม้ หรือปักด้วยไหมสีนสูง ผมนิยมไว้ผมปลอมประดับด้วยเพชรพลอย
 ย้อมผม สีแดง และสีบรอนด์

ในยุคนี้คันท่าไม้ไซเจ้าห้ามใส่ชุดสีแดง และนุ่งกางเกงขาสั้นรัดปลายขา

ในสมัยศตวรรษที่ 16 อังกฤษอยู่ในสมัยราชวงศ์ทิวดอร์ ช่วงปลายราชวงศ์ปกครองโดย
 ราชนิพนธ์มัจฉรายผู้ยิ่งใหญ่ เป็นยุคสมัยที่เรื่องราวที่สุดยุคหนึ่งของอังกฤษ ซึ่งสะท้อนผ่านเครื่องแต่ง
 กายที่หรูหราและประดับประดาไปด้วยเครื่องเพชร ยุคนี้เริ่มใช้เทคนิคการปักและประดับประดา
 มากขึ้นแม้ว่าจะเหลือถึงยุคปัจจุบันไม่มากแต่ก็แสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่งได้เป็นอย่างดี



ภาพที่ 2.24 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัยสมัย
 พระเจ้า Edward ที่ 6, พระนาง Mary พระนาง Elizabeth (1547-1603)
http://hoocher.com/Elizabeth_Tudor/Elizabeth_Tudor.htm

เครื่องแต่งกายที่เห็นในภาพเป็นช่วงราวปีค.ศ. 1575-1600 เป็นช่วงปลายสมัยอลิซาเบธ ชุดเครื่อง
 แต่งกายจะสวมพาริงเกลหรือโครงส้อมขนาดใหญ่ท่อนบนนั้นตัวเสื้อจะดูชะลูดยาวเพื่อให้เข้ากับ
 โครงส้อมขนาดใหญ่บางครั้งอาจทำให้ช่วงขาดูสั้นกว่าความเป็นจริงแขนเสื้อจะพองฟู จุดเด่นที่สุด
 ของยุคนี้คือ รัฟฟ์ หรือแผงคอผลิตจากผ้าลินินปักลายหรือบางครั้งเป็นลูกไม้ถักมือลงแบ่งให้แข็ง
 บางครั้งด้วยขนาดใหญ่จึงต้องมีตะแกรงเหล็กรองรับ

สมัยศตวรรษที่ 14-17

การแต่งกายของผู้ชายในสมัยศตวรรษที่ 14-17 ยังคงแต่งกายเหมือนในสมัยฝรั่งเศส ส่วนการแต่ง
 กายของผู้หญิงนิยมแต่งกายด้วยเสื้อทูนีคยาว ความยาวกรอมเท้า ตัวเสื้อเข้ารูปมากขึ้น แขนเสื้อ
 ยาวและปลายแขนกว้างมาก สวมทับชุดกระโปรงตัวในที่ยาวคลุมข้อเท้า แขนเสื้อยาวแนบแขน มี

ผ้ายาวใช้คลุมไหล่และคลุมผมแทนการสวมหมวก หรือสวมเครื่องประดับบนศีรษะ และผู้หญิงสมัยนี้นิยมปักลวดลายตกแต่งลงบนเสื้อผ้า เนื่องจากสมัยนี้เป็นช่วงที่ศาสนาเข้ามามีบทบาทมาก การแต่งกายของผู้หญิงจึง ต้องดูสุภาพเรียบร้อยแลดูรัดกุมมากขึ้นในสมัยศตวรรษที่17รัชสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่14เป็นยุคสมัยแห่งความยิ่งใหญ่เกรียงไกรของราชสำนักฝรั่งเศสซึ่งเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมยุโรป

ในภาพเป็นการแต่งกายในช่วงปี1680-1700 เครื่องแต่งกายในยุคนี้มีชิ้นส่วนที่สำคัญ3ชิ้น คือ เสื้อที่ต่อชายยาวลากพื้นลักษณะคล้ายๆเสื้อคลุม สตอมัคเคอร์ขึ้นสามเหลี่ยมด้านหน้าอกและกระโปรง กระโปรงนั้นจะใส่ซ้อนทับกันหลายชั้นจนมีลักษณะเป็นทรง Aมีการประดับประดาด้วยการปักลวดลายที่เด่นชัดที่สุดคือทรงผม โดยจะเกล้ามวยสูงและบนมวยผมจะประดับด้วยช่อลูกไม้เป็นชั้นๆตั้งขึ้นเรียกว่า FontangeหรือCommodeมีต้นกำเนิดที่ฝรั่งเศสซึ่งพัฒนาแบบมาจากโบวีริคผม ว่ากันว่าทรงผมทรงนี้มีต้นกำเนิดจากการร่วมรักของพระเจ้าหลุยส์ที่14กับพระสนมในป่าขณะล่าสัตว์ โดยนางเผลอออกมาจากป่าในสภาพกระเซอะกระเซิง เข้าใจว่าขณะfeaturing กับนางสนมใช้สายถุงน่องรัดผมเอาไว้ ใครจะรู้ว่าหลังจากนั้นแฟชั่นสายถุงน่องรัดผมนี้จะฮิตไปทั่วยุโรป



ภาพที่ 2.25 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย ศตวรรษที่ 14-17

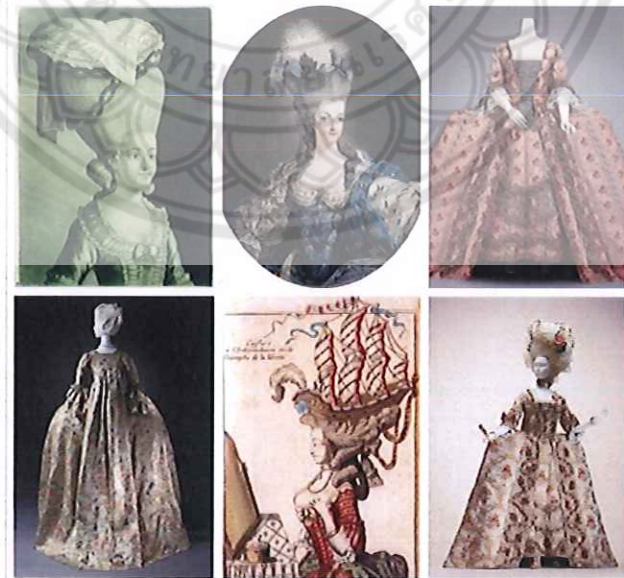
<http://pantip.com/topic/30694389>

สมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 16

หลังจากนั้นล่วงมาอีก70ปีที่แวร์ซายส์ พระราชินีที่ทำให้วงการแฟชั่นของยุโรปและโลกในขณะนั้นต้องตะลึงและเป็นทีกล่าวขวัญไปอีกหลายร้อยปี พระนางเป็นแรงบันดาลใจในการสรรสร้างแฟชั่นในยุคต่อมา พระนางคือ มารี อังตัวเนตต์ พระนางเป็น trend setter คนแรกของโลก เป็นผู้กำหนดเทรนและแฟชั่นในราชสำนักไม่ว่าพระนางใส่อะไรในวันนี้ฟรุ้งฟริ้งจะมีคนใส่ตามเสมอ ว่ากันว่าแค่ทรงผมของพระนางก็ไม่ซ้ำกันเลยซักวันเดียว

ในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 มีความสุ่ยสุ่ย หุหุรามาก ประกอบกับพระมหาลีคือ พระนางแมรี อังตัวเนต ชอบการแต่งกาย ฉลองพระองค์ด้วยเสื้อ รัตรูป คอเล็ก กระโปรงพอง ด้านหลังด้วยการจับจีบเดรฟ มีโครงกระโปรงที่เรียกว่า สุ่มไก่ ทำด้วยโลหะสามารถกางและหุบได้ ทรงผมประดับด้วยไข่มุก ขนนก และดอกไม้ ผู้ชายจะสวมเสื้อคลุมยาวปิดสะโพก นุ่งกางเกงรัดขา ใส่ถุงเท้ายาว เสื้อชั้น ในเป็นซี่ด มี จีบระบายที่อกและแขน มีเสื้อตัวสั้น ทับก่อนใส่เสื้อคลุม

เป็นการแต่งกายในช่วงแรกของรัชสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ช่วงนี้ฝรั่งเศสยังกินบุญเก่าที่สั่งสมกันมาตั้งแต่รุ่นทวดเทียด แต่ใครจะรู้ว่าปัญหาที่ยิ่งใหญ่คือความยากจนของประชาชนกำลังปะทุขึ้นและเป็นเสมือนระเบิดเวลา ในช่วงนี้เครื่องแต่งกายพัฒนาไปไม่มากจากเดิมเพราะอยู่ในช่วงพักตัวของแฟชั่นสมัยโรโคโคที่กำลังผ่านไปยังมีโอคาสติค ชุดนั้นประกอบไปด้วย 3 ส่วน เหมือนที่กล่าวมาแต่จะมีลูกเล่นอยู่ที่ด้านหลังที่เรียกว่า sacque หรือวัดโตแบค เป็นชายตั้งแต่ราวคอด้านหลังยาวลากพื้น ชุดที่มีชายยวมนั้นเรียกกันว่า Robe a l' Française หรือชุดแบบฝรั่งเศส แต่ก็ใช้กันทั่วไปทั้งยุโรปแต่ที่อังกฤษจะใส่เป็นชุดพิธีการมากกว่า ชั้นในจะใส่โครงที่เรียกว่า Panier ที่แปลว่าตะกร้า ลักษณะกางออกเป็นปีกทั้งสองด้านของสะโพก ทรงผมนั้นจะตีโป่งและมีลักษณะสูงเป็นหอคอยประดับประดาด้วยอัญมณีและอะไรก็ได้ ตั้งแต่ ขนนก ธิบป็น หรือเรือขนาดเล็ก มีบันทึกว่าความสูงราว 30 เซนติเมตรหรือมากกว่านั้น



ภาพที่ 2.26 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย พระเจ้าหลุยส์ที่ 16

<http://pantip.com/topic/30694389>

จักรวรรดิที่ 1 (ค.ศ.1804-ค.ศ.1815)

หลักจากการปฏิวัติฝรั่งเศส มีความไม่สงบเกิดขึ้นเป็นสิบปีหลังจากนั้นฝรั่งเศสจึงเข้าสู่ช่วงที่ยิ่งใหญ่ยุคหนึ่งของชาติฝรั่งเศสคือยุคนโปเลียนหรือยุคempire โดยส่งอิทธิพลโดยตรงต่อแฟชั่นที่เสมือนหนึ่งเป็นตัวช่วยในการสร้างชาติใหม่ โดยหยิบยกความเสมอภาคและความเป็นประชาธิปไตยในยุคกรีกและโรมันมาใช้โดยเครื่องแต่งกายก็ได้รับอิทธิพลมาจากกรีกและโรมันเช่นกันโดยจะมีราวเอวอยู่ใต้อกเราเรียกชุดแบบนี้ว่า empire waist line

ชุดเสื้อผ้าในยุคนี้มีลักษณะคล้ายทรงกระบอกราวเอวจะอยู่ใต้ทรงอกเล็กน้อย นิยมผ้าที่บางเบา โดยมาเป็นผ้าฝ้ายเนื้อดีพิมพ์ลายจากอินเดีย มีไหมจากญี่ปุ่น ด้านหน้าของชุดจะตั้งด้านหลังจะโป่งออกยาวลากพื้น โดยจะมีตะเข็บที่ด้านหน้าชุด แฟชั่นนี้ใช้กันไปจนถึงปี1812จากนั้นกระโปรงจะสั้นขึ้น สีสันที่นิยมเด่นมากคือสีขาว ฟ้า และพาสเทล



ภาพที่ 2.27 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย จักรวรรดิที่ 1 (ค.ศ.1804-ค.ศ.1815)

<http://pantip.com/topic/30694389>

ยุควิคตอเรียน

อังกฤษในสมัยพระนางเจ้าวิกตอเรียซึ่งครองราชย์มาแล้ว30ปี ช่วงกลางรัชกาลเป็นยุคที่เรียกว่าเป็นวิคตอเรียนอย่างแท้จริง เป็นยุคแห่งจริยธรรม มาตรฐานการประพฤติตนแบบผู้ดี จักรวรรดิอังกฤษขยายตัวไปรอบโลก ยุคนี้ประเทศอังกฤษเป็นยุคที่รุ่งเรืองทางเศรษฐกิจมาก ยุคนี้เป็นยุคที่เกิดชนชั้นกลางขึ้นมากมายอันเป็นผลมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ในช่วงนี้มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสิ่งทอซึ่งใช้เครื่องจักรแทนที่กระตุกด้วยมือ มีการใช้สีสังเคราะห์

เป็นชุดในช่วงปี1880 จุดเด่นที่สุดของยุคนี้คือ bustle ซึ่งคือหมอนเสริมบั้นท้ายให้โป่งอน ยุคนี้เป็นยุคที่คัลเลอร์เซตอย่างมากโดนจะใส่คอร์เซตให้เอวมีขนาดเล็กและสะโพกผายออกนูน ชุดที่สวมใส่ในงานกลางคืนจะลากชายหางโป่งยาว ราวอกจะเป็นตัวV สังเกตว่ายุคนี้เป็นยุคที่เคร่งครัดด้าน ศิลธรรมจรรยามากกว่ายุคใดแต่เครื่องแต่งกายนั้นกลับตรงกันข้ามมีการเน้นและเสริมอกรัด

เอวกีวเสริมบั้นท้ายกันเอิกเกริกมากกว่ายุคใดๆเช่นกัน ทั้งนี้ก็อาจจะเป็นการแสดงออกถึงความต้องการจริงๆของมนุษย์ในกฎระเบียบอันบีบรัดของสังคมก็เป็นได้



ภาพที่ 2.28 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีสมัย วิกตอเรียน

<http://pantip.com/topic/30694389>

รัสเซีย ช่วงปี 1830-40

อีกหนึ่งประเทศที่จะไม่กล่าวถึงคงไม่ได้คือรัสเซียครับ ครั้งหนึ่งนานมาแล้วประเทศนี้จะมีการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แต่พอเริ่มเปิดประเทศยอมรับเอากระแสวัฒนธรรมหลักรวมถึงแฟชั่นยุโรปเข้ามาแล้วก็ปรับใช้และผสมกลมกลืนจนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกแบบหนึ่ง

รัสเซียนั้นจะว่าไปแล้วมีรสนิยมคล้ายๆคนไทยคือชอบอะไรที่เป็นประเปรกายเงินๆทองๆ เน้นการประดับตกแต่งแบบประณีตศิลป์ประเภทปักกระยับไปทั้งชุดครับ ชุดที่เห็นนี้เป็นชุดพิธีการในราชสำนักซึ่งมีการปรับปรุงแบบของชุดในช่วงปี 1830-40 โดยผสมแบบชุดหลวมๆของรัสเซียเข้าไปด้วยการเข้ารูปที่เอวและตีกระโปรงบานยาวลากพื้นโดยชายหางยาวนั้นจะกำหนดได้ว่าแต่ละตำแหน่งจะยาวได้แค่ไหน และแน่นอนว่ายาวที่สุดต้องเป็นชาริน่าหรือจักรพรรดินี แต่เอกลักษณ์แบบรัสเซียที่คงไว้คือแขนเสื้อปลอมที่ยาวตักเกือบลากพื้นครับ รูปแบบนี้ใส่กันจนถึงสมัยลัทธิสังคมนิยม



ภาพที่ 2.29 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของประเทศ รัสเซีย ช่วงปี 1830-40

<http://pantip.com/topic/30772837>

สมัยฟื้นฟูของสเปน

1.6923159 ๖- มี.ค. ๒๕๕๕

เป็นสมัยที่สเปนพ้นจากพ้นจากการยึดครองของแขกมัวร์ เป็นยุคของพระเจ้า Philip ทรงชอบคอดีที่แข็งแรงปกแผ่กว้าง กับกระโปรงทรงบานเป็นสุ่ม รูปแบบจะกางออกทางด้านข้าง ตั้งแต่เอวลงไปรอบข้อมือมีระบายแผ่กว้าง ทรงผมจะแผ่กว้างตามรูปแบบของกระโปรง รองเท้าจะประดับด้วยโบว์หรือดอกกุหลาบ สตรีสวมรองเท้าส้นสูง

สเปนนั้นเคยเป็นผู้นำแฟชั่นในช่วงปลายเรอเนสซองส์แต่ตอนนี้ในยุคปลายบาร็อค สเปนกลับดูเหมือนจะล้าหลังและดูจะเป็นตัวของตัวเองเกินไปเนื่องจากความเป็นผู้นุรักษ์นิยมเกินไป เพราะว่าสเปนนั้นมีประเพณีที่เหนียวแน่นและไม่โอเอนไปตามกระแสแฟชั่นอย่างฝรั่งเศสหรืออังกฤษ ยุคนี้สเปนยังใช้โครงสุมฟารริงเกิลซึ่งยุโรปส่วนอื่นเลิกใช้ไปแล้วซ้ำยังพัฒนาจนกว้างบานใหญ่โตมหึมาที่เรียกว่า กวารดิฟานเต่ ช่วงบนนั้นเป็นเสื้อขนากหนาและรัดรูปที่มีชั้นผ้ายาวเลยมาปิดท่อนบนของสุมเรียกผ้าส่วนนี้ว่า บาสก์(basque) แขนเสื้อจะโป่งพองและมีสีส้นสดใส ทำผมที่กว้างออกด้านข้างเหมือนคางคกรับโครงสุมขนาดใหญ่นี้ แต่ก็เชื่อว่าทุกคนในสเปนจะแต่งแบบนี้กันหมดนะ แบบข้างต้นนั้นนิยมเฉพาะชาววังเท่านั้น



ภาพที่ 2.30 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของสมัยฟื้นฟูของสเปน

<http://pantip.com/topic/30772837>

อังกฤษ ช่วงต้นศตวรรษที่ 18

ในช่วงต้นศตวรรษที่18 ชุดราชสำนักอังกฤษแบบนี้เรียกว่า ม็องตูอา หรือ มองโต เป็นศัพท์แฟชั่นใช้เรียกชุดที่ตัวเสื้อและกระโปรงติดกันหรือไม่แยกออกจากกัน โดยทำจากผ้าฝ้ายเดียว เชื่อกันว่าได้อิทธิพลมาจากชุดของชาวตะวันตกออกกลาง เริ่มใส่กันเมื่อปลายศตวรรษที่17ครึ่งและเริ่มหายไปเมื่อกลางศตวรรษที่18 ชุดแบบนี้เห็นนี้ใส่บนโครงสุม ฟารริงเกิล ขนาดใหญ่ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบตั้งครึ่ง เป็นสไตล์ราชสำนักอังกฤษขนานแท้ ทรงผมนั้นเรียกว่า tete de mouton แต่เดิคมูตง หรือ ทรงหัวแกะ ลักษณะเป็นการดัดลอนทั่วศีรษะเหมือนขนแกะ



ภาพที่ 2.31 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของสมัยอังกฤษ ช่วงต้นศตวรรษที่ 18

<http://pantip.com/topic/30772837>

สมัยโดเรคโตรี (ฝรั่งเศส 1795-1799)

คณะกรรมการโดเรคโตรี เข้าปกครองประเทศฝรั่งเศสหลังจากฝรั่งเศสกำลังปฏิวัติครั้งใหญ่และมีนักออกแบบได้เปลี่ยนแนวความคิดการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวใหม่เรียกว่านิวคลาสสิกซีซึ่ม (New Classicism) ซึ่งมีลักษณะเหมือนการแต่งกายของกรีกและโรมันในยุคทำายๆ คือ เสื้อมีลักษณะเอวสูงขึ้นไปถึงอก ทรงหลวมๆ มีโบว์ตกแต่งใต้อก คอกว้าง เลิกใช้เครื่องรัดทรง ใช้ผ้าเนื้อบาง สวมรองเท้าสานเตี้ย

ยุคนี้กินเวลาดั้งแต่การปฏิวัติฝรั่งเศสถึงต้นศตวรรษที่ 19 (1789-1799) มาจากชื่อของรัฐบาลที่ประกอบไปด้วยผู้มีอำนาจ 5 คนของฝรั่งเศส ยุคนี้อิทธิพลแบบโรโคโคจางหายไปหมดสิ้นมีแต่สไตล์ใหม่ที่เรียกว่านีโอคลาสสิก ซึ่งเป็นการรื้อฟื้นศิลปะ ปรัชญา ความรู้ สมัยกรีกโรมันขึ้นมาอีกครั้งหลังการปฏิวัติฝรั่งเศสเสื้อผ้าอาภรณ์แบบเก่าถูกมองว่าเป็นเครื่องแสดงยศฐาบรรดาศักดิ์ ความไม่เท่าเทียมกันของสังคม และการกดขี่ประชาชน เสื้อผ้าแบบใหม่นี้ได้รับการออกแบบโดยอิงจากการแต่งกายในยุคกรีกโรมัน ทรงของเสื้อในยุคก่อนที่ดูฟูฟ่อง เอวกว้าง กระโปรงบาน กลายเป็นเอวสูงที่อาศัยโครงร่างแบบกรีก และมีจีบรอบตัว คัพท์แพ้นั้นเรียกชุดแบบนี้ว่า round dress โดยตะเข็บชุดจะอยู่ด้านหน้าโดยมีการซ่อนไว้อย่างดีจนเหมือนกับชุดนี้ไม่มีทางใส่เข้าได้ ดูๆก็คล้ายๆชุดคลุมท้องครับ ซึ่งหลังจากนี้ชุดจะพัฒนาต่อไปเป็นชุดในยุคคนไปเลียนหรือทรงอังกีร์ ซึ่งจะเพรียวกว่าและจีบเฉพาะด้านหลังชุดไม่จีบรอบตัว

โดยทั่วไปยุคนี้อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของแพ้นั้น ระหว่างระบบเก่าอันเป็นระบบศักดินาที่ผู้ดีจะแต่งกายด้วยกระโปรงบานรัดเอวตีผมฟู กับพวกเลือดใหม่ ชั้นกลาง กรรมอาชีพ จะแต่งกายด้วยแพ้นั้นใหม่



ภาพที่ 2.32 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของสมัยโดเรอโตรี (ฝรั่งเศส 1795-1799)

<http://pantip.com/topic/30772837>

อเมริกา ช่วงปี 1860

กุลสตรีแดนใต้ของอเมริกานั้นได้รับการศึกษา อบรมเลี้ยงดูอย่างดีนั้น มีความเป็นผู้ดีมากเทียบเท่าบรรดาผู้หญิงในวังยุโรปเลยทีเดียว เสื้อผ้าอาภรณ์ไม่ว่ามีความหรูหราฟุ้งาตั้งแต่หัวจรดเท้า เป็นที่มาของชื่อ Southern Belle หรือสาวงามแดนใต้(ของอเมริกา)

ยุคนี้อยู่ในช่วงปี 1860 กระโปรงจะบานและใหญ่เป็นพิเศษ ซึ่งเกิดจากการใส่โครงสุม crinoline เป็นโครงสุมวงรีน้ำหนักเบา สวมใส่ด้านในของกระโปรง ช่วงนี้กระโปรงจะบานและย้วยไปด้านหลังเล็กน้อยมองจากด้านบนดูเหมือนเป็นวงรี ชุดที่เห็นเป็นชุดออกงานกลางคืน สาวคอกจะเน้นไหล่และเงินอกมองด้านหน้าจะเป็นรูปหัวใจเรียกว่า en coeur กระโปรงจะเน้นวอลุ่มของผ้าให้ฟูฟ่องขึ้น ว่ากันว่าชุดสไตล์นี้เกิดจากจักรพรรดินี Eugenie ของฝรั่งเศสที่ได้แรงบันดาลใจจากฉลองพระองค์ของมารี อังตัวเนตต์ และแฟชั่นนี้ก็แพร่หลายไปทั่วยุโรปและฝั่งอเมริกา



ภาพที่ 2.33 ภาพแสดงคำอธิบายชุดราตรีของ อเมริกาช่วงปี 1860

<http://pantip.com/topic/30772837>

2.2.2 หลักการออกแบบชุดราตรี

2.2.2.1 ข้อควรคำนึงในการตัดเย็บชุดราตรียาว

การตัดเย็บชุดราตรีให้สวยงามและได้รูปทรง สิ่งสำคัญที่ต้องเรียนรู้เพื่อจะนำหลักการต่างๆ มาใช้ประกอบในการตัดเย็บชุดราตรีให้ถูกต้องดังนี้

- การตรวจสอบเนื้อผ้าที่จะนำมาตัด ควรทำผ้าให้หดตัวลงก่อน โดยนำผ้าไปแช่น้ำประมาณ 5-10 นาที ห้ามขยี้ผ้านำไปตากและรีดให้เรียบ

- การสังเกตริมผ้า ให้ริมผ้าเป็นแนวเส้นผ้ายืน

- การใช้ได้สำหรับเย็บผ้า ต้องใช้สีเดียวกับผ้า หรือสีกลมกลืนกับสีของผ้า

- การติดซิปป้อนในตะเข็บ ควรเลือกสีกลมกลืนกับผ้า

- การต่อลายของผ้า เช่น ผ้าทางหรือ ผ้าตา ควรให้ลายทางของผ้าตรงในแนว

เดียวกัน

- การใช้ผ้าส่วนแข็งรองใน ควรแช่น้ำให้ผ้าหดตัวก่อนที่จะนำมาตัด

- การตัดเย็บตะเข็บ ฝีเข็มใช้ประมาณ 8-10 ฝีเข็ม / 1 นิ้ว

- การตัดผ้าควรใช้กรรไกรที่มีความคม ในกรณีที่ไม่เย็บกันลุ่ยแนวเผื่อตะเข็บให้ใช้

กรรไกร ชิกแซ็กคมๆ ตัด

- การทำเครื่องหมายลงบนผ้า ถ้าเป็นผ้าสีอ่อน ควรใช้กระดาษครอยสีเหลืองหรือสีฟ้า ถ้าเป็นผ้าสีเข้มควรใช้กระดาษครอยสีเข้ม

- เนื้อผ้าบางนุ่ม ควรเย็บตะเข็บเข้าถ้า

- เอ็นดามตะเข็บตัวเสื้อ ควรแต่งหัว-ท้ายให้ปลายมน

2.2.2.2 การคำนวณผ้าสำหรับตัดเย็บชุดราตรียาว

เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมาก การที่เราู้จักการคำนวณผ้า จะช่วยการประหยัดผ้าที่จะนำมาตัดเย็บชุดราตรี หากซื้อผ้ามาเกินความจำเป็นจะทำให้ผ้าเหลือและสิ้นเปลืองรายจ่าย ในการคำนวณผ้าหน้ากว้างจำนวน 36 นิ้ว กับ 45 นิ้ว และ 60 นิ้ว มีการคำนวณ ดังนี้

- ผ้าหน้ากว้าง 36 นิ้ว กับ 45 นิ้ว

ผ้าบางพลิ้วแบบเรียบใช้ผ้าประมาณ 5-6 เมตร แบบตกแต่งใช้ผ้าประมาณ 7-9 เมตร

ผ้าหนา แบบเรียบใช้ผ้าประมาณ 4-5 เมตร แบบตกแต่งใช้ผ้าประมาณ 6-7 เมตร

- ผ้าหน้ากว้าง 60 นิ้ว

ผ้าบางพลิ้วแบบเรียบ ใช้ผ้าประมาณ 4-5 เมตร แบบตกแต่งใช้ผ้าประมาณ 6-7 เมตร

ผ้าหนาแบบเรียบ ใช้ผ้าประมาณ 3.5-4.5 เมตร แบบตกแต่งใช้ผ้าประมาณ 5.5-6.5 เมตร

2.2.2.3 วัสดุและเครื่องมือในการวางแบบตัดชุดราตรียาว

วัสดุและเครื่องมือในการวางแบบตัดชุดราตรียาว ดังนี้

- วัสดุที่ใช้ในการวางแบบตัดชุดราตรียาว ได้แก่แบบตัดเสื้อ-กระโปรงแผ่นหน้าแบบตัดหลังผ้าตัดชุดราตรี (ผ้าฝ้าย) ผ้ารองใน (ผ้าต่วนแข็ง) และผ้าซับใน
- เครื่องมือที่ใช้ในการวางแบบตัดชุดราตรียาว ได้แก่ สายวัด หมุด กระดาษกรรวย ลูกกลิ้ง ซอลส์คี่ และกรรไกรตัดผ้า ขนาด 7-9 นิ้ว

2.2.2.4 การวางแบบตัดชุดราตรียาว

การวางแบบตัดชุดราตรีลงบนผ้า เป็นการนำแบบตัดชุดราตรียาวที่ตัดแบบแล้ว มีแบบเสื้อและแบบกระโปรงขนาดตัวผู้สวมใส่ทำการเผื่อเย็บในการตัดแบบแล้ว วางลงบนผ้า ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง จากนั้นตัดผ้าตามแบบตัดชุดราตรี

ขั้นการวางแบบชุดราตรียาวลงบนผ้ามี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 จับริมผ้าทั้ง 2 ข้างของหน้าผ้าด้านผิดชนกัน วางผ้าทั้งผืนบนโต๊ะ โดยใช้ไม้บรรทัดยาวปาดผืนผ้าที่ย่นไปทางด้านริมผ้าให้เรียบ

ขั้นที่ 2 วางแบบตัดชุดราตรียาว ควรวางแบบตัดทุกชิ้นพร้อมๆ กันก่อน วางแบบตัดเสื้อแผ่นหน้า เสื้อแผ่นหลัง วางแบบตัดกระโปรงแผ่นหน้า-แผ่นหลัง และชิ้นส่วนประกอบอื่นๆ ถ้าผ้าไม่พอจะได้แก้ปัญหาได้ทันที่วงที่ กัดเข็มหมุดโดยรอบบนแผ่นตัดทุกชิ้น เผื่อเย็บบนผ้าตัดชุด ใช้ซอลส์คี่ ทำเครื่องหมายเผื่อเย็บโดยรอบ

2.2.2.5 การตัดผ้าชุดราตรียาว

การตัดผ้าชุดราตรียาวควรปฏิบัติดังนี้

- การใช้กรรไกรตัดผ้า กรรไกรตัดผ้าควรมีลักษณะคม ขนาด 7-9 นิ้ว ไม่ควรนำกรรไกรตัดผ้า ไปตัดกระดาษ จะทำให้กรรไกรหายคม และไม่ควรทำกรรไกรตก เพราะกรรไกรจะบิดทำให้ ตัดผ้าไม่ขาด เพื่อความปลอดภัย ควรเก็บกรรไกรไว้ในซองให้เรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว

- ขณะตัดผ้า ควรใช้มือซ้ายวางลงบนผ้า เพื่อให้ไม่ให้ผ้าขยับหรือเคลื่อนที่ มือขวาจับกรรไกร โดย สอดนิ้วหัวแม่มือ ในช่องวงเล็กด้านบนเสมอ นิ้วกลางและนิ้วก้อยสอดเข้าวงใหญ่ของกรรไกรและจับกรรไกรในลักษณะ ขนานกับพื้นให้มากที่สุด ขณะตัดผ้าตัดตามเส้นที่เย็บเรียบร้อยแล้ว

2.2.2.6 การทำเครื่องหมายสำหรับเย็บลงบนผ้าตัดชุดราตรียาว

การทำเครื่องหมายตัดเย็บลงบนผ้าตัดชุดราตรียาว เป็นการกำหนดแนวเส้นเย็บตามแบบตัดชุดราตรีทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง หลังจากตัดผ้าเสร็จแล้ว ไม่ควรเคลื่อนย้ายผ้าก่อนที่จะกดรอยหรือทำเครื่องหมายลงบนผ้า ขณะที่เข็มหมุดยังคงปักอยู่ที่แบบตัดชุดราตรี การทำเครื่องหมายลงบนผ้าตัดชุดราตรียาวมีดังนี้

- กระดาษกรอรอย พับครึ่งตามแนวยาวของกระดาษให้ด้านสีอยู่ด้านนอก
- สอดกระดาษกรอรอยแทรกระหว่างด้านผิดของผ้า 2 ชั้น ขณะที่เข็มหมุดยังคงปักอยู่
- จับลูกกลิ้งให้นิ้วชี้อยู่ด้านบน กลิ้งตามแนวเย็บของแผ่นหน้าและแผ่นหลังของตัวกระโปรง แผ่นหน้า-แผ่นหลัง ได้แก่ เส้นเอว เส้นสะโพกบน สะโพกล่าง ชายกระโปรง และตัวเสื้อแผ่นหน้า-แผ่นหลัง ตะเข็บข้าง เส้นอก แนวซิป

2.2.2.7 วัสดุและเครื่องจักรสำหรับเย็บชุดราตรียาว

วัสดุและเครื่องจักรสำหรับเย็บชุดราตรียาว ดังนี้

- วัสดุที่ใช้สำหรับเย็บชุดราตรียาว ได้แก่ ด้ายเย็บผ้า เบอร์ 60 สีเดียวกับผ้า ด้านเนาซิป 16 นิ้ว เข็มหมุด เข็มมือ เบอร์ 8,9 เข็มจักรเย็บผ้าเบอร์ 11 เบอร์ 13 ผ้าตัดชุดราตรี เอ็น ฟองน้ำรองทรง ผ้ารองในและผ้าซับใน
- เครื่องจักรสำหรับเย็บชุดราตรีได้แก่ กะโหลกเหล็ก กระสวยจักร

2.2.2.8 การเย็บประกอบชุดราตรียาวขนาดตัวผู้สวมใส่

การเย็บประกอบชุดราตรียาวขนาดตัวผู้สวมใส่ตามขั้นตอน เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผลงานเสร็จอย่างรวดเร็วและถูกต้อง ประหยัดเวลา และแรงงาน ในขณะที่เย็บผ้าควรเตรียมเครื่องมือให้พร้อม จัดวางในที่สามารถหยิบใช้ได้สะดวก วิธีการเย็บประกอบชุดราตรียาวตามลำดับขั้นตอน มีดังนี้

ขั้นที่ 1 เย็บกันลุ่ย แนวเมื่อเย็บข้างขึ้นหน้าและขึ้นหลังของตัวเสื้อและกระโปรง หรือใช้กรรไกรซิกแซ็ก ตัดแนวเมื่อเย็บ

ขั้นที่ 2 เนากลิ็ดเอว เย็บเกล็ดเอว ขึ้นหน้าและขึ้นหลังของเสื้อ

ขั้นที่ 3 เนากลางแผ่นหลังตัวเสื้อ 2 ชั้นให้ติดกัน เย็บตะเข็บกลางหลัง โดยเว้นแนวซิปยาว 16 นิ้ว รีดเบะตะเข็บให้เรียบ

ขั้นที่ 4 เย็บซิปซ่อนกลางหลังของเสื้อ

ขั้นที่ 5 เนาและเย็บตะเข็บข้างขึ้นหน้าและขึ้นหลังของตัวเสื้อ-กระโปรง เบะตะเข็บข้างและรีดให้เรียบ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

ขั้นที่ 6 เย็บประกอบชุดราตรียาว ตัวเสื้อเย็บกับสาบกับซับใน

ขั้นที่ 7 พับชายและสอยชายกระโปรง และตกแต่งส่วนประกอบของตัวเสื้อ โดยการตัดผ้าเจลิยง เย็บกลับใส่ไว้ ตกแต่งเพื่อความสวยงามและความเก๋

2.2.3 หลักการเลือกชุดราตรีตามรูปร่าง

ว่าด้วยเรื่องของหน้าอก ต้องยอมรับว่าเรื่องหน้าอกหน้าใจเป็นส่วนที่ควรพิจารณาในการเลือกใส่ชุดราตรีให้เหมาะสม สำหรับสาวที่มีหน้าอก สิ่งสำคัญคือการเลือกชุดที่ Support ส่วนหน้าอกได้ดี ข้อดีของสาวมีหน้าอกคือ "มีทางเลือก" จะปิดหรือจะโชว์ก็ได้ทั้งนั้น หากต้องการโชว์เนินอกนิดๆ ชุดคอเว้ารูปหัวใจ แบบ Sweet Heart Neckline เป็นตัวเลือกที่ดี เพราะเก็บเนื้อหน้าอกได้ดีแต่ยังโชว์เนินอกได้แบบพอดีๆ

-สำหรับสาวอกเล็ก(ซึ่งเป็นปัญหาของสาวเอเชียส่วนใหญ่)

อาจเลือกชุดราตรีที่ไม่เน้นส่วนหน้าอกมากนัก ควรหลีกเลี่ยงชุดที่ส่วนหน้าอกมีสีล้วน มันเรียบ สาวอกเล็กควรมองหาชุดที่แต่งระบาย ลูกไม้ ที่ช่วยให้ช่วงอกดูไม่เรียบจนเกินไป หรือเบนสายตาไปที่การแต่งตกแต่งช่วงไหล่หรือเอว หากเป็นชุดเกาะอกควรเลือกชุดที่เสริมฟองน้ำและตัดเย็บให้มีโครงสร้างแข็งแรงพอสมควร หรือมีการจับสมีอกช่วงแผ่นหลัง เพื่อที่ชุดจะได้เกาะร่างกายได้ตั้งแต่ช่วงเอว มั่นใจได้ว่าชุดจะไม่หลุด ไม่ต้องอาศัยการเกาะหน้าอกเพียงอย่างเดียว ส่วนการใส่บลาลาเสริมก็เป็นตัวช่วยที่ดี

อย่างไรก็ตามสำหรับประเทศไทยแล้วการเลือกชุดราตรีหรือชุดออกงาน ควรดูเรื่องของกาลเทศะประกอบด้วยว่างานเป็นทางการมากน้อยอย่างไร หากเป็นงานเลี้ยงกลางคืน งาน Party แบบกันเอง ก็สวยได้ตามอัธยาศัย



ภาพที่ 2.34 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงอเล็ก

www.aliexpress.com

- สำหรับสาวหุ่นแอปเปิ้ล

สาวหุ่นแอปเปิ้ลจะมีช่วงเอวที่ค่อนข้างกว้าง ทำให้รูปร่างโดยรวมจะค่อนข้างกลม ชุดราตรีที่เลือกควรช่วยอำพรางช่วงเอว ดึงความสนใจไปส่วนอื่นหรือทำให้ดูตัวยาวขึ้น ชุดราตรีทรง Empire คือชุดที่แนวเอวปล่อยลงมาตั้งแต่ช่วงใต้อก ทำให้ชุดราตรีทรงนี้เหมาะกับสาวทรงแอปเปิ้ลที่จะได้ไม่ต้องห่วงว่าชุดจะมารัดตัวเน้นช่วงเอวและยังทำให้ช่วงตัวดูยาวขึ้นด้วย สำหรับความยาวของชุดราตรีอาจยาวคลุมเข่าเพื่อโชว์ช่วงขา ช่วยดึงความสนใจ หรือชุดราตรีที่มีความยาวถึงพื้นก็ จะทำให้ดูสูงและเพรียวขึ้น



ภาพที่ 2.35 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงหุ่นแอปเปิ้ล

www.mybridaldress.com

- สำหรับสาวหุ่นลูกแพร์

สาวหุ่นลูกแพร์ คือ มีช่วงสะโพกกว้างกว่าช่วงไหล่ สาวหุ่นลูกแพร์มักจะมีสะโพกค่อนข้างใหญ่ ณ จุดนี้การเลือกชุดราตรีมีสองทางเลือกค่ะ คือ Show off หรือพรางสายตาไปเลย

สำหรับสาวมั่น การมีบันท้ายและส่วนโค้งเว้าเป็นเสน่ห์ของผู้หญิงตามธรรมชาติ คุณสามารถเลือกชุดราตรีทรงยาวตรงหรือทรงนางเงือก ซึ่งทั้งสองแบบจะค่อนข้างเข้ารูปและเน้นสัดส่วน

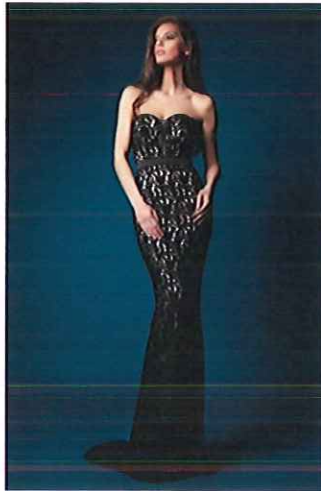
แต่หากไม่ต้องการเน้นช่วงสะโพกมากนัก ชุดราตรีทรง A หรือชุดทรงงานบอล ซึ่งจะเข้ารูปช่วงบนและค่อยๆบานออกจากช่วงเอว จะเป็นชุดราตรีที่ช่วยให้คุณมีหุ่นแบบนาฬิกาทรายมากขึ้น และยังช่วยพรางช่วงสะโพกและต้นขาด้วย



ภาพที่ 2.36 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงหุ่นลูกแพร์
www.fashiondivadesign.com

- สำหรับสาวหุ่นทรงนาฬิกาทราย

ผู้ที่มีรูปร่างสวยได้รูป สมส่วน เอวคอด สะโพกผาย เหมือนรูปทรงของนาฬิกาทรายสาวหุ่นแบบนี้จะแต่งตัวได้เข้ากับชุดราตรีสั้นหรือชุดราตรียาวสวยๆ ได้หลากหลายสไตล์ โดยสามารถเน้นชุดรัดรูปและกระชับสัดส่วนเพื่อโชว์เอวคอดสวยๆ หรือกระโปรงทรงสอบเข้ารูป เพื่ออวดสะโพกผายแบบได้สัดส่วนตัวเองจะเลือกแบบคอปิด เปิดไหล่ เกาะอก สายเดี่ยวได้หมด แต่ควรหลีกเลี่ยงชุดหลวมๆ เพราะสัดส่วนที่สมบูรณ์แบบไม่ควรไปปกปิดหรือบดบัง หากใส่กระโปรงควรมีระบายบานตั้งแต่เข้าลงไป มีข้อควรระวังคือไม่ควรให้ช่วงระบายกระโปรงอยู่สูงกว่าหัวเข่า เพราะจะทำให้สะโพกดูใหญ่ขึ้นทันที



ภาพที่ 2.37 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงหุ่นทรงนาฬิกาทราย

www.fashiondivadesign.com

-สำหรับสาวที่รูปร่างสูงโปร่ง

ควรเลือกชุดราตรีที่เรียบแต่ดูหรูหรา เช่น ชุดที่เย็บเย็บจากผ้าซาติน ผ้าไหมหรือผ้าชีฟอง เนื้อทรายแบบเรียบหรูจะทำให้ดูสง่างามแต่ถ้ากลัวจะดูเพรียวเกินไป ก็ให้เลือกท่อนล่างเป็น กระโปรงทรงส้มหรือทรงที่ระบายบาน จะช่วยเสริมให้มีด้านกว้างมากขึ้น ช่วยสร้างให้มีสมดุลของ แขนและขา คอตั้ง หลีกเลี่ยงการใส่ชุดประดับ ต่างหู สร้อยคอทรงยาวๆ หรือเกล้าผมมวยสูงๆ เพราะจะยิ่งเสริมให้ดูสูงขึ้นไปอีก



ภาพที่ 2.38 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่รูปร่างสูงโปร่ง

www.trendseve.com

-สำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างอวบ

ถ้าผู้หญิงที่มีรูปร่างอวบมีหน้าอกที่ค่อนข้างใหญ่ ควรหลีกเลี่ยง ชุดเกาะอก สายเดี่ยว หรือเปิดไหล่เพราะจะทำให้ดูโป๊จนเกินไป แต่ถ้าหากมั่นใจหรือต้องการโชว์หน้าอกสวยๆ ก็ยังสามารถเลือกได้ตามความต้องการ แต่ถ้ายังไม่อยากโชว์หน้าอกมากแนะนำให้เลือกชุดเดรส หรือชุดที่เป็นสายอ้อมคล้องคอไปผูกไว้ด้านหลัง สายของเสื้อจะช่วยทำให้ช่วงบนของผู้สวมใส่ดูเล็กลง แต่ถ้าอวบทั้งตัวหน้าอกไม่ใหญ่จนเกินไป ควรให้ช่วงตัวเป็นแบบรัดรูป มีเชือกไขว้สลับไปแทน เพื่อเน้นส่วนโค้งเว้าให้ดูชัดขึ้น หรือจะใส่เสื้อคอกว้างแขนยาว มีระบายหรือราตรงปลายแขน ก็จะช่วยอำพรางต้นแขนอวบๆ ส่วนท่อนล่างเลือกชุดที่มีช่วงต่อบริเวณสะโพก ด้านหน้ากระโปรงเป็นทรง เอ-ไลน์ ด้านหลังจะบานลงไปเฉยๆ หรือว่าบานย้วยก็สวยได้เหมือนกัน และควรใช้ชุดสีเข้มเพื่ออำพราง หรือเลือกแบบแขนกุดแขนลั่ว คอแหลมก็ได้ที่สำคัญควรกระชับตัวพอดี

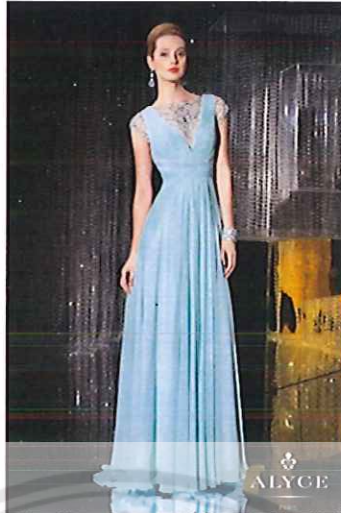


ภาพที่ 2.39 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างอวบ

www.dhgate.com

-สำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างทรงตรงๆ

ผู้หญิงที่มีหน้าอกน้อยสะโพกน้อยเดรสหรือชุดราตรีที่เหมาะสมกับผู้ที่มีสวมใส่ คือชุดแบบเรียบๆ ไม่หวือหวามากนักท่อนบนอาจจะตัดเป็น corset พอดีตัว เพื่อเน้นอกและเอว หรือชุดเปิดไหล่สายเดี่ยว หรือถ้ามีผ้าคาดเอวหรือสายคาดเอวด้วยก็จะดีมากเพราะจะช่วยเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ให้ดูมีสัดส่วนมากขึ้น แต่ถ้าผอมมากๆ ควรหลีกเลี่ยงชุดที่เปิดช่วงคอมากเกินไป เพราะจะเห็นไหล่กว้างหรือความผอมของผู้สวมใส่มากเกินไป ควรเลือกชุดที่มีคอปิด เช่น คอกลม คอวี จะช่วยอำพรางได้ดีกว่า ถ้ารู้ว่หน้าอกเล็กท่อนบนก็ควรใช้ผ้าบางเบา เช่น ผ้าชีฟอง ผ้าลูกไม้ ผ้าเดรฟ มาช่วยตกแต่งหรือเสริมด้วยชุดชั้นในดันทรงก็จะทำให้สวยมีเสน่ห์ ขวมนองมากขึ้น



ภาพที่ 2.40 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างผอมทรงตรง

www.fashiondivadesign.com

-สำหรับผู้หญิงที่มีต้นแขนค่อนข้างใหญ่

ไม่ควรใส่เดรสหรือชุดราตรีแบบแขนกุดโดยเด็ดขาด เพราะจะยิ่งเน้นให้เห็นดูใหญ่มากขึ้น
ควรเลือกชุดแบบที่มีแขน เช่น เดรสที่มีแขนแบบพ्लीว ลูกคลื่น หรือควรเลือกเป็นแขนแบบกระดิ่ง



ภาพที่ 2.41 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีต้นแขนใหญ่

www.jeannepompadour.tumblr.com

-สำหรับผู้หญิงที่มีหน้าอกค่อนข้างใหญ่

ผู้หญิงหน้าอกใหญ่น่าวดหากต้องการที่จะดึงดูดเพื่อเพิ่มจุดเด่น ของผู้สวมใส่ก็ควรเลือก ชุดราตรี คอวีหรือคอลึก หรือชุดดอกทรงหัวใจ เพื่อเพิ่มจุดเด่นนิดๆ แบบชวนมองหน้าหลงไหล เลือก เนื้อผ้าแบบที่ทำให้เห็นสัดส่วนหรือกระชับเข้ารูป แต่ถ้าต้องการลดความเด่นที่จะโชว์เนินอก ก็ควร ดึงความสนใจไปที่จุดอื่นแทน โดยสามารถเลือกชุดที่มีกระโปรงบานแทน เป็นต้น



ภาพที่ 2.42 แสดงคำอธิบายชุดราตรีสำหรับผู้หญิงที่มีหน้าอกค่อนข้างใหญ่

www.decoweddings.com

2.3 สถาปัตยกรรมสมัย กอธิค

2.3.1 ประวัติศาสตร์ของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

สถาปัตยกรรมกอธิค เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่รุ่งเรืองในช่วงกลางสมัยกลาง ถึงปลายสมัยกลาง โดยวิวัฒนาการมาจากสถาปัตยกรรมโรมาเนสก์และตามด้วยสถาปัตยกรรม สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา สถาปัตยกรรมกอธิคเกิดขึ้นระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 12 ถึง 16 โดยเริ่มขึ้นใน ประเทศฝรั่งเศสก่อนที่จะเผยแพร่ไปยังประเทศอังกฤษ และต่อไปยังทวีปยุโรปโดยทั่วไป

สถาปัตยกรรมกอธิคเริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่ 12 และรุ่งเรืองต่อมาจนถึง คริสต์ศตวรรษที่ 16 ในระยะแรก สถาปัตยกรรมทรงนี้เรียกกันว่า "แบบฝรั่งเศส" Opus Francigenum คำว่า "กอธิค" มาเริ่มใช้กันในตอนปลายยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาในทางที่เป็นการหมิ่น ลักษณะสถาปัตยกรรม ลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมแบบกอธิคที่เป็นที่รู้จักกันดีคือการใช้โค้ง แหลม เพดานสัน และ ค้ำยันแบบปีก

สถาปัตยกรรมกอธิคเป็นสถาปัตยกรรมที่นิยมใช้ในการสร้างอาสนวิหาร แอบบี และคริสต์ ศาสนสถานอื่น ๆ ของยุโรป นอกจากนั้นก็ยังใช้ในกาสร้างปราสาท, วัง, ดิเกเทศบาลเมือง, มหาวิทยาลัย และบางครั้งก็สำหรับที่อยู่อาศัยแต่ก็ไม่มากนัก สถาปัตยกรรมกอธิคที่ใช้ในการ

ก่อสร้างโบสถ์และอาสนวิหาร และในสิ่งก่อสร้างบางสิ่งของฆราวาสที่เป็นการแสดงลักษณะการก่อสร้างอันมีพลัง ลักษณะรูปทรงของสิ่งก่อสร้างแบบกอธิคเป็นลักษณะที่ก่อให้เกิดความสะเทือนทางอารมณ์ ซึ่งทำให้เป็นสถาปัตยกรรมที่เป็นที่นิยมใช้ในการก่อสร้างสถาปัตยกรรมทางศาสนา และสิ่งก่อสร้างหลายแห่งก็มีคุณค่าสูงพอที่จะได้รับการมอบฐานะให้เป็นมรดกโลก

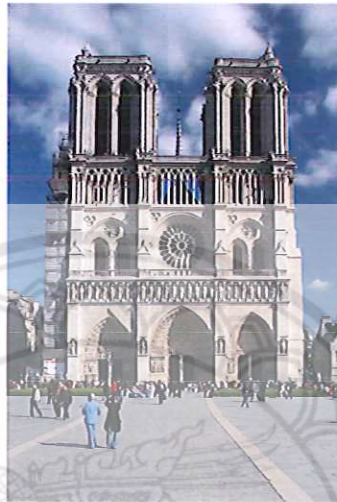
ในอังกฤษในกลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 ก็เริ่มมีการก่อสร้างสถาปัตยกรรมที่เลียนแบบสถาปัตยกรรมกอธิค ที่เรียกว่าสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอธิค ที่เผยแพร่ไปยังยุโรป ที่เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่นิยมใช้ในการก่อสร้างคริสต์ศาสนสถานและมหาวิทยาลัย ความนิยมสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอธิคดำเนินต่อมาจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 20

สถาปัตยกรรมกอธิคพัฒนาขึ้นจากปัญหาทางโครงสร้าง โบลต์ในสมัยนั้นได้เปลี่ยนแปลงมาใช้โครงสร้างหลังคาโค้งแหลม point vault แรงกดของโครงสร้างหลังคาโค้งแหลม จึงพุ่งเป็นเส้นโค้งมากกว่าโค้งครึ่งวงกลมและถ่ายน้ำหนักจากหลังคาโค้งไปยังเสา pier ที่รองรับซึ่งจะสูงชะลูดและมีส่วนค้ำยันผนังเป็นครีบอกอยู่ภายนอกอาคาร ที่เรียกว่า ครีบอก ซึ่งตั้งต้นจากยอดของเสาด้านในเฉียงมาจดผนังครีบอก ช่วยรับน้ำหนักของโค้งอีกด้วย ส่วนน้ำหนักที่พุ่งออกมาจากด้านข้างของโค้งตรงส่วนข้างของโบลต์อาศัยผนังครีบอกด้านนอกรับไว้ ช่วงแต่ละช่วงจึงมีระยะห่างไม่ได้มาก ดังนั้น ส่วนลัดของช่องระหว่างเสาและรูปทรงโบลต์สมัยกอธิคจะสูงชะลูดและแคบ และเนื่องจาก "ไม่ได้ใช้ผนังรับน้ำหนักอีกต่อไป จึงสามารถเจาะช่องหน้าต่างซึ่งมักทำเป็นรูปวงกลมมีลวดลายและประดับด้วยกระจกสีที่เรียกว่า หน้าต่างกุหลาบ ได้มากขึ้น

ทางด้านจังหวะในงานสถาปัตยกรรม ในสมัยแรก ๆ มักใช้จังหวะตายตัวและซ้ำ ๆ กัน ภายในอาคารมักใช้เสาเรียงเป็นแนว เพื่อดึงความสนใจไปเพียงที่แห่งเดียวคือ แท่นบูชา แต่ต่อมาก็เปลี่ยนแปลงไปจะใช้จังหวะที่เป็นอิสระมากขึ้น

คำว่า "กอธิค" เมื่อกล่าวถึงสถาปัตยกรรมมิได้เกี่ยวข้องกับชื่อกอทในประวัติศาสตร์ แต่เป็นคำที่เป็นเชิงดูหมิ่นถึงลักษณะสถาปัตยกรรม ที่นำมาใช้ราวคริสต์ศตวรรษ 1530 โดยจอร์จ วาซารีในการบรรยายวัฒนธรรมที่ถือว่าหยาบและป่าเถื่อนในสมัยที่วาซารีเขียนอิตาลีกำลังอยู่ในสมัยของความรุ่งเรืองทางสถาปัตยกรรมที่เลียนแบบสถาปัตยกรรมแบบคลาสสิก ที่ถือกันว่าเป็นสถาปัตยกรรมชั้นสูง ในที่เรียกว่าสถาปัตยกรรมสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาซึ่งถือว่าเป็นจุดสูงสุดทางสถาปัตยกรรมและเป็นยุคทองแห่งการแสวงหาความรู้สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาที่ในที่สุดก็เผยแพร่ไปทั่วยุโรปที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะต่าง ๆ ของวัฒนธรรมก่อนหน้าการประดิษฐ์แท่นพิมพ์ เน้นความสนใจในทางศาสนา และมีความเห็นว่าสมัยก่อนหน้านั้นเป็นสมัยของความมั่งคั่งและความขาดความรู้ ซึ่งเป็นที่มาของบทเขียนของฟร็องซัว ราแบล Francois Rabelais

นักเขียนชาวฝรั่งเศสของคริสต์ศตวรรษที่ 16 ใน "Gargantua and Pantagruel" ซึ่งเป็นนวนิยายที่กล่าวถึงแอบบีเทเลเม ที่บนประตูทางเข้ามีคำจารึกว่า "เทวสถานนี้ไม่อนุญาตสำหรับผู้เสแสร้ง, ผู้ลำเอียง..." ที่เป็นนัยยะถึง "กอท" และ "และออสโตรกอท" ที่ถือว่าเป็นคนป่าเถื่อน



ภาพที่ 2.43 แสดงคำอธิบายสถาปัตยกรรมสมัย กอทิก

<http://www.bloggang.com>

ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 การใช้คำว่า "กอท" ในอังกฤษเท่ากับการใช้คำว่า "แวนดัล" ซึ่งเป็นกลุ่มชนเชื้อสายเจอร์มานิคผู้นิยมการทำลายทรัพย์สินและสิ่งของ และกลายมาเป็นคำที่ใช้ในการบรรยายลักษณะสถาปัตยกรรมของทางตอนเหนือของยุโรปก่อนที่จะมาฟื้นฟูลักษณะสถาปัตยกรรมแบบคลาสสิกกันขึ้นจากข้อเขียนในจดหมายที่เขียนในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในนิตยสาร Notes and Queries ในลอนดอนกล่าวว่า

‘ไม่เป็นสิ่งที่ต้องสงสัยเลยว่าคำว่า "ฟร็องซัว ราบแล" เป็นคำที่ใช้บรรยายลักษณะการก่อสร้างศาสนสถานในเชิงดูหมิ่น โดยผู้ที่มีความทะเยอทะยานในการเลียนแบบและฟื้นฟูสถาปัตยกรรมแบบกรีก หลังจากการฟื้นฟูวรรณกรรมคลาสสิกแล้ว นอกจากนั้นผู้มีอิทธิพลเช่น คริสโตเฟอร์ เจน ก็ยังมีส่วนช่วยในการลดคุณค่าของลักษณะสถาปัตยกรรมของยุคกลาง ซึ่งทำให้คำว่ากอทิกมีความหมายเช่นเดียวกับทุกสิ่งทุกอย่างที่หยาบและป่าเถื่อน

แต่สำหรับชาวยุโรปทั่วไปนอกจากอิตาลี มักจะยอมรับศิลปกรรมกอทิกมากกว่าจะดูแคลนศิลปกรรมกอทิกเป็นศิลปะที่มีคุณค่าในตนเองอีกลักษณะรูปแบบหนึ่งของโลก ส่งผลต่อกระแสการหวนกลับไปสู่การชื่นชมและสร้างงานศิลปกรรมกอทิกอีกครั้งในศตวรรษที่ 18 ทั้งในยุโรปและอเมริกา จนกลายเป็นยุคที่เรียกว่า Gothic Revival ซึ่งหมายถึงการกลับมาฟื้นฟูศิลปะแบบกอทิกอีกครั้งหนึ่ง

สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอธิค เริ่มต้นขึ้นประมาณปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 และมีอิทธิพลอยู่ประมาณ 350 ปี ต่อเนื่องมาจากศิลปะโรมาเนสก์ พบในศิลปะศาสนาก่อสร้างมหาวิหาร (Cathedral) พอถึงต้นพุทธศตวรรษที่ 19 ศิลปะแบบนี้ก็เผยแพร่ไปยังศิลปะทางโลกที่เรียกกันว่า กอธิคนานาชาติ International Gothic ศิลปะกอธิคนิยมกันมาจนถึงพุทธศตวรรษที่ 20 จึงเริ่มวิวัฒนาการมาเป็น ศิลปะยุคเรอเนสซองส์ ศิลปะแขนงสำคัญของสมัยกอธิคคือ ประติมากรรมงานกระจกสีจิตรกรรมฝาผนัง การเขียนลวดลายในหนังสือจิตร ศิลปะกอธิคเริ่มต้นจากฝรั่งเศส และแพร่หลายไปยังประเทศอื่น ๆ และมีลักษณะตามภูมิภาคนั้น ๆ ด้วย

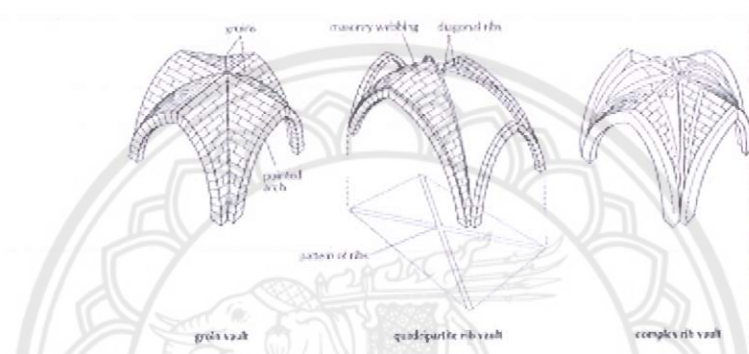
ลักษณะสำคัญของสถาปัตยกรรมมีผนังเปิดกว้าง มีส่วนสูงเด่นเป็นพิเศษและมีแบบที่ออกมาเป็นลายเส้นอันซับซ้อน ทุกส่วนล้วนประกอบเข้าด้วยกันเป็นสัญลักษณ์นิยม ทางศาสนา โครงสร้างหลังคาเป็นโค้งแหลม ลักษณะต่างๆ เหล่านี้จะหาได้จากมหาวิหารในฝรั่งเศส, เยอรมนี และอังกฤษ เช่น มหาวิหารแซงเดอนี(ฝรั่งเศส) มหาวิหารโนยง(ฝรั่งเศส) มหาวิหารลาออง(ฝรั่งเศส) มหาวิหารอาเมียง(ฝรั่งเศส) มหาวิหารกลอสเตอร์(อังกฤษ) และ มหาวิหารเอ็กซีเตอร์(อังกฤษ) เป็นต้น

2.3.2 ลักษณะของสถาปัตยกรรมกอธิค

สถาปัตยกรรมกอธิคพัฒนาขึ้นจากปัญหาทางโครงสร้าง โบลต์ในสมัยนั้นได้เปลี่ยนแปลงมาใช้โครงสร้างหลังคาโค้งแหลม (point vault) แรงกดของโครงสร้างหลังคาโค้งแหลม จึงพุ่งเป็นเส้นตั้งมากกว่าโค้งครึ่งวงกลมและถ่ายน้ำหนักจากหลังคาโค้งไปยังเสา (pier) ที่รองรับ ซึ่งจะสูงชะลูดและมีส่วนค้ำยันผนังเป็นค้ำยันอยู่ภายนอกอาคาร ที่เรียกว่า ผนังค้ำยันลอย ซึ่งตั้งต้นจากยอดของเสาด้านในเฉียงมาจดผนังค้ำยันนอก ช่วยรับน้ำหนักของโค้งอีกด้วย ส่วนน้ำหนักที่พุ่งออกมาจากด้านข้างของโค้งตรงส่วนข้างของโบลต์อาศัยผนังค้ำยันด้านนอกรับไว้ ช่วงแต่ละช่วงจึงมีระยะห่างไม่ได้มาก ดังนั้น ส่วนสัดของช่องระหว่างเสาและรูปทรงโบลต์สมัยกอธิคจะสูงชะลูดและแคบ และเนื่องจากไม่ได้ใช้ผนังรับน้ำหนักอีกต่อไป จึงสามารถเจาะช่องหน้าต่างซึ่งมักทำเป็นรูปวงกลมมีลวดลาย และประดับด้วยกระจกสีที่เรียกว่า หน้าต่างกุหลาบ ได้มากขึ้น ทางด้านจันทวนในงานสถาปัตยกรรม ในสมัยแรก ๆ มักใช้จันทวนตายตัวและซ้ำ ๆ กัน ภายในอาคารมักใช้เสารายเป็นแนว เพื่อดึงความสนใจไปเพียงที่แห่งเดียวคือ แท่นบูชา แต่ต่อมาก็เปลี่ยนแปลงไปจะใช้จันทวนที่เป็นอิสระมากขึ้น

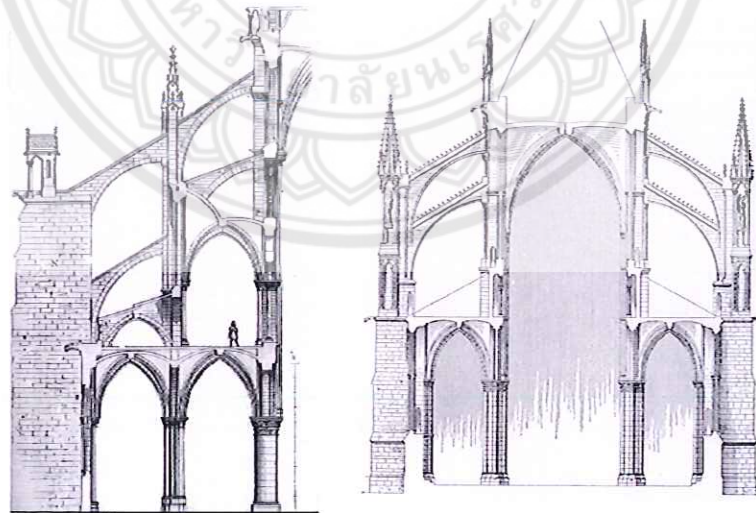
ในสถาปัตยกรรมกอธิคมีโครงสร้างหลักคือ pointed arch , ribbed vault และ flying buttress แสดงการถ่ายน้ำหนักจาก ribbed vault ลงสู่ flying buttress ที่ค้ำยันอยู่ด้านข้างปัจจัย

อื่นที่เป็นอิทธิพลของท้องถิ่นก็คือวัสดุก่อสร้าง ในฝรั่งเศสหินปูนเป็นสิ่งที่มีอยู่โดยทั่วไปหลายระดับ ตั้งแต่ชนิดที่ละเอียดในบริเวณกึ่ง Caen ที่เป็นที่ยิยมของประติมากรในการใช้แกะสลัก อังกฤษมี หินปูนแต่หยาบกว่า และหินทรายสีแดง และ หินอ่อนเพอร์เบ็คสีเขียวคร่ำที่มักจะใช้ในการตกแต่ง ทางตอนเหนือของเยอรมนี, เนเธอร์แลนด์, สแกนดิเนเวีย, ประเทศในบอลติก และ ทางตอนเหนือของโปแลนด์ก็มีหินแต่การก่อสร้างนิยมการใช้อิฐซึ่งเป็นลักษณะที่เรียกว่าสถาปัตยกรรมกอธิค Backsteingotikและมักจะเป็นนัยยะถึงกลุ่มสันนิบาตฮันเซียติก



ภาพที่ 2.44 แสดงลักษณะโครงสร้างของหลังคาโค้งแหลม (point vault)

ที่มา : <http://web.sbu.edu/theology/bychkov/buttness.html>



ภาพที่ 2.45แสดงลักษณะของการค้ำยันแบบ ครีบบิ้นลอย (flying buttress)

ที่มา: <http://web.sbu.edu/theology/bychkov/buttness.html>

ในอิตาลีหินใช้ในการก่อสร้างป้อมปราการ แต่อิฐเป็นที่นิยมในการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ นอกจากนั้นอิตาลีก็ยังมีหินอ่อนเป็นจำนวนมากและหลายแบบ ด้านหน้าของสิ่งก่อสร้างจึงมักจะทำด้วยหินอ่อนบนด้านในที่เป็นอิฐ ฉะนั้นบางครั้งจึงพบสิ่งก่อสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จที่ด้านหน้ายังคงเป็นอิฐที่รอการต่อเติมให้เป็นหินอ่อนในเวลาต่อมา

การใช้ไม้ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อสถาปัตยกรรม เช่นในการก่อสร้างเพดานที่ใช้คานแฮมเมอร์ hammer-beam อันวิจิตรของอังกฤษเป็นการก่อสร้างที่มีผลมาจากการขาดไม้ที่ตรงและยาวในตอนปลายของยุคกลาง เมื่อป่าถูกถางไปสร้างเรือและเพดานขนาดใหญ่

2.3.2.1 ลักษณะโครงสร้างของหลังคาโค้งแหลม

โครงสร้างทรงโค้ง ในทางสถาปัตยกรรมหมายถึงโค้ง (arch) ที่เป็นช่องใต้เพดานหรือหลังคาโครงสร้างของโครงสร้างทรงโค้งจะทำให้เกิดทำให้เกิดแรงผลัก (thrust) จึงจำเป็นต้องมี "แรงต้าน" (Friction) เป็นการโต้ ถ้าโครงสร้างทรงโค้งสร้างได้ดิน "แรงต้าน" พื้นดินก็จะเป็นตัวต้าน แต่เมื่อสร้างโครงสร้างทรงโค้งบนดินสถาปนิกก็ต้องหาวิธีสร้าง "แรงต้าน" ที่ทำให้โครงสร้างทรงโค้งทรงอยู่ได้ซึ่งก็อาจจะได้แก่กำแพงที่หนาในกรณีที่เป็นโครงสร้างทรงโค้งทรงประทุน หรือค้ำยันซึ่งใช้ในสร้าง "แรงต้าน" ในกรณีที่โครงสร้างทรงโค้งมาติดกัน

โครงสร้างทรงโค้งแบบที่ง่ายที่สุด คือ โครงสร้างทรงโค้งประทุน หรือ "โครงสร้างทรงโค้งถังไม้" (barrel vault) หรือบางทีก็เรียก "โครงสร้างทรงโค้งอุโมงค์" ซึ่งเป็นเพดานทรงโค้งครึ่งวงกลม ความยาวของเส้นรอบครึ่งวงกลมของโครงสร้างทรงโค้งแบบนี้จะยาวกว่าเส้นผ่าศูนย์กลาง เมื่อสร้างช่างจะสร้างโครงค้ำยันโค้งชั่วคราวเพื่อเป็นแบบสำหรับวางหินรอบส่วนโค้งที่เรียกว่า "voussoir" ที่ยังรับน้ำหนักตัวเองไม่ได้จนกระทั่งวางจากหินก้อนสุดท้ายตรงกลางโค้งที่เรียกว่า "หินหลักยอดโค้ง" ถ้าเป็นบริเวณที่ไม่ห่างไกลช่างก็จะใช้โครงไม้ครึ่งวงกลมสำหรับเป็นแบบวางหินรอบส่วนโค้ง เมื่อเสร็จก็ถอดโครงออกแล้วลากเขาไปสร้างโครงสร้างทรงโค้งช่วงต่อไป ในสมัยโบราณโดยเฉพาะที่ชาลเดีย (Chaldea) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรบาบิโลเนีย และที่ อียิปต์ที่ไม้หายากสถาปนิกก็ต้องใช้วิธีอื่นช่วย ในสมัยโรมันโบราณสถาปนิกโรมันก็จะโครงสร้างนี้เป็นปกติ



ภาพที่ 2.46 แสดงลักษณะโครงสร้างของหลังคาโค้งแหลม (point vault)

2.3.2.2 ลักษณะครีบบนลอย

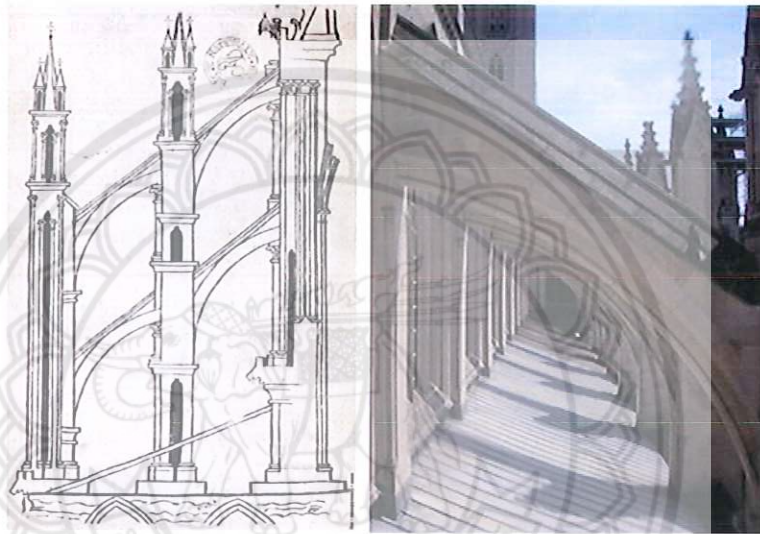
ครีบบนลอย (flying buttress, arc-boutant) ในทางสถาปัตยกรรม ครีบบนลอยเป็นครีบบน (Buttress) ประเภทหนึ่งที่มีมักจะใช้ในการก่อสร้างคริสตศาสนสถานเพื่อแบ่งรับน้ำหนักจากหลังคามาสู่ครีบบนที่กระจายออกไปเป็นระยะ ๆ ซึ่งอาจจะเป็นช่องทางเดินข้าง (aisle) คูหาสวดมนต์ หรือระเบียงนอกสิ่งก่อสร้าง ครีบบนลอยต่างกับครีบบนตรงที่จะมีลักษณะที่กางออกไปจากตัวสิ่งก่อสร้างแทนที่จะเป็นส่วนหนึ่งหรือแนบกับตัวสิ่งก่อสร้างของครีบบน การใช้ครีบบนลอยทำให้ทุนการรับน้ำหนักหรือแรงกดดันกำแพงที่แต่เดิมต้องรับน้ำหนักและความกดดันทั้งหมด จึงทำให้สามารถทำหน้าต่างได้กว้างขึ้นได้ ซึ่งถ้าทำเช่นนั้นโดยไม่มีครีบบนลอยก็จะทำให้กำแพงไม่แข็งแรง

จุดประสงค์ของครีบบนลอยก็เพื่อช่วยลดน้ำหนักกดดันของกำแพงทางเดินกลาง แรงกดดันและน้ำหนักส่วนใหญ่จะอยู่บนบนของครีบบนฉะนั้นเมื่อทำครีบบนเป็นครึ่งซุ้มโค้งก็ทำให้สามารถรับน้ำหนักได้เท่า ๆ กับครีบบนที่ตัน นอกจากนั้นยังทำให้ครีบบนเบาขึ้นและราคาถูกกว่าที่จะสร้างฉะนั้นกำแพงจึง "บิน" (flying) ออกไปจากสิ่งก่อสร้างแทนที่จะเป็นกำแพงทึบ จึงทำให้เรียกกันว่า "ครีบบนลอย"

วิธีการก่อสร้างที่ใช้ครีบบนมีมาตั้งแต่สมัยสถาปัตยกรรมโรมันและต้นโรมาเนสก์แต่สถาปนิกมักจะพรากครีบบนโดยการชอนไว้ใต้หลังคา เมื่อมาถึงคริสต์ศตวรรษที่ 12 สถาปนิกเมื่อมีการวิวัฒนาการการสร้างครีบบนลอยกันขึ้น นอกจากสถาปนิกจะเห็นถึงความสำคัญของครีบบนที่ใช้แล้ว ก็ยังหันมาเน้นการใช้ครีบบนเป็นสิ่งตกแต่งสิ่งก่อสร้างเช่นที่มหาวิหารซาทร์ มหาวิหารเลอม็อง (Le Mans Cathedral) มหาวิหารโบแว (Beauvais Cathedral) มหาวิหารแรงแจ็งส์ และมหาวิหารน็อทร์-ดามแห่งปารีสเอง

บางครั้งเมื่อเพดานสูงมากๆ สถาปนิกก็อาจจะใช้ครีบบนลอยซ้อนกันสองชั้นหรือบางครั้งการจ่ายน้ำหนักก็จะกระจายออกไปกับครีบบนสามสี่อัน ตามปกติแล้วน้ำหนักของครีบบนก็จะเพิ่มน้ำ

ให้กับตัวอาคารพอสมควร ฉะนั้นครีบบัซันจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งก่อสร้างที่สำคัญ การใช้ครีบบัซันดังเป็นระยะ ๆ ทำให้เพิ่มการรับน้ำหนักและแรงกดทับได้ดีขึ้นกว่าที่จะสร้างตลอดแนวกำแพง ครีบบัซันดังที่ใช้ในการก่อสร้างมหาวิหารลึงคอลลิน แอบบีเวสต์มินสเตอร์อยู่ภายนอกหอประชุมสงฆ์ ครีบบัซันดังมักจะใช้ยอดแหลม (pinnacle) เหนือครีบบัซันในการสร้างแรงต่อต้านการรับน้ำหนักของสิ่งก่อสร้างเพิ่มขึ้นวิธีการก่อสร้างนี้ถูกนำไปใช้โดยสถาปนิกชาวแคนาดาวิลเลียม พี แอนเดอร์สัน ในการสร้างประภาคารเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20



ภาพที่ 2.47 แสดงลักษณะโครงสร้างของครีบบัซันลอย (flying buttress)

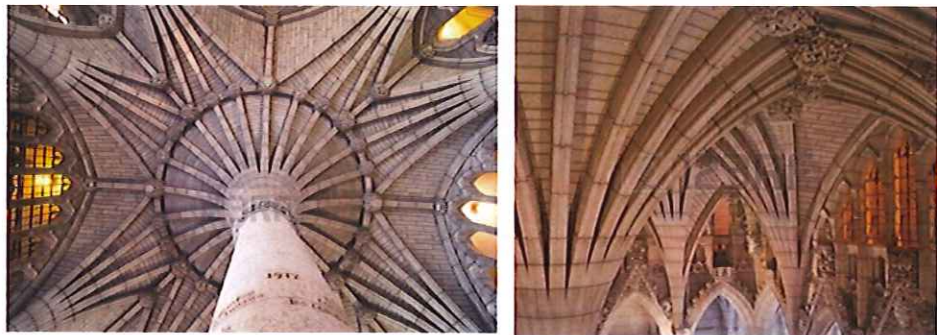
ที่มา: <http://www.fromoldbooks.org>

2.3.2.4 ลักษณะเพดานสถาปัตยกรรมสมัยกอทิก

สถาปัตยกรรมกอทิกวิวัฒนาการมาจากสถาปัตยกรรมโรมานเนสก์ก่อนหน้านั้น ส่วนใหญ่แล้วการเปลี่ยนแปลงมิใช่การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน เช่นที่เกิดขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงไปเป็นสถาปัตยกรรมสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาของฟลอเรนซ์ไปเป็นสถาปัตยกรรมคลาสสิกโดยฟีลิปโป บรูเนลเลสกี้เมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 15 สถาปัตยกรรมโรมานเนสก์ หรือ สถาปัตยกรรมนอร์มันที่เป็นคำที่ใช้ในอังกฤษเพราะความสัมพันธ์กับการรุกรานของนอร์มันเป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่วางรากฐานของรูปทรงพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมที่ค่อยมาเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปตลอดสมัยกลาง โครงสร้างพื้นฐานของมหาวิหาร โบสถ์ประจำเขตแพริช, อาราม, ปราสาท, วัง, โถงใหญ่ (great hall) และ เรือนเฝ้าประตูต่างก็ได้รับการวางรากฐานไว้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการสร้างเพดานโค้งสั้น, กำแพงครีบบัซัน, เสากลุ่ม (clustered columns), ยอดแหลม (spires), ประตูแกะสลัก

ความเปลี่ยนแปลงสิ่งเดียวที่มีความสำคัญต่อการแยกระหว่างลักษณะของสถาปัตยกรรมโรมานเนสก์กับกอทิกคือการการเปลี่ยนแปลงจากการใช้ผนังอันหนาเทอะทะที่มีช่องเปิดแคบ ๆ เป็นระยะ ๆ ไปเป็นลักษณะของสิ่งก่อสร้างที่เต็มไปด้วยแสง ที่ใช้ลักษณะเด่นของเพดานโค้งแหลม การใช้เพดานโค้งแหลมทำให้เกิดการพัฒนาวิธีการก่อสร้างหลายอย่างที่ได้นำมาทดลองกันตามที่ตั้งใจจนเมื่อประสบผลสำเร็จแล้วจึงได้ทำการเผยแพร่ให้ใช้ได้โดยทั่วไป การพัฒนาที่เพื่อการตอบสนองความต้องการทางโครงสร้าง, ความงดงาม และความต้องการทางปรัชญา ความเปลี่ยนแปลงก็รวมทั้งกำแพงปึกนก, ยอดแหลมรายบนหลังคา, หน้าต่างตกแต่งด้วยหินเป็นลวดลาย ได้รับอิทธิพลจากตะวันออกการสร้างเพดานแบบที่เรียกว่า 'pitched brick' ที่สามารถสร้างได้โดยไม่ต้องมีศูนย์กลางรับอาจจะทำมาตั้งแต่สมัยตะวันออกใกล้โบราณมาจนถึงสองร้อยปีก่อนคริสต์ศักราชตัวอย่างที่เก่าที่สุดของโค้งแหลมที่ทำด้วยปูนพบในสมัยสถาปัตยกรรมของปลายโรมัน และ จักรวรรดิซาสซานิยะห์ โดยเฉพาะในการสร้างคริสตศาสนสถานในสมัยแรกในซีเรียและเมโสโปเตเมีย แต่บางครั้งก็พบในสิ่งก่อสร้างที่ไม่ใช่สิ่งก่อสร้างทางศาสนาด้วยเช่นสะพานคาราเมกาหลังจากการพิชิตดินแดนของมุสลิมในคริสต์ศตวรรษที่ 7 การก่อสร้างลักษณะนี้ก็กลายมาเป็นลักษณะมาตรฐานของสถาปัตยกรรมอิสลาม

ความเห็นของทฤษฎีหนึ่งกล่าวว่า การเพิ่มการเกี่ยวข้อยกันทางทหารและทางวัฒนธรรมที่รวมทั้งนอร์มันได้รับชัยชนะ (Norman conquest of southern Italy) ต่อชีวิตของอิสลามในปี ค.ศ. 1090, สงครามครูเสดที่เริ่มในปี ค.ศ. 1096 และอิสลามในสเปน นำมาซึ่งความรู้ของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญมายังยุโรปยุคกลาง อีกทฤษฎีหนึ่งกล่าวว่า เชื่อกันว่าโค้งแหลมวิวัฒนาการขึ้นตามธรรมชาติในยุโรปตะวันตกเพื่อเป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้าง พร้อมกับเริ่มใช้ลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์ของโบสถ์ในฝรั่งเศสและอังกฤษ



ภาพที่ 2.48 แสดงลักษณะเพดานสถาปัตยกรรมสมัยกอทิก

<http://us.123rf.com>

2.3.3 สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค ในประเทศไทย

สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เสด็จขึ้นครองราชย์และสถาปนากรุงเทพมหานครขึ้นเป็นเมืองหลวงกรุงรัตนโกสินทร์ และทรงมีพระราชประสงค์ที่จะทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเหมือนกรุงศรีอยุธยาแห่งที่สอง กล่าวคือได้มีการสร้างสถาปัตยกรรมที่สำคัญ โดยเลียนแบบอย่างมาจากกรุงศรีอยุธยา รวมไปถึงสถาปัตยกรรมประเภท บ้านพักอาศัย เรือนไทยบางเรือนที่ยังคงเหลือจากการทำศึกสงครามกับพม่าก็ถูกถอดจากกรุงศรีอยุธยามาประกอบที่กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครกลายเป็นมหานครศูนย์กลางแห่งหนึ่งที่รวบรวมเอาผู้คนหลายหลายชาติวัฒนธรรมเข้ามารวมอยู่ด้วยกันไม่ว่าจะเป็น แขก (อินเดีย) ฝรั่งเศส (ชาติตะวันตก) และ จีน ที่มีการซึมซับวัฒนธรรมอื่นมาที่ละน้อย หลักฐานในยุคนั้นไม่ปรากฏเท่าไร เนื่องจากผู้ฟังไปตามสภาพกาลเวลา แต่จะเห็นได้จากภาพตามจิตรกรรมฝาผนังของวัดต่างๆ ที่สร้างขึ้นในสมัยนั้น รวมถึงรูปแบบบ้านพักอาศัยซึ่งมีตึกปูนแบบจีนอยู่ค่อนข้างมาก

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว นับเป็นยุคทองแห่งศิลปะจีน มีการใช้การก่ออิฐถือปูนและใช้ลวดลายดินเผาเคลือบประดับหน้าบันแทนแบบเดิม สมัยรัชกาลที่ 4 เริ่มมีการติดต่อกับชาติตะวันตกมากขึ้นดังเช่น วัดนิเวศธรรมประวัติ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นศิลปะแบบกอธิค

วัดนิเวศธรรมประวัติ

วัดนิเวศธรรมประวัติราชวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก ชนิดราชวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน พระนครศรีอยุธยา เป็นวัดในสังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุต สร้างขึ้นโดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงใช้เป็นสถานที่สำหรับบำเพ็ญพระราชกุศล เมื่อเสด็จ แปรพระราชฐานมาประทับที่พระราชวังบางปะอิน โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเลียนแบบโบสถ์ฝรั่ง เป็นศิลปะแบบกอธิค พระอุโบสถของวัดนั้นสร้างเลียนแบบโบสถ์ในคริสต์ศาสนา โดยภายในประดิษฐาน "พระพุทธนฤมลธรรโมภาส" เป็นพระประธาน ออกแบบโดยพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าประดิษฐวรการ โดยลักษณะที่ผสมผสานศิลปะแบบประเพณีนิยม และศิลปะตะวันตกเข้าด้วยกัน ซึ่งมีพุทธลักษณะคล้ายสามัญชน นอกจากนี้บริเวณฐาน ชุกชีก็มีลักษณะเหมือนที่ตั้งไม้กางเขนแบบโบสถ์ และฝาผนังโบสถ์ด้านหน้าของพระประธานนั้น เป็นพระบรมฉายาลักษณ์ของรัชกาลที่ 5 ที่ประดับด้วยกระจกสี



ภาพที่ 2.49 แสดงคำอธิบายลักษณะ วัดนิเวศธรรมประวัติ

<http://campaign.edtguide.com>

โบสถ์วัดกาลหว่าร์

โบสถ์แม่พระลูกประคำ (กาลหว่าร์) กรุงเทพฯ หลังที่ 3 (หลังปัจจุบัน) สร้างในปี ค.ศ. 1891 (พ.ศ. 2434) สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ตั้งซอยวานิช 2 ถนนโยธา แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ

ในสมัยก่อนชาวต่างประเทศเดินทางมาไกลบ้านไกลเมือง ไม่มีโบสถ์เพื่อประกอบพิธีทางศาสนา จึงได้มีกลุ่มคริสตศาสนิกชนซึ่งมีชาวโปรตุเกสเป็นส่วนใหญ่ได้รวมตัวกันสร้างโบสถ์หลังแรกขึ้น โบสถ์ปัจจุบันนับเป็นโบสถ์หลังที่สามที่สร้างขึ้นใหม่ในปัจจุบัน โบสถ์ตั้งอยู่บริเวณตลาดน้อย ชุมชนของชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มาโบสถ์จึงเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตซึ่งเป็นชาวตะวันตก และในเวลาต่อมาได้เดินทางกลับบ้านเมืองหรือย้ายถิ่นฐานไปที่อื่นตัวโบสถ์เป็นสถาปัตยกรรมแบบนี้โอกอริค ซึ่งคนทั่วไปเรียกว่า วัดกาลหว่าร์ หรือชื่อทางการว่า วัดแม่พระลูกประคำ ตั้งอยู่บริเวณตลาดน้อยริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งพระนคร ในบริเวณโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ย่านชุมชนชาวจีนตลาดน้อย เป็นโบสถ์ศาสนาคริสต์ นิกายคาทอลิก สร้างโดยสัตบุรุษชาวโปรตุเกสที่แยกตัวมาจากชุมชนกุ๊กจีน ฝั่งธนบุรี ในภายหลังผู้อุปถัมภ์วัดส่วนใหญ่เป็นชาวจีน เข้าวัดที่อาศัยอยู่ในย่านชุมชนตลาดน้อยชื่อ "กาลหว่าร์" ตั้งตามชื่อภูเขาที่พระเยซูถูกตรึงไม้กางเขน คือ "กาลวารีโอ" รัชกาลที่ 1 พระราชทานที่ดินให้สร้างโบสถ์หลังแรกในปี พ.ศ. 2329 โบสถ์ที่เห็นปัจจุบันเป็นหลังที่ 3 สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อปี พ.ศ. 2434 แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2441 ลักษณะสถาปัตยกรรมแบบโอกอริค ซึ่งเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ขึ้นชื่อของฝรั่งเศส ลักษณะเด่นคือ ยอดอาคารหรือซุ้มประตูหน้าต่างเป็นรูปโค้งแหลม สูงเพียวชะลูดพุ่งขึ้นฟ้า ตามช่องทางต่างประดับประดาด้วยกระจกลีเป็นเรื่องราวในพระคัมภีร์ ส่วนหน้าต่างเป็นยอดแหลมสูงบนยอดประดับไม้กางเขน ให้ความรู้สึกสง่างาม และคริสตศาสนิกชนที่กำลังประกอบพิธีการ แสดงออกถึงความเลื่อมใส ศรัทธา ทำให้เรานั้นก็ได้สัมผัสถึงความสงบ



ภาพที่ 2.50 แสดงคำอธิบายลักษณะ โบสถ์วัดกาลหว่าส

<http://www.thaimarch.com>

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค ผู้วิจัยได้ข้อสรุปข้อมูลทั้งหมดเพื่อกำหนดแนวคิดในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบชุดราตรี จำนวน 5 ชุดต่อ 1 คอลเลคชั่นซึ่งจะให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยและเพื่อเข้าสู่กระบวนการวิธีดำเนินการวิจัยต่อไป

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ทำวิจัยได้ทำการสืบค้นข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อใช้ศึกษาเป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค มีดังต่อไปนี้

คุ้มครอง ใจงาม (พ.ศ.2555) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำวิจัยเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี ตามแนวคิดของนักออกแบบแฟชั่น ลี อเล็กซานเดอร์แม็กควีน โดยได้แนวคิดคือ มุ่งเน้นทางด้านความงามของเครื่องแต่งกายและออกแบบมาให้ตรงกับแนวความคิดของนักออกแบบแฟชั่น ลี อเล็กซานเดอร์แม็กควีน ให้มากที่สุด

ธนาอึ้งรัชมิอิม (พ.ศ.2556) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำวิจัยเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีภายใต้แบรนด์ นานา เช่ (NANA ROLCE) โดยได้แนวคิดคือ นำแนวคิดการออกแบบสไตล์ Minimalist และเสื้อผ้าแบบ Sophisticated มาผสมผสานกลมกลืนให้เข้ากันอย่างลงตัว ให้ความรู้สึกเรียบง่าย โครงสร้างเสื้อผ้า

ที่ไม่ซับซ้อนจนเกินงาม เรียบหรูแต่ดูโก้เท่ มีเอกลักษณ์ที่ซ่อนเร้นแฝงด้วยแนวความคิดที่ลึกซึ้งตาม
ฉบับ นานา โรเซ่ (NANA ROLCE)



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค โดยมุ่งเน้นทางด้านความงามของชุดราตรี และออกแบบให้ตรงกับแรงบันดาลใจจาก สถาปัตยกรรมสมัยกอธิคและดึงลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมสมัยนี้มาใช้ในงานออกแบบให้มากที่สุด ดังนั้น ชุดราตรีที่ออกแบบนั้น จะมีความเป็น สถาปัตยกรรมสมัย กอธิค เนื่องจากต้องการจะสื่อภาพความงดงามของโครงสร้างสถาปัตยกรรมในสมัย กอธิค โครงสร้างซุ้มประตู หน้าต่าง ซึ่งจะนำจุดเด่นต่างๆนี้มาเป็นไลน์การคัตติ้งของชุดและลวดลายบนชุดราตรีเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นสถาปัตยกรรมสมัยกอธิคบนชุดและรูปแบบของชุดราตรีนั้นจะออกแบบให้มีความเท่ที่ เข้ายวนแต่ก็แฝงไปด้วยความลึกซึ้งอันทรงพลัง และมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำจำเจ เหมือนกับชุดราตรีทั่วไป และลักษณะเด่นและความงดงามของสถาปัตยกรรมกอธิคมาผสมผสานกัน

ผลงานที่ออกนั้นจะมีความเป็นสากลที่ทันสมัยมากขึ้น และจะบอกเล่าถึงเรื่องราวที่ลึกซึ้งซับซ้อนในการออกแบบและรูปแบบของชุดราตรีมีความแปลกใหม่ เข้ายวน และเพิ่มความสะดุดตาด้วยเทคนิคการปักลูกบิดสีทองลงบนตัวชุดราตรี ซึ่งจะทำให้ชุดราตรีมีความโดดเด่นและลวดลายบนชุดราตรีนั้นจะสื่อถึงความเป็นสถาปัตยกรรมสมัยกอธิคได้อย่างสวยงามและลงตัว

โดยวิธีการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพมาใช้ในการดำเนินงานวิจัยเป็นหลัก ซึ่งนักวิจัยในที่นี้หมายถึงนิสิต ภาควิชาศิลปปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1ศึกษาเอกสารเพื่อสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับออกแบบใช้ระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

- 1.ศึกษาแนวคิดและรูปแบบของชุดราตรีในปัจจุบัน
- 2.วิเคราะห์ข้อมูลของแรงบันดาลใจในการออกแบบ สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค เช่น ลักษณะโครงสร้างของหลังคาทรงโค้งแหลม ลักษณะของค้ำยันลอย และลักษณะโครงสร้างของซุ้มประตูหน้าต่าง มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ ชุดราตรีได้อย่างสอดคล้องและลงตัวกันให้มากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดกลุ่มผู้สวมใส่และกลุ่มเป้าหมาย

การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายดังนี้

- การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายดังนี้

- ผู้บริโภค สุภาพสตรี ที่มีลักษณะที่ชอบความโดดเด่น ชอบความแปลกใหม่ ชอบความหรูหรา มีรสนิยม ซึ่งกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มที่ชอบออกงานสังคม มีงานนิเวศน์ที่บ่อยและเป็นที่รู้จักของคนในสังคมหรือที่เรียกว่า Celebrity เป็นกลุ่มคนที่คนที่มีกลิ่นอายความเป็นไฮโซ เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงหรือเป็นกลุ่มผู้ประกวดนางงามซึ่งชุดราตรีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการประกวด กลุ่มเป้าหมายมีบุคลิกภาพที่ดี และมีรูปร่างที่ดี

ตารางวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการตลาด

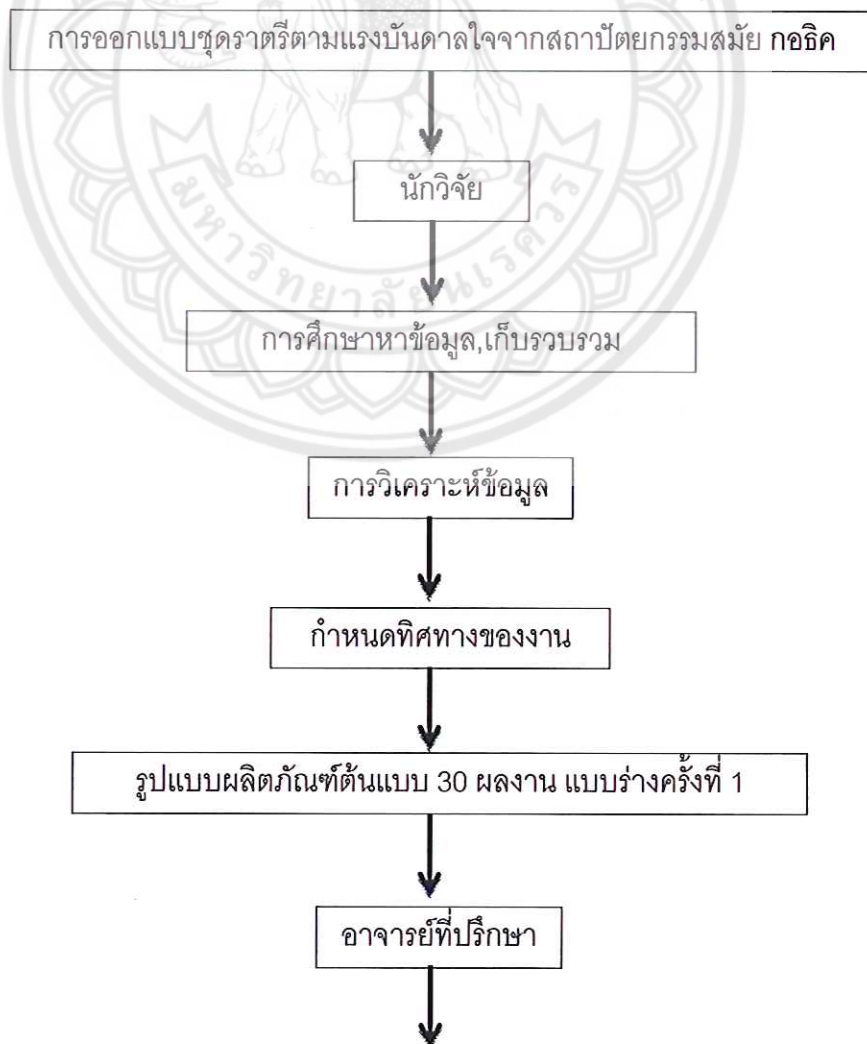
จุดแข็ง	รูปแบบชุดราตรีมีความแตกต่างโดดเด่นและแปลกใหม่จากแบรนด์ทั่วไป ชุดราตรีมีลักษณะของแรงบันดาลใจที่ชัดเจน เป็นงานประดิษฐ์ที่มีความประณีต แสดงถึงความใส่ใจในการผลิตชุดและแสดงฝีมือของผู้ออกแบบได้เป็นอย่างดี
จุดอ่อน	ชุดราตรีมีน้ำหนักค่อนข้างมาก ถูกปิดเมื่ออยู่ไปนานๆแล้วจะหลุดลอกได้ง่าย ต้องมีการเก็บรักษาที่ค่อนข้างดี
โอกาส	การออกแบบเครื่องแต่งกายที่ไม่ซ้ำใคร มีแนวทางและรูปแบบใหม่ๆในการออกแบบ เป็นจุดสำคัญที่จะเปิดโอกาสของงานออกแบบของเราได้เป็นอย่างดี และเป็นเรื่องที่ดี ที่มีบุคคลส่วนใหญ่ในวงการมาฮา เช่น วงการแฟชั่น วงการภาพยนตร์ ที่มีความสนใจการแต่งกายที่เป็นจุดเด่นเพื่อสร้างจุดเด่นให้แก่ตัวเอง
อุปสรรค	เนื่องจากเพิ่งเริ่มต้นในการทำชุดราตรี จึงยังขาดประสบการณ์ ในการออกแบบและการผลิตชุดราตรี และยังขาดบุคลากรในด้านการตัดเย็บ และมีการแข่งขันทางตลาดค่อนข้างสูงในตลาดชุดราตรี

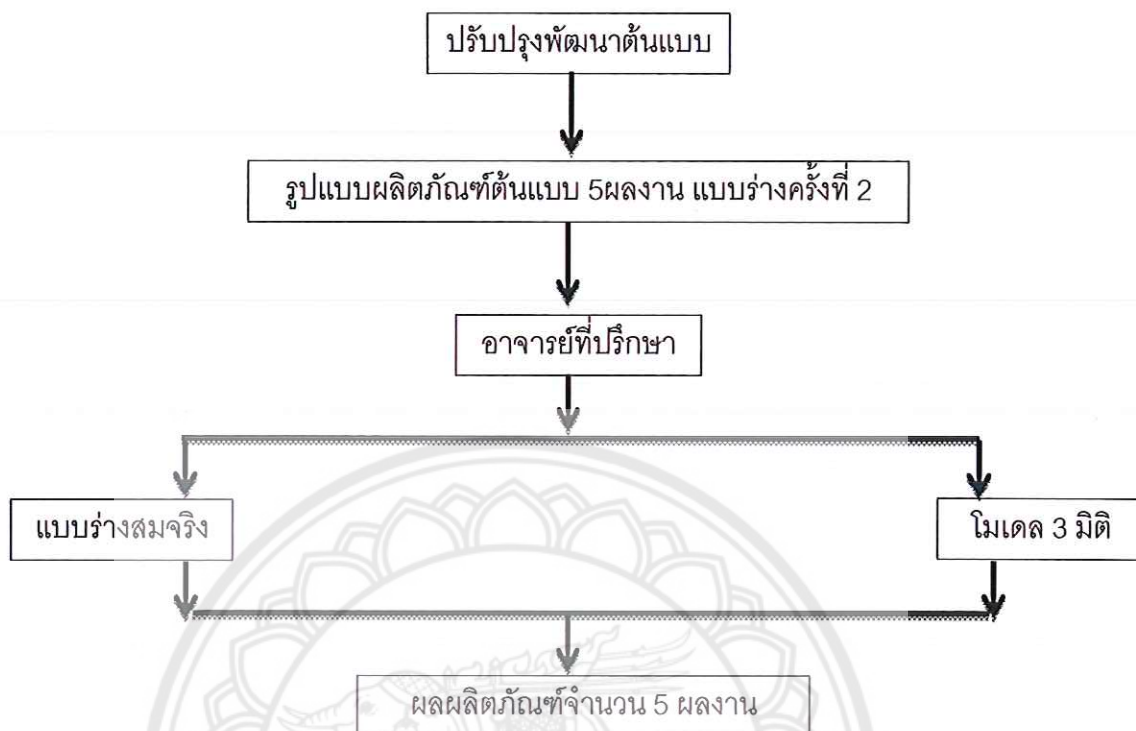
ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการตลาด

ขั้นตอนที่ 3การออกแบบและสร้างสรรค์ชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค

สำหรับการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค นั้น เนื่องจากต้องการจะสื่อภาพความงดงามของโครงสร้างสถาปัตยกรรมกอธิค ชุ่มประดู หน้าต่าง ซึ่งจะนำจุดเด่นต่างๆนี้มาเป็นไลน์การตัดตัวของชุดและลวดลายบนชุดราตรีเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นสถาปัตยกรรมกอธิคบนชุดและรูปแบบของชุดราตรีนั้นจะออกแบบให้มีความเช่กซี่ เย้ายวนแต่ก็แฝงไปด้วยความลึกกลับอันทรงพลัง และมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำจำเจเหมือนกับชุดราตรีทั่วไป จะนำลักษณะเด่นและความงดงามของสถาปัตยกรรมกอธิคมาผสมผสานกันอย่างลงตัวและสอดคล้องกันให้มากที่สุด เพื่อเป็นข้อมูลและวางแผนในการออกแบบชุดราตรีในขั้นต่อไป

แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจาก
สถาปัตยกรรมสมัย กอธิค





ขั้นตอนที่ 4สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค

การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค นั้น เนื่องจากต้องการจะสื่อภาพความงดงามของโครงสร้างสถาปัตยกรรมกอธิค ชุ่มประดู หน้าต่าง ซึ่งจะนำจุดเด่นต่างๆนี้มาเป็นไลน์การคัตติ้งของชุดและลวดลายบนชุดราตรีเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นสถาปัตยกรรมกอธิคบนชุดและรูปแบบของชุดราตรีนั้นจะออกแบบให้มีความเซ็กซี่ เข้ายวนแต่ก็แฝงไปด้วยความลึกซึ้งอันทรงพลัง และมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำจำเจเหมือนกับชุดราตรีทั่วไป จะนำลักษณะเด่นและความงดงามของสถาปัตยกรรมกอธิคมาผสมผสานกันอย่างลงตัว

ชุดราตรีต่างๆที่ผ่านการออกแบบโดยนักออกแบบ เฉลิมพล แม่ทอง นั้นจึงมีลักษณะและรูปแบบชุดที่หรูหรา โดดเด่น มีความแปลกใหม่เซ็กซี่เข้ายวน ดูมีรสนิยมผสมผสานกับความทันสมัย โดยเฉพาะการสร้างลวดลายบนชุดราตรีด้วยเทคนิคการปักลูกปัดสีทอง และสร้างลวดลายที่สวยงามและสื่อถึงแรงบันดาลใจอย่างชัดเจน

หลังจากผ่านกระบวนการการออกแบบแล้วจึงนำแบบทั้งห้าแบบส่งให้ช่างตัดเย็บช่างแพทเทินได้ทำการตัดเย็บเมื่อได้เป็นโครงชุดมาเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาปักลวดลายของชุดแต่ละชุด โดยเทคนิคคือการปักส่วนวัสดุนั้นคือลูกปัดปล้องอ้อยสีทอง

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ได้นำข้อมูลองค์รวมเกี่ยวกับการตัดเย็บชุดราตรี รวมถึงขั้นตอนการวิจัยที่ครบถ้วนโดยละเอียด มาเรียบเรียงเพื่อให้ผู้ที่สนใจด้านแฟชั่นชุดราตรีหรือบุคคลทั่วไปได้ศึกษา ค้นคว้าต่อยอดทางความคิดและนำไปพัฒนาด้านแฟชั่นสิ่งทอต่อไป



บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของสภาพทั่วไปของชุดราตรี รวมถึงแนวคิดแรงบันดาลใจในการออกแบบชุดราตรี ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในศิลปะนิพนธ์ ฉบับนี้ แล้วนำผลวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการออกแบบ ผลการวิจัยมีดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 วิเคราะห์แนวคิดของแรงบันดาลใจมาจาก สถาปัตยกรรมสมัย กอธิค

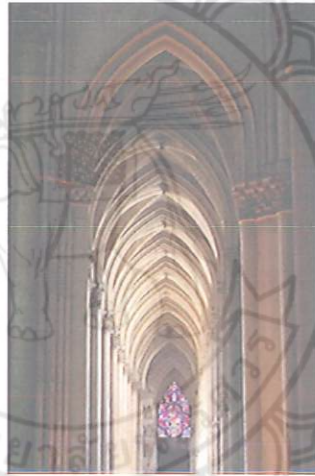
สถาปัตยกรรมกอธิค เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่รุ่งเรืองในช่วงกลางสมัยกลางจนถึงช่วงปลายของสมัยกลาง โดยวิวัฒนาการมาจากสถาปัตยกรรมโรมานเนสก์และตามด้วยสถาปัตยกรรมสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา สถาปัตยกรรมกอธิคเกิดขึ้นระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 12 ถึง 16 โดยเริ่มขึ้นในประเทศฝรั่งเศสก่อนที่จะเผยแพร่ไปยังประเทศอังกฤษ และต่อไปยังทวีปยุโรปโดยทั่วไป สถาปัตยกรรมกอธิคเริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่ 12 และรุ่งเรืองต่อมาจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 16 ในระยะแรก สถาปัตยกรรมทรงนี้เรียกกันว่า "แบบฝรั่งเศส" คำว่า "กอธิค" มาเริ่มใช้กันในตอนปลายยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาในทางที่เป็นการหมิ่นลักษณะสถาปัตยกรรม ลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมแบบกอธิคที่เป็นที่รู้จักกันดีคือการใช้หลังคาที่มีรูปทรงโค้งแหลม เพดานสัน และ ค้ำยันแบบปีก

นักออกแบบจึงรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจต่อการต่อยอดแนวความคิด เช่น

1. ลักษณะโครงสร้างของหลังคาโค้งแหลม

โครงสร้างทรงโค้ง ในทางสถาปัตยกรรมหมายถึงโค้ง (arch) ที่เป็นช่องใต้เพดานหรือหลังคาโครงสร้างของโครงสร้างทรงโค้งจะทำให้เกิดทำให้เกิดแรงผลัก (thrust) จึงจำเป็นต้องมี "แรงต้าน" (Friction) เป็นการโต้ ถ้าโครงสร้างทรงโค้งสร้างได้ดิน "แรงต้าน" พื้นดินก็จะเป็นตัวต้าน แต่เมื่อสร้างโครงสร้างทรงโค้งบนดินสถาปนิกก็ต้องหาวิธีสร้าง "แรงต้าน" ที่ทำให้โครงสร้างทรงโค้งทรงอยู่ได้ซึ่งก็อาจจะได้แก่กำแพงที่หนาในกรณีที่เป็นโครงสร้างทรงโค้งทรงประทุน หรือค้ำยันซึ่งใช้ในสร้าง "แรงต้าน" ในกรณีที่โครงสร้างทรงโค้งมาติดกัน

โครงสร้างทรงโค้งแบบที่ง่ายที่สุด คือ โครงสร้างทรงโค้งประทุน หรือ "โครงสร้างทรงโค้งถังไม้" (barrel vault) หรือบางทีก็เรียก "โครงสร้างทรงโค้งอุโมงค์" ซึ่งเป็นเพดานทรงโค้งครึ่งวงกลม ความยาวของเส้นรอบครึ่งวงกลมของโครงสร้างทรงโค้งแบบนี้จะยาวกว่าเส้นผ่าศูนย์กลาง เมื่อสร้างช่างจะสร้างโครงค้ำยันโค้งชั่วคราวเพื่อเป็นแบบสำหรับวางหินรอบส่วนโค้งที่เรียกว่า "voussoir" ที่ยังรับน้ำหนักตัวเองไม่ได้จนกระทั่งวางจากหินก้อนสุดท้ายตรงกลางโค้งที่เรียกว่า "หินหลักยอดโค้ง" ถ้าเป็นบริเวณที่ไม่ห่างช่างก็จะใช้โครงไม้ครึ่งวงกลมสำหรับเป็นแบบวางหินรอบส่วนโค้ง เมื่อเสร็จก็ถอดโครงออกแล้วลากเอาไปสร้างโครงสร้างทรงโค้งช่วงต่อไป ในสมัยโบราณโดยเฉพาะที่ชาลเดีย (Chaldea) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรบาบิโลเนีย และที่ อียิปต์ที่ไม่หายากสถาปนิกก็ต้องใช้วิธีอื่นช่วย ในสมัยโรมันโบราณสถาปนิกโรมันก็จะโครงสร้างนี้เป็นปกติ



ภาพที่ 4.1 แสดงคำอธิบายหลังคาทรงโค้งแหลม point vault
http://auxi.phpwebquest.org/webquest_gotico/tarea.htm

2. ลักษณะครีบบันลอย

ครีบบันลอย (flying buttress, arc-boutant) ในทางสถาปัตยกรรม ครีบบันลอยเป็นครีบบัน (Buttress) ประเภทหนึ่งที่มีักจะใช้ในการก่อสร้างคริสตศาสนสถานเพื่อแบ่งรับน้ำหนักจากหลังคามาสู่ครีบบันที่กระจายออกไปเป็นระยะ ๆ ซึ่งอาจจะเป็นช่องทางเดินข้าง (aisle) คูหาสวดมนต์ หรือระเบียงนอกสิ่งก่อสร้าง ครีบบันลอยต่างกับครีบบันตรงที่จะมีลักษณะที่กางออกไปจากตัวสิ่งก่อสร้างแทนที่จะเป็นส่วนหนึ่งหรือแนบกับตัวสิ่งก่อสร้างของครีบบัน การใช้ครีบบันลอยทำให้ทุ่นการรับน้ำหนักหรือแรงกดดันกำแพงที่แต่เดิมต้องรับน้ำหนักและความกดดันทั้งหมด จึงทำให้สามารถทำหน้าต่างได้กว้างขึ้นได้ ซึ่งถ้าทำเช่นนั้นโดยไม่มีครีบบันลอยก็จะทำให้กำแพงไม่แข็งแรง

จุดประสงค์ของครีบบันลอยก็เพื่อช่วยลดน้ำหนักกดดันของกำแพงทางเดินกลาง แรังกดดันและน้ำหนักส่วนใหญ่จะอยู่ส่วนบนของครีบบันฉะนั้นเมื่อทำครีบบันเป็นครึ่งซุ้มโค้งก็ทำให้สามารถรับน้ำหนักได้เท่า ๆ กับครีบบันที่ตัน นอกจากนั้นยังทำให้ครีบบันเบาขึ้นและราคาถูกกว่าที่จะสร้างฉะนั้นกำแพงจึง "บิน" (flying) ออกไปจากสิ่งก่อสร้างแทนที่จะเป็นกำแพงทึบ จึงทำให้เรียกกันว่า "ครีบบันลอย"

วิธีการก่อสร้างที่ใช้ครีบบันมีมาตั้งแต่สมัยสถาปัตยกรรมโรมันและต้นโรมาเนสก์แต่สถาปนิกมักจะพรากครีบบันโดยการชอนไว้ใต้หลังคา เมื่อมาถึงคริสต์ศตวรรษที่ 12 สถาปนิกเมื่อมีการวิวัฒนาการการก่อสร้างครีบบันลอยกันขึ้น นอกจากสถาปนิกจะเห็นถึงความสำคัญของครีบบันที่ใช้แล้ว ก็ยังหันมาเน้นการใช้ครีบบันเป็นสิ่งตกแต่งสิ่งก่อสร้างเช่นที่มหาวิหารซาทร์ มหาวิหารเลอม็อง (Le Mans Cathedral) มหาวิหารโบแวน (Beauvais Cathedral) มหาวิหารเร็งส์ และมหาวิหารนีออร์-ตามแห่งปารีสเอง

บางครั้งเมื่อเพดานสูงมาก ๆ สถาปนิกก็อาจจะใช้ครีบบันลอยซ้อนกันสองชั้นหรือบางครั้งการจ่ายน้ำหนักก็จะกระจายออกไปกับครีบบันสามสี่อัน ตามปกติแล้วน้ำหนักของครีบบันก็จะเพิ่มน้ำหนักกับตัวอาคารพอสมควร ฉะนั้นครีบบันจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งก่อสร้างที่สำคัญ การใช้ครีบบันดังเป็นระยะ ๆ ทำให้เพิ่มการรับน้ำหนักและแรงกดทับได้ดีขึ้นกว่าที่จะสร้างตลอดแนวกำแพง ครีบบันดังที่ใช้ในการก่อสร้างมหาวิหารลึงคอล์น แอบบีเวสต์มินสเตอร์อยู่ภายนอกหอประชุมสงฆ์ ครีบบันดังมักจะใช้ยอดแหลม (pinnacle) เหนือครีบบันในการสร้างแรงต่อต้านการรับน้ำหนักของสิ่งก่อสร้างเพิ่มขึ้นวิธีการก่อสร้างนี้ถูกนำไปใช้โดยสถาปนิกชาวแคนาดาวิลเลียม พี แอนเดอร์สันในการสร้างประภาคารเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20



ภาพที่ 4.2 แสดงคำอธิบายลักษณะครีบบันลอย

http://auxi.phpwebquest.org/webquest_gotico/tarea.htm

3. ลักษณะเพดานสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

สถาปัตยกรรมกอธิควิวัฒนาการมาจากสถาปัตยกรรมโรมาเนสก์ก่อนหน้านั้น ส่วนใหญ่แล้วการเปลี่ยนแปลงมิใช่การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน เช่นที่เกิดขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงไปเป็นสถาปัตยกรรมสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาของฟลอเรนซ์ไปเป็นสถาปัตยกรรมคลาสสิกโดยฟีลิปโป บรูเนลเลสกี้เมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 15 สถาปัตยกรรมโรมาเนสก์ หรือ สถาปัตยกรรมนอร์มันที่เป็นคำที่ใช้ในอังกฤษเพราะความสัมพันธ์กับการรุกรานของนอร์มันเป็นลักษณะสถาปัตยกรรมที่วางรากฐานของรูปทรงพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมที่ค่อยมาเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปตลอดสมัยกลาง โครงสร้างพื้นฐานของมหาวิหาร โบสถ์ประจำเขตแพริช, อาราม, ปราสาท, วัง, โถงใหญ่ (great hall) และ เรือนเฝ้าประตูต่างก็ได้รับการวางรากฐานไว้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการสร้างเพดานโค้งสั้น, กำแพงครึ่ง, เสากลุ่ม (clustered columns), ยอดแหลม (spires), ประตูแกะสลัก

ความเปลี่ยนแปลงสิ่งเดียวที่มีความสำคัญต่อการแยกแยะระหว่างลักษณะของสถาปัตยกรรมโรมาเนสก์กับกอธิคคือการการเปลี่ยนแปลงจากการใช้ผนังอันหนาเทอะทะที่มีช่องเปิดแคบ ๆ เป็นระยะ ๆ ไปเป็นลักษณะของสิ่งก่อสร้างที่เต็มไปด้วยแสง ที่ใช้ลักษณะเด่นของเพดานโค้งแหลม การใช้เพดานโค้งแหลมทำให้เกิดการพัฒนาวิธีการก่อสร้างหลายอย่างที่ต่างหากทดลองกันตามที่ต่างจนเมื่อประสบผลสำเร็จแล้วจึงได้ทำการเผยแพร่ให้ใช้ได้โดยทั่วไป การพัฒนาที่เพื่อการตอบสนองความต้องการทางโครงสร้าง, ความงดงาม และความต้องการทางปรัชญา ความเปลี่ยนแปลงก็รวมทั้งกำแพงปีกนก, ยอดแหลมรายบนหลังคา, หน้าต่างตกแต่งด้วยซี่หินเป็นลวดลาย ได้รับอิทธิพลจากตะวันออกการสร้างเพดานแบบที่เรียกว่า 'pitched brick' ที่สามารถสร้างได้โดยไม่ต้องมีศูนย์กลางรับอาจจะทำมาตั้งแต่สมัยตะวันออกใกล้โบราณมาจนถึงสองร้อยปีก่อนคริสต์ศักราชตัวอย่างที่เก่าที่สุดของโค้งแหลมที่ทำด้วยปูนพบในสมัยสถาปัตยกรรมของปลายโรมัน และ จักรวรรดิซาสซานิยะห์ โดยเฉพาะในการสร้างคริสต์ศาสนสถานในสมัยแรกในซีเรียและเมโสโปเตเมีย แต่บางครั้งก็พบในสิ่งก่อสร้างที่ไม่ใช่สิ่งก่อสร้างทางศาสนาด้วยเช่นสะพานคาราการาหลังจากการพิชิตดินแดนของมุสลิมในคริสต์ศตวรรษที่ 7 การก่อสร้างลักษณะนี้ก็กลายมาเป็นลักษณะมาตรฐานของสถาปัตยกรรมอิสลาม

ความเห็นของทฤษฎีหนึ่งกล่าวว่า การเพิ่มการเกี่ยวข้องกันทางทหารและทางวัฒนธรรม ที่รวมทั้งนอร์มันได้รับชัยชนะ (Norman conquest of southern Italy) ต่อซิวซิลีของอิสลามในปี ค.ศ. 1090, สงครามครูเสดที่เริ่มในปี ค.ศ. 1096 และอิสลามในสเปน นำมาซึ่งความรู้ของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญมายังยุโรปยุคกลาง

อีกทฤษฎีหนึ่งกล่าวว่าเชื่อกันว่าโด่งแหลมวิวัฒนาการขึ้นตามธรรมชาติในยุโรปตะวันตกเพื่อเป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้าง พร้อมกับการเริ่มใช้ลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์ของโบสถ์ในฝรั่งเศสและอังกฤษ



ภาพที่ 4.3 แสดงคำอธิบายลักษณะเพดานสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

<http://www.bloggang.com>

ข้อมูลเบื้องต้นเหล่านี้ นักออกแบบจะนำมาประมวลวิเคราะห์เป็นแนวคิดในการออกแบบ ชูตราตรีที่ผสมผสานลักษณะเด่นต่างๆของสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค ดังที่กล่าวมา นักออกแบบจะต้องพยายามดึงลักษณะความเป็นสถาปัตยกรรมที่แท้จริงออกมาในรูปแบบของชูตราตรีที่สามารถสวมใส่ได้จริง และได้แฝงความพิศาวด้วยลวดลายการปักที่ไม่เหมือนใครให้ลงตัวมากที่สุด

4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ สถาปัตยกรรมสมัย กอธิค

การออกแบบครั้งนี้ได้รับแรงบันดาลใจจาก โครงสร้างทางสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูล พบว่าคุณลักษณะทางโครงสร้างและประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิคและจะนำมาออกแบบเป็นลวดลายบนชูตราตรีและนำมาใช้ในการออกแบบ ได้แก่

- ลักษณะโครงสร้างของหลังคาโด่งแหลม
- ลักษณะโครงสร้างของค้ำยันลอย
- ลักษณะโครงสร้างของซุ้มประตู, หน้าต่าง

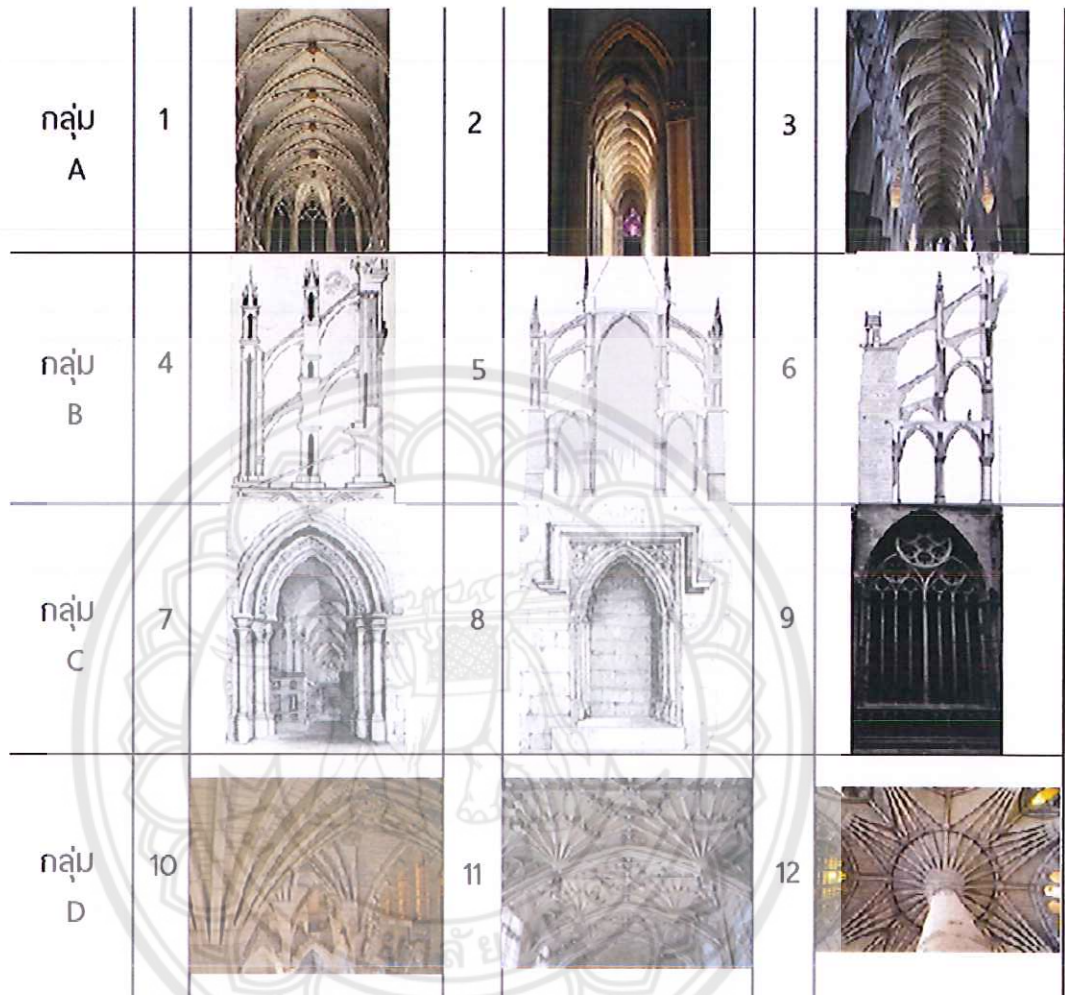
โดยนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย
กอธิค

ในการออกแบบ เพื่อสร้างแนวทางในการออกแบบสำหรับ ชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจาก
สถาปัตยกรรมสมัย กอธิค



ภาพที่ 4.4 แผนภาพแรงบันดาลใจ
ที่มา:เฉลิมพล แผ่นทอง

ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบ



ตารางที่ 2 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบ

4.2 ดำเนินการออกแบบ

ทำการออกแบบโดยการผสมผสานข้อมูลที่วิเคราะห์จากตารางภาพข้อมูลที่เก็บมา ได้แก่

กลุ่ม A (ภาพที่ 1-3) โครงสร้างภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

กลุ่ม B (ภาพที่ 4-6) ลักษณะครีบบันลอย

กลุ่ม C (ภาพที่ 7-9) โครงสร้างซุ้มประตูภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

กลุ่มที่ D (ภาพที่ 11-12) ลักษณะเพดานภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

จากนั้นแบ่งการออกแบบเป็น 3 แนวทาง แนวทางละ 5 แบบ รวมเป็น 15 แบบ โดยได้กำหนดโทนสี รูปร่าง สัดส่วน จังหวะ และปริมาณให้มีความเหมาะสมลงตัวมากที่สุด

แนวทางที่ 1 ได้จากการผสมผสานข้อมูลในตารางภาพที่ 1 ของกลุ่ม A+B+C+D (โครงสร้างภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค, ลักษณะครีbynลอย, โครงสร้างซุ้มประตูภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค, ลักษณะเพดานภายในสถาปัตยกรรมกอธิค)

Sketch Design



ภาพที่ 4.5 แบบร่างสเก็ตแนวทางการที่ 1 (ชุดที่ 1-5)

ที่มา: เฉลิมพล แผ่นทอง

กลุ่ม A	1		2		3	
กลุ่ม B	4		5		6	
กลุ่ม C	7		8		9	
กลุ่ม D	10		11		12	

ตารางที่ 3 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบแนวทางการที่ 1 (ชุดที่ 1-5)

แนวทางที่ 2 ได้จากการผสมผสานข้อมูลในตารางภาพที่ 1 ของกลุ่ม A+B+C
(โครงสร้างภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค, ลักษณะครีปยันลอย, โครงสร้างซุ้มประตูภายใน
สถาปัตยกรรมสมัยกอธิค)

Sketch Design



ภาพที่ 4.6 แบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 2 (ชุดที่ 6-10)

ที่มา: เอลิมพล แผลทอง

กลุ่ม A	1		2		3	
กลุ่ม B	4		5		6	
กลุ่ม C	7		8		9	
กลุ่ม D	10		11		12	

ตารางที่ 4 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบแนวทางที่ 2 (ชุดที่ 6-10)

แนวทางที่ 3 ได้จากการผสมผสานข้อมูลในตารางภาพที่ 1 ของกลุ่ม A+C+D
 (โครงสร้างภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค, โครงสร้างซุ้มประตูภายในสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค,
 ลักษณะเพดานภายในสถาปัตยกรรมกอธิค)

Sketch Design



ภาพที่ 4.7 แบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 3 (ชุดที่ 11-15)

ที่มา:เจดิมพล แม่ทอง

กลุ่ม A	1		2		3	
กลุ่ม B	4		5		6	
กลุ่ม C	7		8		9	
กลุ่ม D	10		11		12	

ตารางที่ 5 ตารางภาพของข้อมูลหลักที่นำมาใช้ประกอบในการออกแบบแนวทางที่ 3 (ชุดที่ 11-15)



ภาพที่ 4.8 แบบร่างสเก็ตทั้ง 3 แนวทาง (ชุดที่ 1-15)
ที่มา:เจดิมพล แผ่นทอง



ภาพที่ 4.9บรรยายภาคในห้องสอบ (เสนอแบบร่างครั้งที่ 1)

จากนั้นผู้วิจัยสรุปแบบร่างชุดราตรีกับอาจารย์ที่ปรึกษา ออกมาเป็น 5 ชุด เพื่อขึ้นตัวอย่างจริงดังนี้



ภาพที่ 4.10 แบบร่างชุดราตรีที่สรุปขึ้นตัวอย่างจริง 5 แบบ



ภาพที่ 4.11 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 1 (ด้านหน้า)



ภาพที่ 4.12 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 1 (ด้านข้าง)



ภาพที่ 4.13 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 1 (ด้านหลัง)



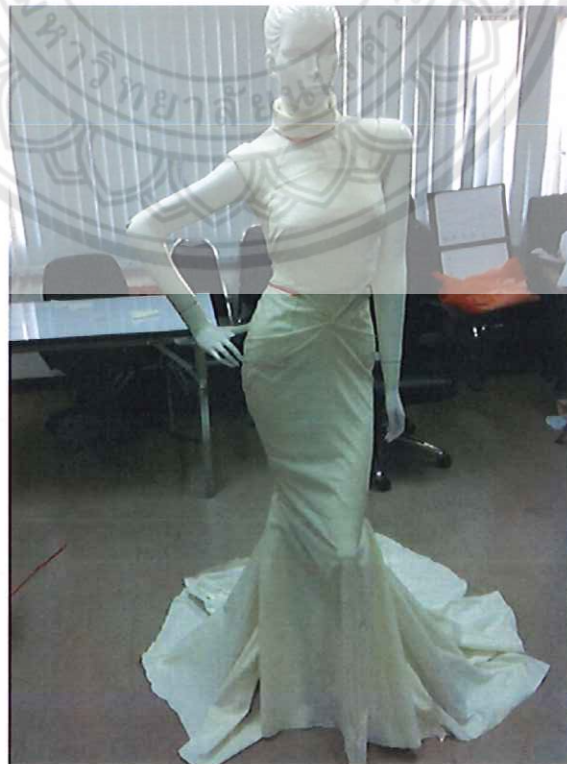
ภาพที่ 4.14 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 2 (ด้านหน้า)



ภาพที่ 4.15 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 2 (ด้านข้าง)



ภาพที่ 4.16 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 2 (ด้านหลัง)



ภาพที่ 4.17 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 3 (ด้านหน้า)



ภาพที่ 4.18 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 3 (ด้านข้าง)



ภาพที่ 4.19 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 3 (ด้านหลัง)



ภาพที่ 4.20 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 4 (ด้านหน้า)



ภาพที่ 4.21 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 4 (ด้านข้าง)



ภาพที่ 4.22 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 4 (ด้านหลัง)



ภาพที่ 4.23 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 5 (ด้านหน้า)

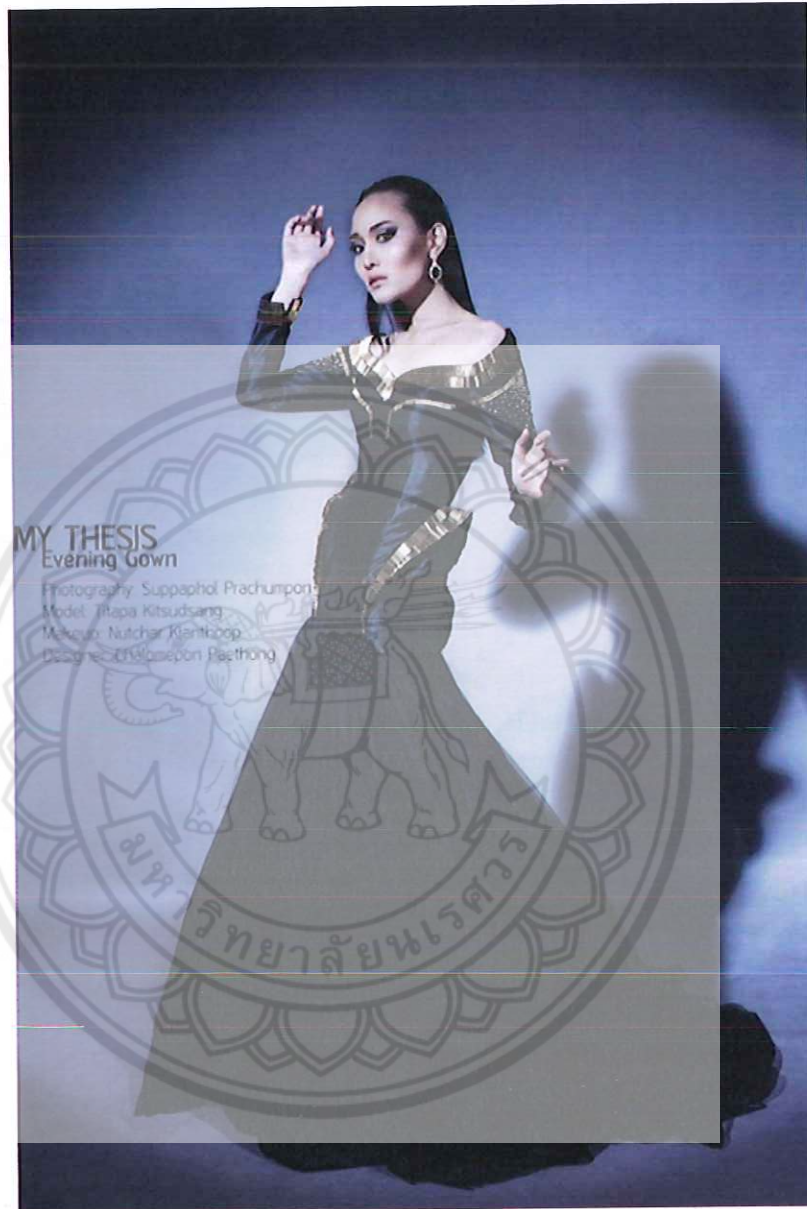


ภาพที่ 4.24 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 5 (ด้านข้าง)



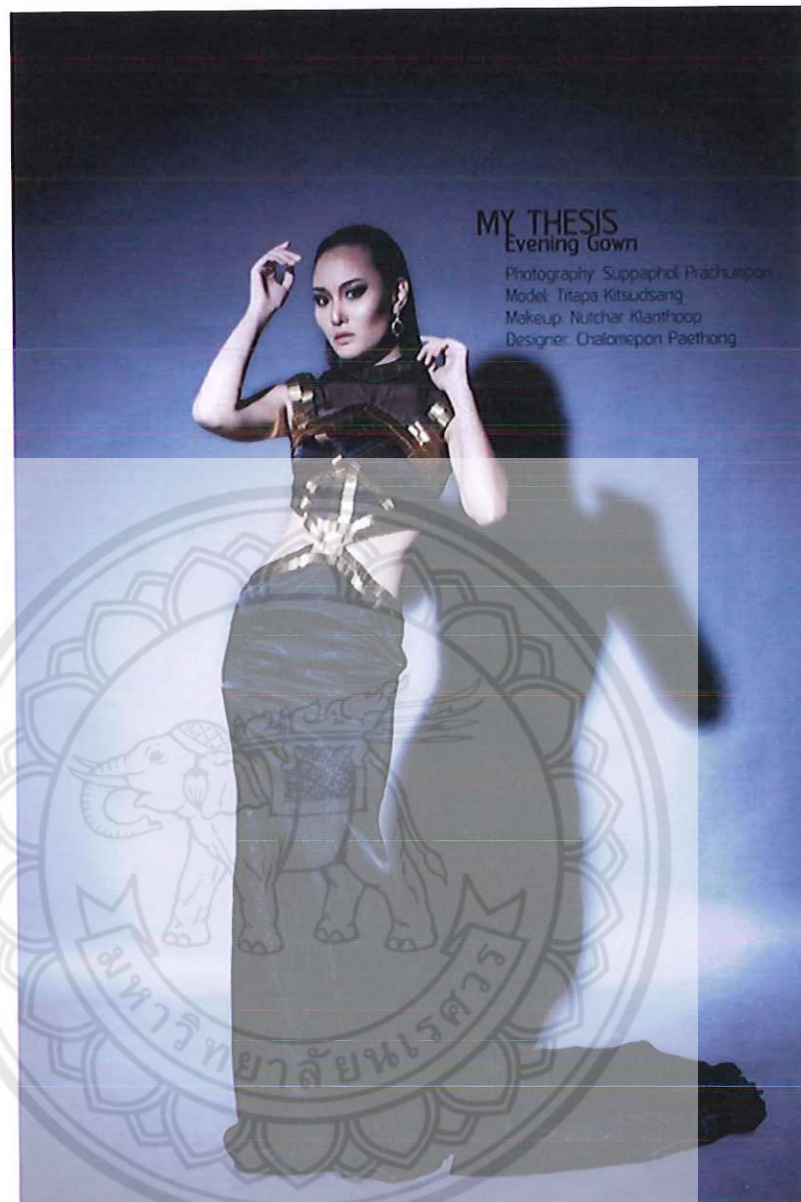
ภาพที่ 4.25 แสดงภาพโมเดลเสมือนจริง ชุดที่ 5 (ด้านหลัง)

ผลงานที่สร้างสรรค์ (การออกแบบที่เสร็จสมบูรณ์)



ภาพที่ 4.26 แสดงชิ้นงานจริง 1

ลักษณะของชุดนี้ ใช้ผ้าไหมเทียมสีดำเป็นผ้าหลังของชุด แขนทรงกระบอกขาดไหล่ บริเวณช่วงสะโพกเป็นครีบทັงยื่นออกมาจากตัวชุด เพื่อแสดงถึงซุ้มประตูของสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค เทคนิคในการทำลวดลายคือการปักวัสดุที่ใช้เป็นลูกบิดปล้องอ้อยสีทอง และช่วงต้นแขน เป็นลูกบิดเล็กสีทองและเพชรปักไล่ Volume ลงมา



ภาพที่ 4.27แสดงชิ้นงานจริง 2

ลักษณะของชุดคือ เป็นชุดราตรีหางปลาลากยาวสีดำ ใช้ผ้าซาตินในการตัดเย็บ โครงชุดนั้นเพื่อเพิ่มความเซ็กซี่เข้ายวนด้วยการเว้าเอวส่วนด้านหลังได้เป็นหลังบริเวณช่วงไหล่เป็นผ้าชีทูกเป็นแขนกุด คอปิด เทคนิคการสร้างลวดลายคือการปักและวัสดุคือลูกปัดปล้องอ้อยสีทอง

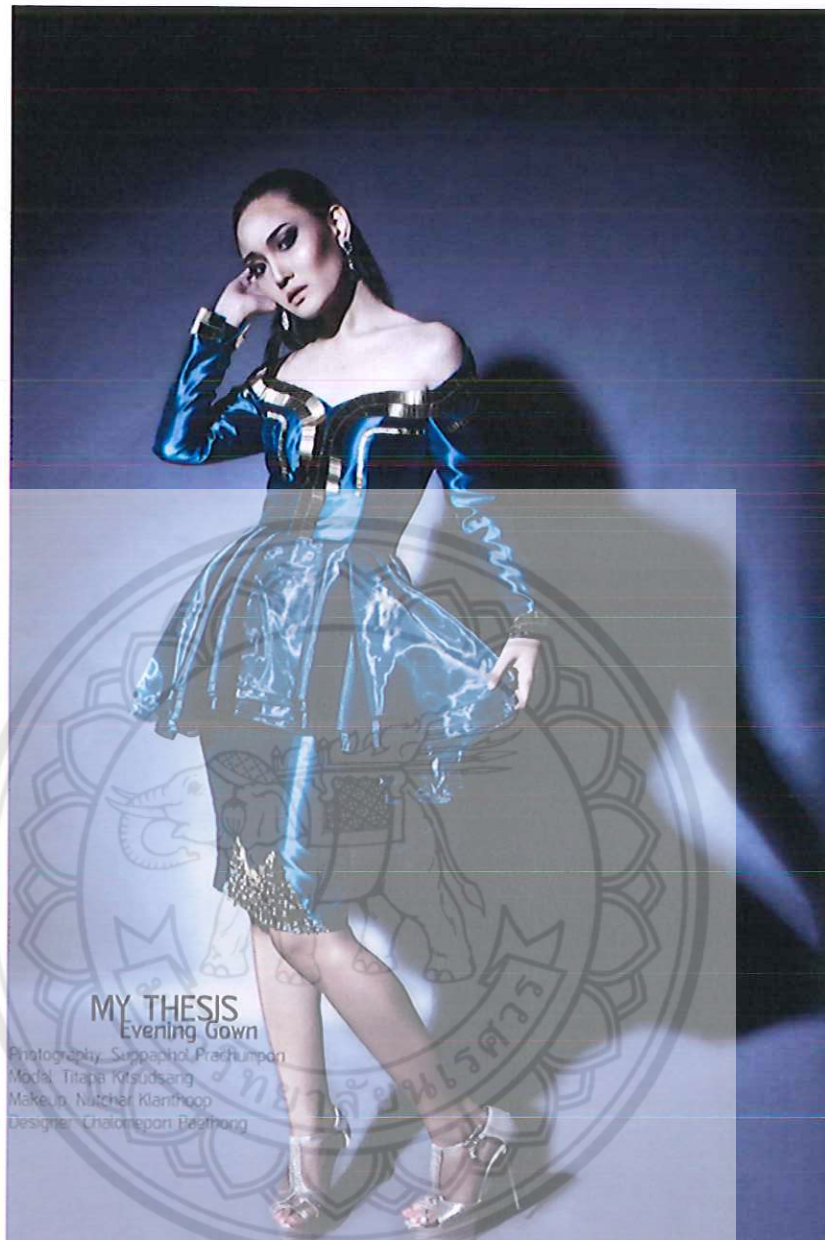


ภาพที่ 4.28 แสดงชิ้นงานจริง 3



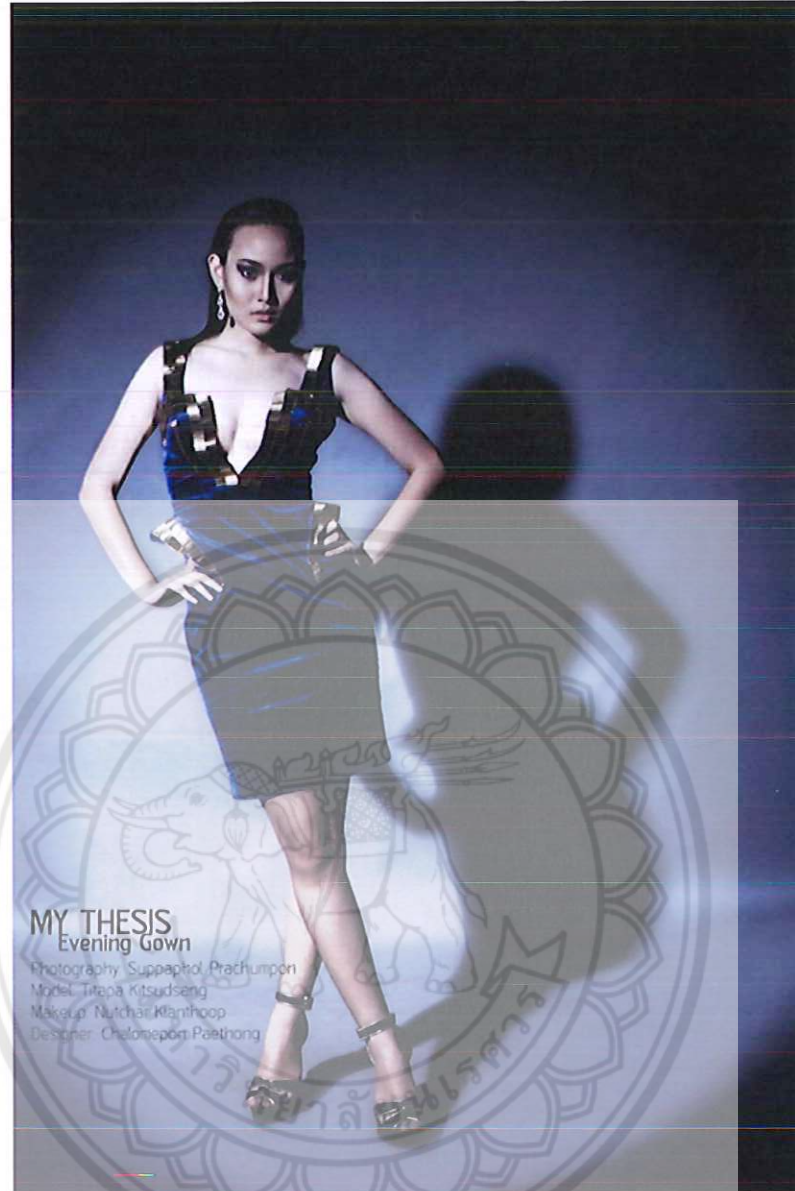
ภาพที่ 4.29 แสดงชิ้นงานจริง 4

ลักษณะของชุดคือ เป็นชุดผ้าอมเขี้ยวเล็กน้อยผ้าที่ใช้ในการตัดเย็บเป็นผ้าไหมเทียม แขน
 ล้ำคอปิด บริเวณไหล่เป็นผ้าชีทูลงมาถึงช่วงอกบน และบริเวณหน้าอกเป็นระบายพริทจากผ้า
 ชีฟองชาตินสีฟ้า และใช้การปักด้วยลูกปัดปล้องอ้อยสีทองและเพชร



ภาพที่ 4.30แสดงผลงานจริง 4

ลักษณะของชุดคือ เป็นชุดสีเขียวน้ำทะเลผ้าที่ใช้ในการตัดเย็บเป็นผ้าไหมเทียม เป็นแขนทรงกระบอกปาดไหล่ บริเวณช่วงเอวมีเป็นกระโปรงผ้าไหมแก้วสีเขียวน้ำทะเลซ้อนกระโปรงทรงสอบของชุดอยู่อีกชั้นหนึ่ง เทคนิคคือการปักด้วยลูกบิดปล้องอ้อยสีทองและเพชร



ภาพที่ 4.31 แสดงผลงานจริง 5

ลักษณะของชุดคือ เป็นชุดสีน้ำเงิน ผ้าที่ใช้ในการตัดเย็บคือผ้ากำมะหยี่ เป็นเสื้อสายเดี่ยว บริเวณช่วงอก ผ่ากลางอกไขว้ร่องอกเพื่อเพิ่มความเซ็กซี่ และบริเวณช่องสะโพกมีปีกยื่นออกมา จากตัวชุด เทคนิคคือ เป็นการปักด้วยลูกปัดปล้องอ้อยสีทองและลูกปัดเล็กๆสีทองและเพชรปัก บริเวณใต้ปีกที่ยื่นออกมา



ภาพที่ 4.32 แสดงผลงานและจัดนิทรรศการ 1



ภาพที่ 4.33 แสดงผลงานและจัดนิทรรศการ 2



ภาพที่ 4.34 แสดงผลงานและจัดนิทรรศการ 3



ภาพที่ 4.35 แสดงผลงานและแฟชั่นโชว์

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย

การดำเนินการศึกษาศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค เพื่อสร้างสรรค์ชุดราตรีที่เน้นแรงบันดาลใจความงามด้านโครงสร้างของสถาปัตยกรรมสมัย กอธิค และนำเสนอในรูปแบบการนำเสนอความคิดของนักออกแบบมาผสมผสานกับแรงบันดาลใจ ทำให้ได้ผลงานที่แปลกใหม่แก่ผู้ที่พบเห็น โดยวัตถุประสงค์มีดังนี้

5.1.1 เพื่อศึกษารูปแบบและการออกแบบชุดราตรี

5.1.2 เพื่อศึกษาข้อมูลศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์สมัยกอธิค

5.1.3 เพื่อสร้างสรรค์ชุดราตรี ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมศาสตร์ สมัยกอธิค

โดยใช้วิธีการศึกษา 4 ขั้นตอน

- ศึกษาลักษณะของโครงสร้างหลังคาทรงโค้งของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค
- ศึกษาลักษณะของโครงสร้างครีบยันลอยของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค
- ศึกษาลักษณะของโครงสร้างซุ้มประตูของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค
- ศึกษาลักษณะของโครงสร้างเพดานของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค
- ทำการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค

5.2 สรุปผลและอภิปราย

วิเคราะห์จากลักษณะจุดเด่นของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิคที่ประกอบไปด้วย โครงสร้างหลังคาทรงโค้งแหลม ครีบยันลอย ซุ้มประตู และเพดาน จากขั้นตอนในการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 สถาปัตยกรรมกอธิคเริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่ 12 และรุ่งเรืองต่อมาจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 16 ในระยะแรก สถาปัตยกรรมทรงนี้เรียกกันว่า "แบบฝรั่งเศส" Opus Francigenum คำว่า "กอธิค" มาเริ่มใช้กันในตอนปลายยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาในทางที่เป็นการหมิ่นลักษณะสถาปัตยกรรม ลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมแบบกอธิคที่เป็นที่รู้จักกันดีคือการใช้โค้งแหลม เพดานสัน และ ค้ำยันแบบปีก

5.2.2 จากการวิเคราะห์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแรงบันดาลใจในการออกแบบ และศึกษาเพิ่มเรื่องประวัติความเป็นมาของศิลปะและสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค ว่ามีที่มาอย่างไรและได้เลือกเทคนิคในการสร้างลวดลายบนชุดที่ใช้เทคนิคใด แล้วจึงทำแบบร่างไปนำเสนอ

5.2.3 ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค โดยมุ่งเน้นด้านภาพความงดงามของโครงสร้างสถาปัตยกรรมกอธิค ชุ่มประดู หน้าต่าง ซึ่งจะนำจุดเด่นต่างๆนี้มาเป็นไลน์การตัดตัวของชุดและลวดลายบนชุดราตรีเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นสถาปัตยกรรมกอธิคบนชุดและรูปแบบของชุดราตรีนั้นจะออกแบบให้มีความเก๋เกี้ยว เย้ายวนแต่ก็แฝงไปด้วยความลึกซึ้งอันทรงพลัง และมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำจำเจเหมือนกับชุดราตรีทั่วไป จะนำลักษณะเด่นและความงดงามของสถาปัตยกรรมกอธิคมาผสมผสานกันอย่างลงตัว

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ในหัวข้อ การออกแบบชุดราตรีตามแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและการออกแบบชุดราตรี และเพื่อศึกษาข้อมูลศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์สมัยกอธิค ซึ่งพบปัญหาในการวิจัย คือการค้นคว้าและเก็บข้อมูลนั้นค่อนข้างยากลำบาก เนื่องจากการค้นคว้าส่วนมากนั้นมาจาก เว็บไซต์และข้อมูลที่ได้รับจะมีเพียงรูปภาพเป็นส่วนใหญ่จึงต้องนำข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆมาเรียบเรียง ให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด ทั้งนี้ได้ใช้ความพยายามและความตั้งใจในการศึกษาและเรียบเรียงข้อมูล ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้

5.3.2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและทางเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับ การออกแบบชุดราตรีและลักษณะต่างๆ ของสถาปัตยกรรมสมัยกอธิค ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยังไม่ได้มีการวิเคราะห์ แยกแยะ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสับสนในการศึกษาข้อมูลนั้นๆ

5.3.3 กระบวนการทำแบบจำลองหากต้องการมีกระบวนการทำที่ยากและซับซ้อน ควรมีการวางแผนระยะเวลาให้ดี และควรมีการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพราะงานอาจล่าช้าไม่ทันตามเป้าหมายที่วางไว้

5.3.4 การตัดสินใจในการออกแบบควรใช้เหตุผลกับข้อมูลเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจมากกว่าความรู้สึกของตนเอง

บรรณานุกรม

ทีเอส ดอท วิกิพีเดีย ดอท โอเอจี.สถาปัตยกรรมกอธิค.สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2556,
จาก.<http://th.wikipedia.org/wiki>

วายนีน แดท เอ็นเอที ดอท บล็อกสปอต ดอท คอมฯ.2553,สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอธิค,
สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2556
จาก.<http://yn-nat.blogspot.com/2010/09/gothic-revival-architecture.html>

พันทิพย์ ดอท คอมฯ.2556,ประวัติศาสตร์ชุดยุโรป,สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2556
จาก.<http://pantip.com/topic/30772837>

อาร์ต แดท แมนแมน ดอท บล็อกสปอต ดอท คอมฯ.ศิลปะกับเสื้อผ้าและการแต่งกาย,
สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2556
จาก.http://art-manman.blogspot.com/2012/01/blog-post_4349.html

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายเฉลิมพล แม่ทอง
วัน เดือน ปีเกิด	25 มิถุนายน 2534
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
ที่อยู่ปัจจุบัน	51/10 ถ.สมัครสรรพการ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก รหัสไปรษณีย์ 63110

ประวัติการศึกษา

พุทธศักราช 2552

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
จากโรงเรียนสรรพวิทยาคม
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

พุทธศักราช 2557

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์)
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

